

การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

นางสาวแพรวนภา แหวนमुख

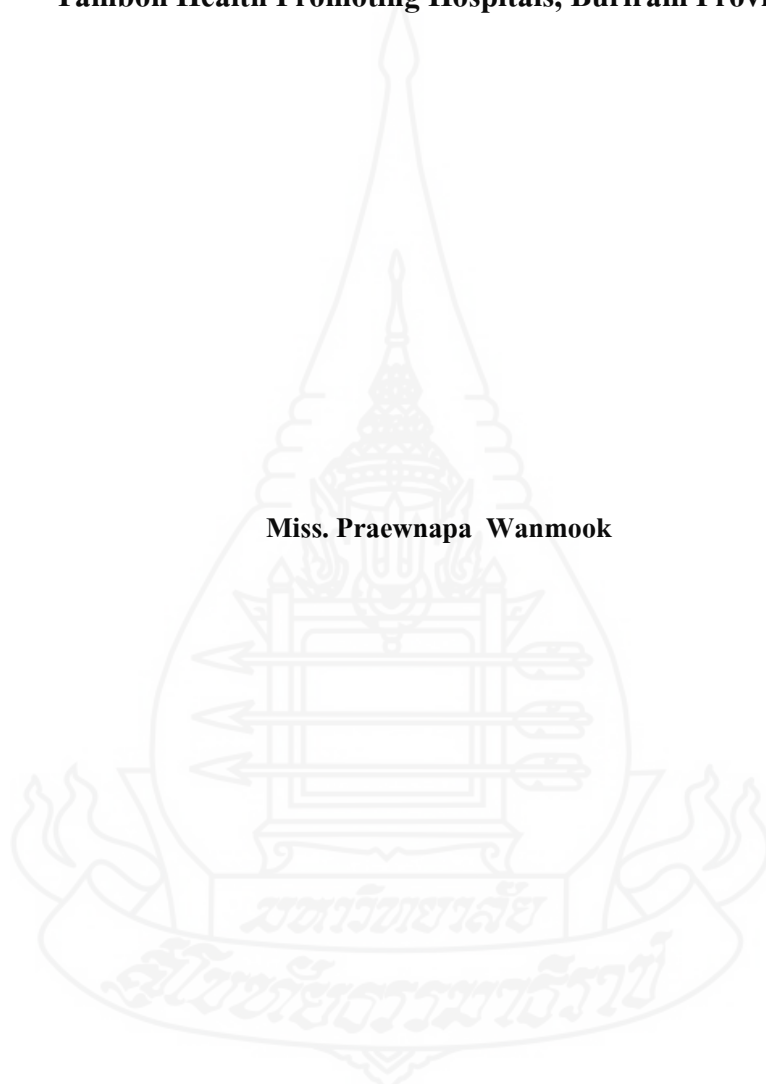

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2562

**The Development of Research Competency Model among Registered Nurses in
Tambon Health Promoting Hospitals, Buriram Province.**

Miss. Praewnapa Wanmook

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Nursing Science in Nursing Administration

School of Nursing

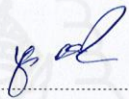
Sukhothai Thammathirat Open University

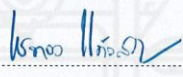
2019

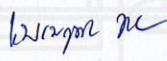
หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
ชื่อและนามสกุล นางสาวแพรวนภา แหวนมุข
แขนงวิชา การบริหารการพยาบาล
สาขาวิชา พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทธา แก้วสาร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย

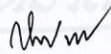
วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2563

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.บุญทิพย์ สิริรังศรี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทธา แก้วสาร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร พุทธาพิทักษ์ผล)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ผู้วิจัย นางสาวแพรวนภา แหวนนุช **รหัสนักศึกษา** 2565100779 **ปริญญา** พยาบาลศาสตรมหา

บัณฑิตการบริหารการพยาบาล **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทธา แก้วสาร

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย **ปีการศึกษา** 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ กลุ่มโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมสมรรถนะการวิจัย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านเจตคติ และ 4) ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 11 คน เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย และ 2) แบบวัดสมรรถนะด้านการวิจัย มีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .92 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .94 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา และสถิติวิลคอกซ์ซันซายน์แรงค์เทสต์

ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังจากเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย พยาบาลวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยคะแนนการประเมินสมรรถนะตนเองด้านการวิจัย โดยรวมทั้ง 4 ด้าน สูงขึ้นและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สมรรถนะรายด้านหลังเข้าร่วมโปรแกรมพบว่า ความรู้ด้านการวิจัย ค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้นในระดับมากที่สุด ส่วนทักษะการวิจัย เจตคติเกี่ยวกับการวิจัย และจรรยาบรรณนักวิจัย มีค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้นในระดับมาก

คำสำคัญ สมรรถนะด้านการวิจัย พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดบุรีรัมย์

Thesis title: The Effects of a Research Competency Development Program among Registered Nurses in Tambon Health Promoting Hospitals, Khu Mueang District, Buriram Province

Researcher: Miss Praewnapa Wanmook **ID:** 2565100779; **Degree:** Master of Nursing Science (Nursing Administration); **Thesis advisors:** (1) Dr. Pattaya Kaewsarn, Assistant Professor; (2) Dr. Premruechai Noimuenwai, Assistant Professor; **Academic year:** 2019

Abstract

This was a quasi - experimental research ;pre- and post-program tests administered to the same group of samples, with the objective of comparing the pre- and post-program research competency of registered nurses in Tambon Health Promoting Hospitals in Khu Mueang District, Buriram Province Province in the areas of 1) knowledge; 2) skills; 3) attitude; and 4) research ethics.

The sample population consisted of 11 registered nurses working at Tambon Health Promoting Hospitals in Khu Mueang District, Buriram Province, chosen through purposive sampling. The research tools were 1) a program to develop research competency; and 2) a research competency evaluation form that had a content validity index score of .92 and a reliability score of .94. Data were analyzed using descriptive statistics and Wilcoxon signed-rank test.

The results showed that the mean post-program scores for self-reported research competency were higher than the mean pre-program scores to a statistically significant degree ($p < 0.05$) in all 4 areas. After the program, the mean evaluation scores for research knowledge were rated at the highest level, while the mean evaluation scores for research skill, research attitude and research ethics were rated at high.

Keywords: Research competency, Registered nurse, Tambon Health Promotion Hospital, Buriram

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาให้คำปรึกษาและช่วยเหลือแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทยา แก้วสาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งเป็นผู้ให้แนวคิด กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา ซึ่งผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ และขอขอบคุณ

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยผู้ศึกษาซึ่ง และขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณสำนักงานสาธารณสุขอำเภอหนองกี่และหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่อนุญาตให้ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ สาธารณสุขอำเภอคูเมือง และพยาบาลวิภาชีพ ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมืองทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือเสียสละเวลาในการเข้าร่วมโปรแกรมครั้งนี้ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อน้อย - คุณแม่เพชร แหวนมุข ครอบครัวแหวนมุขทุกคน คุณเมธา พันธุ์รัมย์ คุณปฎิภาณ เกียรติลือไกล และพี่น้องโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในอำเภอคูเมืองทุกแห่ง ที่ให้กำลังใจ ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีจนกระทั่งงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จด้วยดี

แพรวนภา แหวนมุข

ตุลาคม 2563

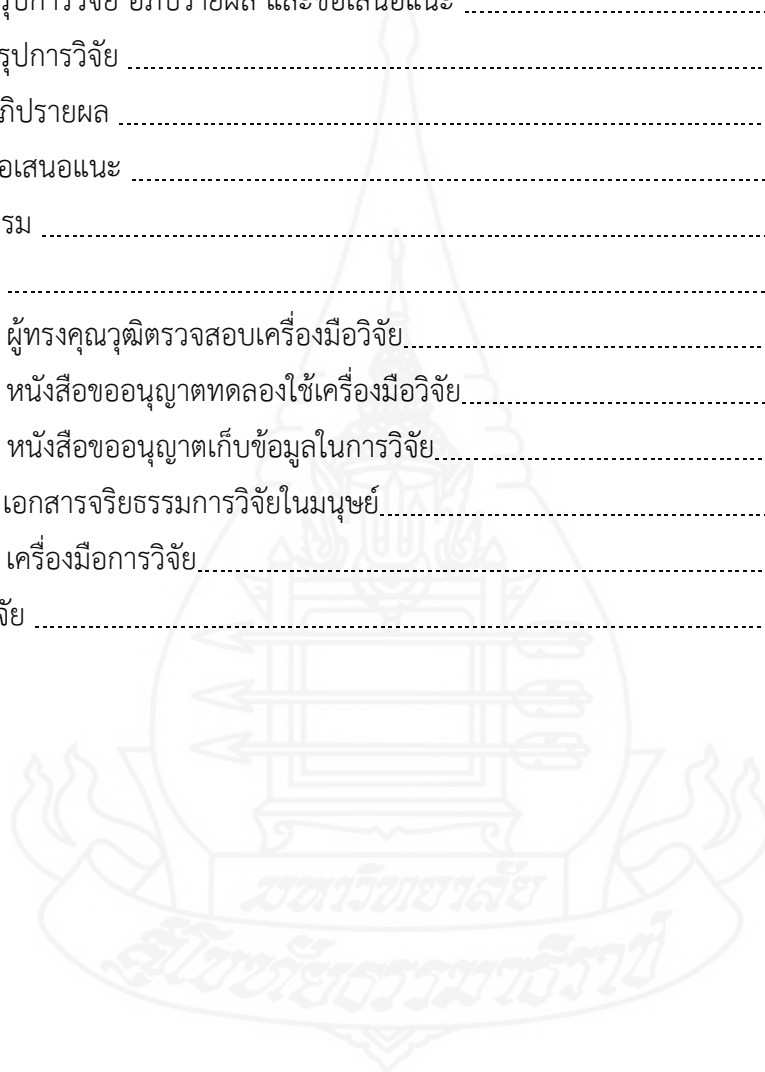

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ	7
สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ	12
บริบทโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	22
โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
การพิทักษ์สิทธิ์ของผู้ร่วมวิจัย	45
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล	47
ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบการใช้โปรแกรม	50

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 3 โครงร่างงานวิจัยของผู้เข้าร่วมอบรม	61
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
สรุปการวิจัย	64
อภิปรายผล	66
ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	71
ภาคผนวก	77
ก ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	78
ข หนังสือขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย.....	80
ค หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในการวิจัย.....	85
ง เอกสารจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	88
จ เครื่องมือการวิจัย.....	102
ประวัติผู้วิจัย	113

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1	โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ 37
ตารางที่ 4.1	จำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบประเมิน 47
ตารางที่ 4.2	ตารางผลการเปรียบเทียบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยรวมรายด้านและทุกด้าน ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมของพยาบาลวิชาชีพ (n=11) 50
ตารางที่ 4.3	ตารางผลการเปรียบเทียบการพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยของ พยาบาลวิชาชีพ ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม จำแนกรายข้อ (n=11)..... 51
ตารางที่ 4.4	ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะเกี่ยวกับการวิจัยของพยาบาล วิชาชีพก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม จำแนกรายข้อและโดยรวม (n=11) 54
ตารางที่ 4.5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และค่าความต่างของผลการ เปรียบเทียบการพัฒนาสมรรถนะด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ก่อนและหลังการเข้า ร่วมโปรแกรม จำแนกรายด้านและโดยรวม (n =11)..... 56
ตารางที่ 4.6	ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาสมรรถนะด้านจรรยาบรรณนักวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม จำแนกรายด้านและโดยรวม (n =11).....59

ญ

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	หน้า
		4

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพของประชาชน และพัฒนาการแพทย์และสาธารณสุขของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยส่งเสริมการวิจัยและคิดค้นนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีสุขภาพเพื่อพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้เดิมหรือปรับปรุงแนวปฏิบัติที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ครอบคลุมถึงการประเมินผลในหมวดยุทธศาสตร์บริหารเป็นเลิศด้วยธรรมาภิบาล แผนที่ 14 การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมด้านสุขภาพเป็นเกณฑ์เป้าหมายในการประเมินผลงานปีงบประมาณ 2563-2565 (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์, 2563) ซึ่งการพยาบาลเป็นศาสตร์ทางวิชาชีพที่มีองค์ความรู้เป็นของตนเอง ได้แก่ องค์ความรู้ด้านการปฏิบัติการพยาบาล ด้านการศึกษาพยาบาล และด้านการบริหารการพยาบาล ดังนั้นการวิจัยทางการพยาบาลจึงเป็นการศึกษาค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบในประเด็นปัญหาทางการพยาบาล แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ในวิชาชีพการพยาบาลเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการ ดังนั้น ผู้บริหารทางการพยาบาลจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถในการทำการวิจัยเพื่อการพัฒนาการพยาบาลให้มีผลลัพธ์ที่ดีขึ้น (สุทธิพร มุลศาสตร์และกรรณิการ์ สถิตวรกุล, 2559) ประกอบกับข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ซึ่งกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์มีสมรรถนะหลักครบทั้ง 8 ด้าน คือ สมรรถนะที่ 1 ด้านจริยธรรม จรรยาบรรณและกฎหมาย สมรรถนะที่ 2 ด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ สมรรถนะที่ 4 ด้านภาวะผู้นำ การจัดการและการพัฒนาคุณภาพ สมรรถนะที่ 5 ด้านวิชาการและการวิจัย สมรรถนะที่ 6 ด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ สมรรถนะที่ 7 ด้านเทคโนโลยี และสารสนเทศ สมรรถนะที่ 8 ด้านสังคม (สภาการพยาบาล, 2562) และมาตรฐานการพยาบาล พ.ศ. 2562 กำหนดวัตถุประสงค์ให้ส่งเสริมการศึกษา การบริการ การวิจัย และความก้าวหน้าในวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ของพยาบาลวิชาชีพซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะ ด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพและผู้บริหารทางการพยาบาลทุกระดับ

สมรรถนะด้านการวิจัยเป็นสมรรถนะหนึ่งของพยาบาลวิชาชีพ ผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการบริหารองค์กรและกำหนดทิศทางการวิจัยต่อไป (วิภาดา คุณาวิทิตกุล, 2558) การนำผลการวิจัยทางการพยาบาลไปใช้อาจเป็นบางส่วนหรือทั้งหมด เรื่องเดียวหรือหลายเรื่อง และบูรณาการความรู้ที่ได้จากงานวิจัยเข้าไปในการปฏิบัติทางคลินิกเพื่อถ่ายทอดสู่การปฏิบัติ พัฒนาคุณภาพการ

พยาบาลซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของการประกันคุณภาพการบริการด้านสุขภาพ การใช้ประโยชน์จากผลการวิจัยจึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการพัฒนาวิชาชีพ (ชมพูนุท พงษ์ศิริ, 2559) จะเห็นได้ว่าการศึกษасรรณะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพจะต้องเข้าใจถึงวิธีการแสวงหาความรู้ด้านการวิจัยทางการพยาบาล เพื่อจะได้นำเทคนิคและวิธีการต่างๆ มาพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาลและวิชาชีพการพยาบาลต่อไป (บุญพิชชา จิตต์ภักดี, 2562) การพัฒนาสมรรถนะทางด้านวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ มีความจำเป็นต่อระบบบริการการพยาบาลที่จะพัฒนาคน พัฒนางาน พัฒนางองค์กร ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งพยาบาลวิชาชีพจำเป็นต้องมีสมรรถนะด้านการวิจัยเพื่อให้งานวิจัยมีคุณภาพและมีประโยชน์ต่อวงการพยาบาล (อิสริย์ พันธุ์เหนือ, 2560) ดังนั้นผู้บริหารควรสนับสนุนให้พยาบาลวิชาชีพได้เพิ่มพูนสมรรถนะด้านการวิจัย มีการกำหนดโครงสร้างและนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยที่ชัดเจน (วิริยา วิรานันท์, 2556)

จากการสำรวจสถานภาพการทำวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลศูนย์ทั่วประเทศ พบว่าพยาบาลมีการทำวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลน้อย (วิภา แซ่เซี้ยและคณะ, 2551) ดังนั้นพยาบาลวิชาชีพทุกคน จึงควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยให้สามารถเพิ่มพูน ความรู้หรือเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย (principal investigator) ผู้ร่วมวิจัย (co-investigator) ผู้ช่วยวิจัย (research assistant) ผู้ให้ข้อมูลหรือเป็นตัวอย่างวิจัย หรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิอ่านบทความวิจัย รายงานเพื่อการตีพิมพ์ เผยแพร่ทบทวนข้อเสนอโครงการวิจัยในมนุษย์เพื่อพิจารณาอนุมัติหรือให้ทุนสนับสนุนการวิจัยหรือเข้าร่วมในคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ รวมทั้งเป็นผู้ใช้ผลงานวิจัยในการให้บริการสุขภาพ (วิจิตร ศรีสุพรรณและกาญจนา จันทร์ไทย, 2556) แม้ว่านักวิจัยในโรงพยาบาลกระทรวงสาธารณสุขส่วนใหญ่จะเป็นพยาบาล แต่งานวิจัยส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นงานวิจัยเชิงสังคมศาสตร์หรือมุ่งสำรวจความรู้ทัศนคติพฤติกรรมผู้ป่วย แต่เป็นงานวิจัยทางคลินิกที่มุ่งการวัดผลลัพธ์ที่เป็นผลการดูแลรักษาในโรคนั้น (รายิน อโรร่าและรุ่งทิภา หมิ่นปา, 2553) ธาณี แก้วธรรมานุกุลและสมใจ ศิระกมล (2559) ที่ศึกษาสมรรถนะและการปฏิบัติบทบาทการสร้างเสริมสุขภาพของพยาบาลในการให้บริการระดับปฐมภูมิ เขตภาคเหนือ และพบว่าระดับสมรรถนะด้านการวิจัยและการจัดการความรู้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับพื้นฐาน และควรมีการสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยและการจัดการความรู้ให้กับพยาบาลวิชาชีพที่ให้บริการระดับปฐมภูมิ การศึกษาของ (สมศิริ รุ่งอมรรรัตน์และจงกลวรรณ มุสิกทอง, 2559; สุธาร์ตน์ ชำนาญช่าง และคณะ, 2560; กรรณิกา เรืองเดช ชาวสวนศรีเจริญ และคณะ, 2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการสร้างเสริมสุขภาพของพยาบาลในหน่วยบริการปฐมภูมิ กรณีศึกษาพื้นที่ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้ มีสมรรถนะด้านการวิจัยและการถ่ายทอดความรู้ที่น้อยที่สุด จึงควรมีการจัดทำพัฒนาหลักสูตรอบรมการทำวิจัยชุมชนตลอดจนการวิจัยแบบงานประจำสู่การวิจัย และควรมีการพัฒนาโปรแกรมสมรรถนะด้านการวิจัยที่อยู่ในระดับปานกลางให้อยู่ในระดับที่มากขึ้น โดยการสนับสนุนเอกสารวิชาการ งบประมาณและการจัดอบรมฟื้นฟูความรู้ทางวิชาการในการทำวิจัยและการทำงานประจำสู่งานวิจัย และควรสนับสนุนให้มีอุปกรณ์ในการค้นคว้าด้วยตนเองเพื่อให้มีความรู้ กำหนดปัญหาการวิจัย สามารถดำเนินการวิจัยและคิดค้น พัฒนา

งานวิจัยจนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ๆมาพัฒนาตนเองและให้บริการที่มีคุณภาพในชุมชน (เมธา พันธุ์รัมย์, 2556)

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในจังหวัดบุรีรัมย์ ยังมีน้อยและจากการศึกษาของ เมธา พันธุ์รัมย์ (2556) ที่ศึกษาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า พยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านการวิจัยอยู่ในระดับปานกลางซึ่งต่ำกว่าสมรรถนะด้านอื่นๆ ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกรูด ตำบลตูมใหญ่ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ตามแนวคิดสมรรถนะด้านการวิจัยของสภาการพยาบาล (2562) และ Hye-Young Park and Ji-Soo Kim (2017) ซึ่งจำแนกองค์ประกอบสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1) ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย (Research-related knowledge) 2) ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย (Research-related Skills) 3) เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย (Research-related attitude) และ 4) จรรยาบรรณนักวิจัย (Ethics) เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านงานวิจัยจนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ๆ และให้บริการที่มีคุณภาพในชุมชน ส่งผลต่อความสำเร็จในหน่วยงานต่อไป

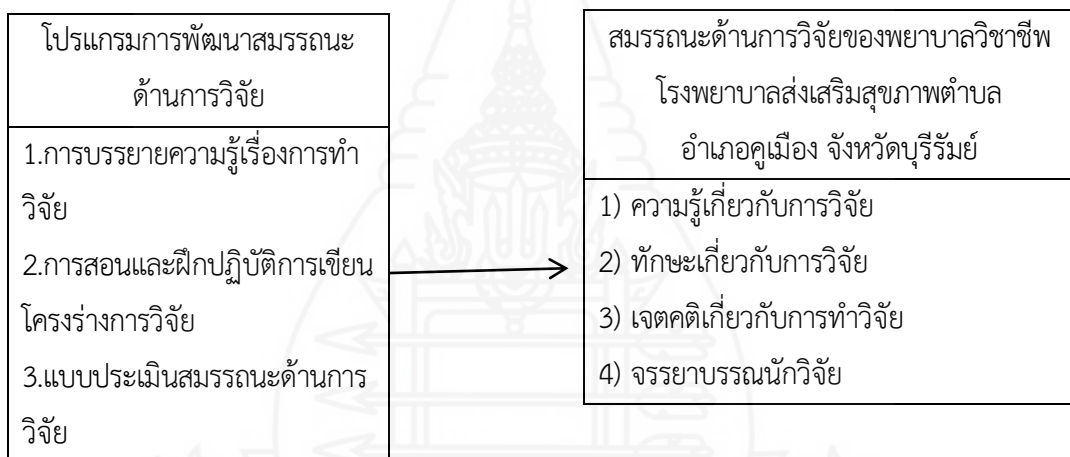
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เปรียบเทียบสมรรถนะการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ กลุ่มโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมสมรรถนะการวิจัย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านเจตคติ และ 4) ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ประยุกต์กรอบแนวคิดที่สร้างขึ้นจากแนวคิดสมรรถนะด้านการวิจัยของสภาการพยาบาล (2562) และ Hye-Young Park and Ji-Soo Kim (2017) ซึ่งมีองค์ประกอบสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาล ออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1) ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย (Research-related knowledge) 2) ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย (Research-related Skills) 3) เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย (Research-related attitude) 4) จรรยาบรรณนักวิจัย (Ethics) เป็นการจัดโปรแกรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ให้ได้รับการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการวิจัยและได้รับ

การฝึกทักษะเกี่ยวกับการเขียนและการพัฒนาโครงร่างการวิจัย ซึ่งโปรแกรมประกอบด้วย การบรรยาย ความรู้เรื่องการทำวิจัย มีการสอนและการปฏิบัติการเขียนโครงร่างงานวิจัย เพื่อให้พยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านการวิจัยทั้ง 4 ด้านคือ 1) ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย (Research-related knowledge) 2) ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย (Research-related Skills) 3) เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย (Research-related attitude) 4) จรรยาบรรณนักวิจัย (Ethics) สามารถเขียนโครงร่างงานวิจัยได้ และทำแบบประเมินสมรรถนะด้านการวิจัยทั้งก่อนและหลังการเข้ารับโปรแกรม รวมถึงมีการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการโปรแกรม ผลการวิจัยจะสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาโปรแกรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านวิจัยของพยาบาลวิชาชีพให้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพ นำไปพัฒนาต่อยอดการบริการทางการพยาบาลต่อไป โดยกรอบแนวคิดการวิจัยมีรายละเอียดดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย ประยุกต์มาจาก ชุรินทร์พัทธ์ ธรรมธรม โมเดล (2562)

4. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ศึกษาในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในอำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 10 แห่ง รวมทั้งหมด 11 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนกันยายน พ.ศ. 2563

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ หมายถึง ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และ พฤติกรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์เกี่ยวกับการวิจัย ประกอบด้วย 1) ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย 2) ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย 3) เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย และ 4) จรรยาบรรณนักวิจัย (อิสริย์ พันธุ์เหนือ, 2560) โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1.1 ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย หมายถึง ความรู้ ทัวไปเกี่ยวกับ แนวคิด ทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย การสืบค้นหาข้อมูล รูปแบบการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย รวมถึงการนำมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัย การแสวงหาสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง การจัดการสารสนเทศ วิธีการวิเคราะห์ผลและแปลผล

5.1.2 ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย หมายถึง การมีทักษะนำความรู้ที่ได้จากการเข้าโปรแกรมมาเขียนโครงงานวิจัย โดยใช้ความรู้ในการเลือกรูปแบบการวิจัย การคัดเลือกและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง การเลือกและใช้เครื่องมือในการทำวิจัย การค้นหาสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง การจัดการสารสนเทศ การวิเคราะห์และแปลผล และ และการเผยแพร่งานวิจัย

5.1.3 เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความมุ่งมั่น คุณค่า ประโยชน์และปัญหาอุปสรรคในการทำวิจัย รวมทั้งสิ่งสนับสนุนในการทำวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ต่อไป

5.1.4 จรรยาบรรณนักวิจัย หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ควรปฏิบัติในการทำวิจัยเกี่ยวกับ ความถูกต้องของข้อมูล การลอกเลียนโดยมิชอบ การจัดการรูปภาพ การรักษาความลับ การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง และการไม่เผยแพร่ผลงานวิจัยซ้ำ

5.2 พยาบาลวิชาชีพ หมายถึง ผู้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และมีพฤติกรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นผู้ประกอบอาชีพพยาบาลและมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง ทำหน้าที่ให้การรักษาพยาบาล และดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม ให้คำปรึกษาและเยี่ยมบ้าน

5.3 โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล หมายถึง แบบแผน การให้ความรู้ การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยที่พัฒนาขึ้นจากแนวคิดสมรรถนะด้านการวิจัยของ สภาการพยาบาล (2562) และ Hye-Young Park and Ji-Soo Kim (2017) ประกอบด้วย 1. การบรรยายความรู้เรื่องการทำวิจัยโดยวิทยากร เกี่ยวกับการวิจัย ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย 2) ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย 3) เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย 4) จรรยาบรรณนักวิจัย 2. ทำแบบประเมินสมรรถนะด้านการวิจัย ทั้งก่อนและหลังอบรม 3.สอนและฝึกปฏิบัติการเขียนโครงงานวิจัย

5.4 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดบุรีรัมย์ หมายถึง สถานพยาบาลประจำตำบล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีขีดความสามารถระดับปฐมภูมิ (Primary care) ได้รับการยกฐานะจากสถานีอนามัยหรือศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยการบริการเชิงรุก เน้นการส่งเสริม ป้องกัน รักษา ฟื้นฟู เป็นการดูแลแบบองค์รวม จำนวน 225 แห่ง (เมธา พันธุ์รัมย์, 2556) ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในอำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

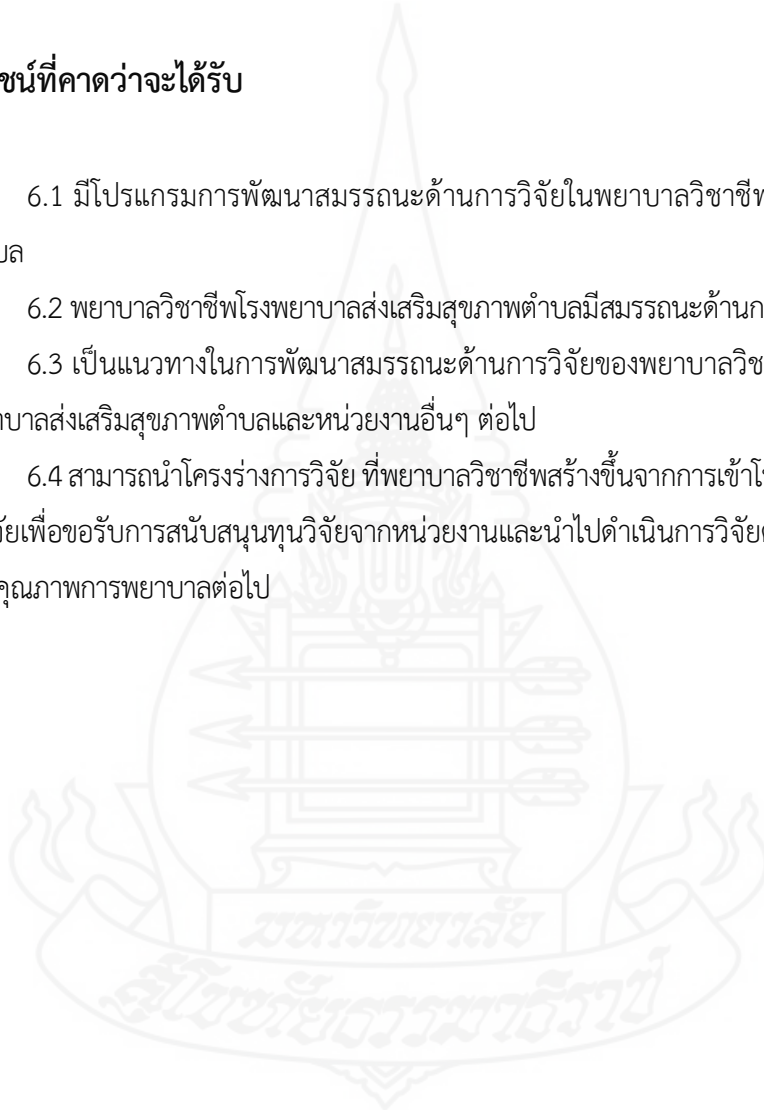
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 มีโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

6.2 พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมีสมรรถนะด้านการวิจัยเพิ่มขึ้น

6.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพและบุคลากรอื่นๆ ของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและหน่วยงานอื่นๆ ต่อไป

6.4 สามารถนำโครงร่างการวิจัย ที่พยาบาลวิชาชีพสร้างขึ้นจากการเข้าโปรแกรมไปพัฒนาเป็นโครงการวิจัยเพื่อขอรับการสนับสนุนทุนวิจัยจากหน่วยงานและนำไปดำเนินการวิจัยตามคลินิกและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการพยาบาลต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิดและทฤษฎีต่างๆจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ
 - 1.1 ความหมายและความสำคัญของสมรรถนะ
 - 1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับสมรรถนะ
 - 1.3 สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ
 - 1.4 สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ
 - 1.4.1 ความหมายของการวิจัย
 - 1.4.2 ความหมายของสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ
 - 1.4.3 องค์ประกอบของสมรรถนะด้านวิจัย
 - 1.4.4 ปัจจัยที่เกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ
2. บริบทโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
 - 2.1 ลักษณะงานและภารกิจหลักของงานการพยาบาลโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
 - 2.2 หน้าที่ความรับผิดชอบของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
 - 2.2.1 พยาบาลวิชาชีพ ระดับปฏิบัติการ
 - 2.2.2 พยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการ
 - 2.2.3 สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง
3. โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ

- 1.1 ความหมายและความสำคัญของสมรรถนะ
 - 1.1.1 ความหมายของสมรรถนะต่างๆ

1) *สมรรถนะ (Competency)* คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ความสามารถและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานโดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่น ๆ ในองค์กร กล่าวคือบุคคลจะต้องประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะเฉพาะอื่นๆ เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน 2548)

2) *สมรรถนะ (Competency)* คือคุณลักษณะพื้นฐานที่ฝังลึกและดำรงอยู่ยาวนานในตัวบุคคลที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน หรือเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงของงานหรือสถานการณ์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ดีเด่นกว่าผู้อื่น โดยคุณลักษณะดังกล่าวในตัวบุคคลนั้นมีองค์ประกอบของความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะอื่นๆ ได้แก่ ค่านิยม จริยธรรม บุคลิกภาพ และลักษณะนิสัย รวมอยู่ด้วย (ธนชัย ยมจินดา 2554)

3) *สมรรถนะ (Competency)* สำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลและสำคัญมากในองค์กร คำว่า Competency ยังมีชื่อเรียกอื่นๆ เช่น ความสามารถ ศักยภาพ และสมรรถภาพ เป็นต้น การแบ่งชนิดก็แตกต่างกันไปตามแนวคิดหรือทฤษฎีของนักวิชาการแต่ละท่านโดยคำว่า สมรรถนะ เป็นคำที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดในปัจจุบัน (ราณี อธิชัยกุล 2554)

4) *สมรรถนะ (Competency)* คือ คุณลักษณะต่างๆของบุคคลหนึ่งที่แสดงออกสัมพันธ์กับการทำงานที่มีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จ มีองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ การกระตุ้นหรือการสร้างแรงดลใจ (Motive) คุณลักษณะส่วนบุคคล (Traits) การรู้จักและเข้าใจในความคิดของตนเอง (Self-concept) ความรู้ (Knowledge) ทักษะการปฏิบัติงาน (Skills) (Spencer and Spencer 1993 อ้างในราณี อธิชัยกุล 2554)

5) *สมรรถนะ (Competency)* เป็นเครื่องมือที่ผู้บริหารนำมาใช้บริหารงานเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้แก่องค์กร ซึ่ง สมรรถนะคือบุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคล สามารถทำให้บุคคลสร้างผลงานที่ดีตามเกณฑ์ที่กำหนด ตามความรับผิดชอบของตน (พิชิต เทพวรรณ 2555)

6) *สมรรถนะ (Competency)* หมายถึง ความสามารถ คุณภาพ หรือการที่มีคุณสมบัติเหมาะแก่การ จัดทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตรงกับคำว่า Ability แปลว่า ความสามารถในการทำบางสิ่งบางอย่างได้อย่างดีหรือมีประสิทธิภาพ (ราชบัณฑิตยสถาน 2556)

7) *สมรรถนะ (Competency)* คือ บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ ประกอบไปด้วย 5 ส่วน ดังนี้ 1) Skill คือสิ่งที่บุคคลกระทำได้ดี และฝึกปฏิบัติเป็นประจำจนเกิดความชำนาญ 2) Knowledge คือความรู้เฉพาะด้านของบุคคล 3) Self-concept or values เจตคติ ค่านิยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตน 4) Traits คือบุคลิกลักษณะประจำตัว

ของบุคคล 5) Motives คือแรงจูงใจหรือแรงขับภายใน เป็นพลังขับเคลื่อนที่เกิดจากภายในจิตใจของบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อกรกระทำ (David C. McClelland 1987)

8) *สมรรถนะ (Competency)* หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้ ทักษะ สติปัญญาในการปฏิบัติงานหรือกระทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างดี ซึ่งเป็นผลมาจากการที่บุคคลได้เรียนรู้ ได้รับประสบการณ์หรือได้รับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง และแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างเหมาะสมในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตน ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงกว่ามาตรฐานทั่วไป (เมธา พันธุ์รัมย์ 2556)

สรุปสมรรถนะ (Competency) หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงถึงความสามารถที่มีทั้งด้าน ความรู้ ทักษะ สติปัญญา ในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ

1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับสมรรถนะ

David C. McClelland (1987) ได้ให้ความหมายของคำว่า สมรรถนะ (Competency) คือ บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ ประกอบไปด้วย 5 ส่วน ดังนี้

Skill คือสิ่งที่บุคคลกระทำได้ดี และฝึกปฏิบัติเป็นประจำจนเกิดความชำนาญ

Knowledge คือความรู้เฉพาะด้านของบุคคล

Self-concept or values เจตคติ ค่านิยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตน

Traits คือบุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล

Motives คือแรงจูงใจหรือแรงขับภายใน เป็นพลังขับเคลื่อนที่เกิดจากภายในจิตใจของบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อกรกระทำ

กิบสัน (Gibson, 2000, p. 102) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติคือตัวตัดสิน พฤติกรรม เป็นความรู้สึกเชิงบวกหรือเชิงลบ เป็นสภาวะจิตใจในการพร้อมที่จะส่งผลกระทบต่อ การตอบสนองของบุคคลนั้น ๆ ต่อบุคคลอื่น ๆ ต่อวัตถุหรือต่อสถานการณ์โดยที่ทัศนคตินี้สามารถ เรียนรู้หรือจัดการได้โดยใช้ประสบการณ์

เชอร์เมอร์ฮอร์น (Schermerhorn, 1993) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติคือการวางแนวความคิดความรู้สึกให้ตอบสนองในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อคนหรือต่อสิ่งของ ในสภาวะแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ และทัศนคตินั้นสามารถที่จะรู้หรือถูกตีความได้จากสิ่งที่คนพูด ออกมาอย่างไม่เป็นทางการ หรือจากการสำรวจที่เป็นทางการหรือจากพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้น

1.3 สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ

สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ หมายถึง ความรู้ความสามารถและเจตคติของพยาบาลวิชาชีพ ที่จะทำให้สามารถปฏิบัติการพยาบาลได้ตามขอบเขตของวิชาชีพอย่างปลอดภัย มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ร่วมงานที่มีคุณภาพในการพัฒนาตนเองและพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมโดยสามารถแบ่งได้เป็น 8 ด้าน ดังนี้ (สภาการพยาบาล 2562)

3.1.1 สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณและกฎหมาย ดังนี้

- 1) *ตระหนักในคุณค่า* ความเชื่อของตนเองและผู้อื่น และไม่ใช้คุณค่า ความเชื่อของตนเองในการตัดสินผู้อื่น ให้การพยาบาลโดยแสดงออกถึงการเคารพในคุณค่า ความเชื่อ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
- 2) *ตระหนักในข้อจำกัดของสมรรถนะตนเอง* ไม่เสี่ยงในการปฏิบัติงานที่อาจเกิดผลเสียต่อผู้ใช้บริการและปรึกษาผู้รู้ที่เหมาะสมเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ
- 3) *แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติการพยาบาลของตน*
- 4) *ส่งเสริมผู้ใช้บริการได้รับรู้และเข้าใจในสิทธิของตนเอง*
- 5) *ปกป้องผู้ที่อยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิ หรือได้รับการปฏิบัติที่ผิดหลักคุณธรรมจริยธรรมอย่างเหมาะสม*
- 6) *วิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติการพยาบาล* ตัดสินใจเชิงจริยธรรมและดำเนินการได้อย่างเหมาะสม ในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งทางจริยธรรมและกฎหมายที่ซับซ้อน
- 7) *ปฏิบัติการพยาบาลโดยแสดงออกซึ่งความเมตตา กรุณา คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้ใช้บริการ* จรรยาบรรณวิชาชีพ กฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

3.1.2 สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ดังนี้

- 1) *ความรู้ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล*
- 2) *ความรู้ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรค*
- 3) *ความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง*
- 4) *ความรู้ความสามารถด้านการพยาบาลครอบครัว และการผดุงครรภ์*
- 5) *หัตถการและทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป*

3.1.3 สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ดังนี้

- 1) *บุคลิกภาพเชิงวิชาชีพ*
- 2) *พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง*
- 3) *มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาล*

3.1.4 สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ การจัดการและการพัฒนาคุณภาพ ดังนี้

- 1) มีภาวะผู้นำ
- 2) การบริหารจัดการและการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล
- 3) การทำงานเป็นทีม
- 4) การใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3.1.5 สมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัย ดังนี้

- 1) ตระหนักรู้ในสิ่งที่ตนไม่รู้ และมีคำถามที่เกิดจากการปฏิบัติงานที่จะนำไปสู่การแสวงหาความรู้
- 2) สืบค้นความรู้ด้วยวิธีการที่เหมาะสม สรุประเด็นความรู้จาก ตำรา บทความวิชาการ และงานวิจัยที่ไม่ซับซ้อนและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้
- 3) สรุประเด็นความรู้จากประสบการณ์ของตนเองได้ และสามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่นเข้าใจได้
- 4) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความรู้ในการปฏิบัติงานกับผู้ร่วมงาน ผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนางาน และแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน
- 5) ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการ หน่วยงานและสังคม โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้ถูกวิจัยและคำนึงถึงจรรยาบรรณนักวิจัย
- 6) ประยุกต์ใช้กระบวนการวิจัยในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาล

3.1.5 สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ ดังนี้

- 1) การติดต่อสื่อสาร
- 2) การสร้างสัมพันธภาพ

3.1.6 สมรรถนะด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ ดังนี้

- 1) มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โปรแกรมการใช้งานองค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบสารสนเทศด้านสุขภาพและการพยาบาล และระบบการจำแนกข้อมูล
- 2) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐานที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน โปรแกรมวิเคราะห์พื้นฐาน โปรแกรมนำเสนองาน การประมวล จัดเก็บ และนำเสนอ ข้อมูลข่าวสาร
- 3) ใช้เครื่องมือสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ในการสืบค้นข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพและการพยาบาล และความรู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างบุคคลากรในทีมสุขภาพและบุคคลทั่วไป

4) มีส่วนร่วมในการจัดเก็บข้อมูล เพื่อจัดทำและพัฒนาฐานข้อมูลทางการพยาบาล

5) มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบสารสนเทศในหน่วยงาน

3.1.7 สมรรถนะด้านสังคม ดังนี้

- 1) ติดตามการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างสม่ำเสมอ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง
- 2) วิเคราะห์และประเมินข้อมูลข่าวสารการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง
- 3) มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านสุขภาพของหน่วยงานท้องถิ่น ประเทศและองค์การวิชาชีพ
- 4) ปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบททางสังคม วัฒนธรรม ยึดหลักปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 5) ดำรง ส่งเสริม ค่านิยม วัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวิถีชีวิตชุมชน มีวิจรณ์ญาณในการเลือกรับวัฒนธรรมที่หลากหลาย

2. สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ

2.1 สมรรถนะด้านการวิจัย

การปฏิบัติงานพยาบาลนั้นถือว่าการวิจัยเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นพยาบาลวิชาชีพจะต้องมีการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยอย่างต่อเนื่องเพื่อการสร้างความรู้ใหม่ๆเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพทางการพยาบาลต่อไป

2.1.1 ความหมายของการวิจัย

1) การวิจัย (Research) หมายถึง กระบวนการค้นคว้าหาความรู้ที่มีระบบ เพื่อตอบประเด็นที่สงสัย โดยมีระเบียบวิธีที่เป็นที่ยอมรับในศาสตร์แต่ละศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ 2540)

2) การวิจัย (Research) หมายถึง การวิเคราะห์ที่มีระบบ ระเบียบ และจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเป็นข้อสรุปที่เป็นนัยทั่วไป ได้มาซึ่งหลักเกณฑ์หรือทฤษฎีที่สามารถนำไปใช้ในการพยากรณ์ได้ (Best and Kahn 1993)

3) *การวิจัย* หมายถึง การศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ หรือทดลองอย่างมีระบบ โดยอาศัยอุปกรณ์ หรือวิธีการ เพื่อให้พบข้อเท็จจริง หรือหลักการไปใช้ในการตั้งกฎ ทฤษฎี หรือแนวทางในการปฏิบัติ (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ 2558)

4) *การวิจัย (Research)* หมายถึง การหาความรู้ใหม่ที่ต่อยอดจากความรู้เดิมไม่ว่าจะเรื่องขององค์ความรู้ หรือระเบียบวิธีวิจัยก็ตาม การวิจัยนั้นสามารถทำได้ในชนทุกกลุ่ม เช่น ผลการศึกษาค้นคว้าจำนวนมากเกิดจากชาวบ้าน เนื่องจากชาวบ้านเป็นผู้ใกล้ชิดปัญหา ชาวบ้านทดสอบและเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาในชีวิตจริง เป็นต้น (ฐิรินทร์พัทธ์ ธรรมธรรม, สงครามชัย ลีทองดี, เมธีรัตน์ มั่นวงศ์, 2562)

2.1.2 แบ่งตามลักษณะการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) *การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research)* เป็นการวิจัยที่นำเอาข้อมูลทางด้านคุณภาพเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเลขแต่จะเป็นข้อความบรรยายลักษณะสภาพเหตุการณ์ของสิ่งต่างๆที่เกี่ยวข้องและการเสนอผลการวิจัยก็จะออกมาในรูปของข้อความที่ไม่มีตัวเลขทางสถิติสนับสนุนเช่นเดียวกัน การวิจัยประเภทนี้จึงมุ่งบรรยายหรืออธิบายเหตุการณ์ต่างๆโดยมีการคิดวิเคราะห์เพื่อสรุปผลนั่นเอง

2) *การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)* เป็นการวิจัยที่นำเอาข้อมูลเชิงปริมาณมาวิเคราะห์กล่าวคือใช้ตัวเลขประกอบการวิเคราะห์สรุป และการนำเสนอผลการวิจัยก็ออกมาเป็นตัวเลขเช่นเดียวกัน ดังนั้น การวิจัยประเภทนี้จึงมุ่งเน้นที่จะอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ โดยอาศัยตัวเลขยืนยันแสดงปริมาณมากน้อยแทนที่จะใช้ข้อความบรรยายให้เหตุผล (ฐิรินทร์พัทธ์ ธรรมธรรม, สงครามชัย ลีทองดี, เมธีรัตน์ มั่นวงศ์, 2562)

สรุปแล้วการวิจัย (Research) หมายถึงการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆหรือต่อยอดจากองค์ความรู้เดิม โดยการใช้กระบวนการที่น่าเชื่อถือเพื่อตอบประเด็นข้อสงสัย

2.2 ความหมายของสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ

สภาการพยาบาล (2553) สมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัย หมายถึง การเห็นความสำคัญของการทำวิจัยและการพัฒนาความรู้ การมีความรู้ขั้นพื้นฐานในการทำงานวิจัย การใช้ประโยชน์จากการนำผลการวิจัยไปใช้ มีการเผยแพร่ความรู้ที่ได้กับสาธารณะ

วิริยา วิรานันท์ (2556) สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ หมายถึง กลุ่มที่ให้ความสำคัญในการทำวิจัยและการพัฒนาความรู้ มีความรู้พื้นฐานในการทำวิจัย สามารถอ่านวิเคราะห์ผลการวิจัย สืบค้นข้อมูลได้ รวมถึงมีทัศนคติที่ดีต่องานวิจัย ให้การสนับสนุนและร่วมมือต่อการทำงานวิจัยร่วมกับวิชาชีพอื่นอื่นๆ มีจรรยาบรรณนักวิจัย เผยแพร่ผลงานวิจัยด้วยการเขียนบทความหรือนำเสนอในเวทีการประชุมวิชาการ สิ่งเหล่านี้แสดงถึงการพัฒนาตนเองอย่างแท้จริง

ปิยนุช อนุแก่นทราย (2557) การเป็นนักวิจัยในโรงพยาบาลชุมชนจะต้องหาความรู้อย่างเป็นระบบ รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาแก้ไข้ปัญหา ต้องทำการวิจัยเพื่อให้ได้คำตอบในการแก้ปัญหาต่อไป

อิสริย์ พันธุ์เหนือ (2560) สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ หมายถึง เป็นการมีทัศนคติที่ดีต่อการวิจัย มีจรรยาบรรณนักวิจัย มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการทำวิจัย สามารถนำองค์ความรู้ดังกล่าวไปทำงานวิจัย สามารถนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนางานและเผยแพร่ความรู้ต่อที่มสุขภาพได้

สรุภ สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ หมายถึง การมีความรู้ทางการวิจัย มีทักษะทางการวิจัย มีทัศนคติที่ดีต่อการวิจัย และมีจรรยาบรรณนักวิจัยที่ดี สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปเผยแพร่ต่อสาธารณะ และนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลต่อไป

2.3 ความหมายของการวิจัยทางการพยาบาล

อิสริย์ พันธุ์เหนือ (2560) การวิจัยทางการพยาบาลเป็นการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อการแสวงหาข้อเท็จจริง ความรู้ใหม่ๆทางการพยาบาลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาศาสตร์ทางการพยาบาล

การวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ มี 4 ประการคือ (สนใจ พุทธาพิทักษ์ผล,2556)

1. การสร้างความรู้
2. การใช้ความรู้
3. การสร้างปัญญา
4. การเพิ่มพลังอำนาจให้กับบุคคล

บุญพิชชา จิตต์ภักดี (2557) การวิจัยเริ่มมีตั้งแต่สมัยฟลอเรนส์ ไนติงเกล ช่วงแรกมีการพัฒนาอย่างช้าๆ ต่างจากปัจจุบันที่มีการวิจัยอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว สรุปได้ดังนี้

1. สร้างและพัฒนาองค์ความรู้
2. ทดสอบความรู้ทางการพยาบาล
3. แก้ปัญหาและพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาล
4. แก้ปัญหาและพัฒนาการบริหารการพยาบาล
5. แก้ปัญหาและพัฒนาการศึกษาพยาบาล

2.4 องค์ประกอบของสมรรถนะด้านวิจัย

สภาการพยาบาล (2553) ได้กำหนดสมรรถนะผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลไว้ 8 ด้าน โดยมีสมรรถนะด้านที่ 5 กล่าวถึงสมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัย ให้มีความสำคัญในการทำ การวิจัยและการพัฒนาความรู้ ดังนี้

1. ตระหนักรู้ในสิ่งที่ตนไม่รู้ เกิดคำถามนำไปสู่การแสวงหาความรู้ต่อไป
2. สืบค้นความรู้ด้วยวิธีการที่เหมาะสม จากตำรา บทความ งานวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้
3. สร้างประเด็นความรู้จากประสบการณ์ของตนเองได้ และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้
4. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขและพัฒนางาน
5. ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการ หน่วยงาน และสังคม โดยไม่ละเมิดสิทธิผู้ถูกวิจัย และคำนึงถึงจรรยาบรรณนักวิจัย
6. ประยุกต์ใช้กระบวนการวิจัย ในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาล

ขวัญดาว แจ่มแจ่ม(2556) ศึกษากลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือพบว่าองค์ประกอบของสมรรถนะด้านการวิจัย ที่จำเป็นสำหรับ อาจารย์ ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 ความรู้ความสามารถเบื้องต้นทางการวิจัย ประกอบด้วย 6 ตัวแปร ได้แก่มีความรู้เกี่ยวกับ 1) วิธีการแสวงหาความรู้ความจริง 2) ประเภทของงานวิจัย 3) กระบวนการวิจัย 4) จรรยาบรรณนักวิจัย 5) ศาสตร์ที่ทำวิจัย และ 6) สามารถเข้าถึงแหล่งทุนและรู้จักประสงค์ของแหล่งทุน

ปิยะนุช อนุแก่นทราย (2557) ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเทศไทย ภายใต้บริบทประชาคมอาเซียน พบว่าสมรรถนะด้านการวิจัยเพื่อพัฒนางาน มีรายละเอียด คือการค้นหาปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติงานในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้และนำปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นมาแก้ไขหรือศึกษาในรูปแบบการวิจัย

ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม (2559) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู : การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ พบว่า ความต้องการจำเป็นสมรรถนะด้าน การวิจัย ในภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ได้แก่ ด้านความรู้ในการวิจัย และ ด้านความสามารถในการวิจัย รองลงมาคือ ด้านจรรยาบรรณ

Mckee (2017) ศึกษาเรื่อง การประเมินประสิทธิผลของสมรรถนะด้านการวิจัยของผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง: การใช้กรอบแนวคิดของการปฏิบัติการวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายการปฏิบัติของบทบาทการมีส่วนร่วมที่เพิ่มขึ้นในงานวิจัยในการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงและการประเมินประสิทธิผล วิธีการศึกษา ดำเนินการศึกษาในโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง เป็นการประเมินผลการใช้ด้วยวิธีการที่ผสมผสานและจากกรอบแนวคิด พยาบาลขั้นสูงได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการศึกษา

ทุกคนให้ความสนใจและสมัครใจเข้าร่วมในโครงการ กิจกรรมประกอบด้วย การพัฒนาการทำงานวิจัย กลุ่มขนาดเล็กโดยพยาบาลผู้เข้าร่วมวิจัยและได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการและมีเพื่อนร่วมงานวิจัย ประเมินผลโดยการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ นอกจากนี้ ใช้แบบสอบถามให้ผู้เข้าร่วมวิจัยประเมินทักษะด้านวิจัยของตนเองก่อนและหลังการร่วมกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณน ผลการศึกษาพบว่า รายงานวิจัยมีการนำเสนอในเวทีวิชาการ 20 เรื่อง จุดแข็งของกิจกรรมคือ การกระตุ้นให้งานวิจัยสำเร็จ การได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ และแสดงให้เห็นถึงนวัตกรรมทางคลินิก จากการประเมินตนเองของผู้เข้าร่วมวิจัยพบว่า สมรรถนะในด้านการสืบค้นวรรณกรรม การวิจารณ์วรรณกรรม การเขียนความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา การพัฒนาคำถามการวิจัย การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล การกำหนดรหัสข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การตีความหมายข้อมูล การเขียนระเบียบวิธีวิจัย การเขียนอภิปรายผล การเขียนรายงานผลการวิจัย การเขียนบทคัดย่อ การทบทวนเอกสารฉบับร่าง การออกแบบตาราง การออกแบบแผนภาพ การเตรียมโปสเตอร์ การเตรียมนำเสนอ การนำเสนอในที่ประชุม การนำเสนอ นอกที่ประชุม พบว่า หลังเข้าร่วมโครงการผู้เข้าร่วมวิจัยมีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ทักษะสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการทุกด้าน อุปสรรคคือ เวลา การสนับสนุนด้านวิชาการที่เหมาะสม และการตรวจสอบงานวิจัย ผู้เข้าร่วมวิจัยส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ด้านการเขียนและการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มขึ้น

Hye-Young Park and Ji-Soo Kim (2017) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะหลักของพยาบาลห้องฉุกเฉิน พบว่าพยาบาลวิชาชีพต้องมีสมรรถนะหลัก ทักษะ เจตคติและความรู้ มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะหลักด้านการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน มีกลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน จำนวน 231 คน ที่ปฏิบัติงานโรงพยาบาล 12 แห่งในประเทศเกาหลีใต้ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ โดยหาค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่าเกี่ยวข้องกับงานอุบัติเหตุ ทศนคติ ความรู้ และสมรรถนะหลักด้านการพยาบาลฉุกเฉินซึ่งถ้าพยาบาลมีสมรรถนะก็จะสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุฉุกเฉินมีอิทธิพลมากที่สุดต่อสมรรถนะหลักด้านการพยาบาลอุบัติเหตุฉุกเฉินรองลงมาคือความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุฉุกเฉิน มีอำนาจการทำนายปัจจัยที่มีอิทธิพล 25.6 % มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($F= 12.189, p < 0.001$)

2.5 ปัจจัยที่เกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน โดยศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับสมรรถนะด้านวิจัยของพยาบาลวิชาชีพในประเด็นต่างๆ ประกอบไปด้วย 1) ตำแหน่งงาน 2) ประสบการณ์การทำวิจัย 3) การอบรมด้านวิจัย 4) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

ตำแหน่งงาน

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2551) ได้กำหนด พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนตำแหน่งสายงานพยาบาลวิชาชีพ มีชื่อและระดับตำแหน่ง ดังนี้

พยาบาลวิชาชีพ	ระดับปฏิบัติการ
พยาบาลวิชาชีพ	ระดับชำนาญการ
พยาบาลวิชาชีพ	ระดับชำนาญการพิเศษ
พยาบาลวิชาชีพ	ระดับเชี่ยวชาญ
พยาบาลวิชาชีพ	ระดับทรงคุณวุฒิ
ประสบการณ์การทำวิจัย	

การทำวิจัยทางการพยาบาลมีความสำคัญต่อการสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาการศึกษา การปฏิบัติการพยาบาลและพัฒนาวิชาชีพ ตลอดจนพัฒนาสุขภาพของประชาชน ดังนั้นพยาบาลจึงจำเป็นต้องทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อขยายองค์ความรู้ทางการพยาบาล และแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของวิชาชีพให้มีความเด่นชัดหรือเป็นที่ประจักษ์แก่สังคม ประณิต สงวัฒนา (2552) อย่างไรก็ตามงานวิจัยที่เกิดขึ้นหากมิได้มีการนำผลงานวิจัยมาใช้เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติพยาบาล งานวิจัยนั้นจะไม่มีคุณค่าและนับเป็นความสูญเปล่าของการทำวิจัย ในทางตรงกันข้ามหากงานวิจัยนั้นสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงในชีวิต ทำให้คนเชื่อ ยอมรับ และนำไปปฏิบัติจนความเสี่ยงต่อความเจ็บป่วยหรือความตายลดลง และประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืนสิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องบ่งชี้ว่า การวิจัยนั้นมีพลังและคุณค่า (ซรัสนิกุล ยัมบุญณะ ,2550)

Casbas, Gallego, Mieucl, Masis, and Clark (2011) กล่าวไว้ว่า ประสบการณ์ในด้านวิจัยมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและอุปสรรคในการวิจัย มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมระเบียบวิธีวิจัย, หรือการทำวิจัยให้ดียิ่งขึ้น, ประสบการณ์จริงในการปฏิบัติการวิจัยให้สำเร็จ เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพที่จะทำให้อัตราความสำเร็จ การเก็บข้อมูลการวิจัยของพยาบาลมีความง่าย สะดวกเพิ่มขึ้น

ผู้วิจัยยังได้ศึกษาประสบการณ์ด้านการใช้ผลการวิจัย ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ด้านการทำวิจัยเพื่อเป็นการเทียบเคียงในการนำไปสร้างกรอบแนวคิด ดังนี้

การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยถือได้ว่าเป็นข้อบ่งชี้ที่สำคัญของการพัฒนาวิชาชีพการพยาบาล เริ่มตั้งแต่การใช้วิจัยในการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ นำไปสู่คุณภาพการดูแลผู้ป่วยที่ดีขึ้น พื้นฐานการวิจัยนำมาใช้ในการดูแลผู้ป่วยไม่เพียงแต่เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดูแลผู้ป่วยเท่านั้น แต่เป็นการเพิ่มสถานะให้พยาบาลมีความชำนาญขึ้นการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยสามารถทำนาย การจำแนกการปฏิบัติการของพยาบาล ความถี่ในการอ่าน ทบทวนวรรณกรรม และปีที่ทำวิจัย การใช้ผลการวิจัยมีความสำคัญสำหรับ การบริหารจัดการทางการพยาบาลในการที่จะออกแบบให้สถานที่ทำงานให้ทำงานวิจัยได้อย่างเป็นมิตรและสนับสนุนการใช้ผลการวิจัย Chen (2013)

Casbas, Gallego, Mieuel, Masis, and Clark (2011) ศึกษาทัศนคติของพยาบาลสเปนที่มีต่อการวิจัยและการรับรู้อุปสรรคและปัจจัยเอื้อของการใช้ผลงานวิจัย: การสำรวจเปรียบเทียบระหว่างพยาบาลที่มีและไม่มีประสบการณ์ด้านการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลที่ได้รับทุนวิจัย จำนวน 69 คน และกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ด้านการวิจัย 848 คน พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการวิจัยของกลุ่มเป้าหมายที่มีประสบการณ์ด้านวิจัยดีกว่ากลุ่มเป้าหมายที่ไม่มีประสบการณ์ด้านการวิจัย การรับรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการวิจัยที่พบในกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับรายงานผลการวิจัยที่พบมาก่อนหน้านี้ ประสบการณ์ด้านการวิจัยของพยาบาลแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของงานวิจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติและการรับรู้อุปสรรคที่แตกต่างกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ด้านการวิจัย

การอบรมด้านวิจัย

มณฑนา จิระกังวาน และ สาวิตรี สารพล (2556) ได้ทำการศึกษาผลการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพที่เข้าอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรพัฒนานักวิจัย R to R จำนวน 51 ราย พบว่าภายหลังการอบรมคะแนนความรู้ด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสมรรถนะด้านการทำวิจัยของพยาบาลวิชาชีพภายหลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กลุ่มตัวอย่างสามารถสร้างงานวิจัยได้ 37 เรื่อง การอบรมกระบวนการวิจัยและการฝึกปฏิบัติการทำวิจัย 4 ระยะ สามารถเพิ่มความรู้ด้านการวิจัยและเพิ่มสมรรถนะด้านการทำวิจัยของพยาบาลวิชาชีพได้ ผู้บริหารสามารถนำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพไปใช้ในการอบรมบุคลากร และกระตุ้นให้มีการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

ณรงค์ศักดิ์ บุญเลิศ (2557) ได้กล่าวไว้ว่าแม้ว่าบุคคลหรือผู้รับการศึกษาได้รับการถ่ายทอดวิทยาการที่เป็นระเบียบจากระบบการศึกษาที่จัดขึ้นแล้วก็ตาม แต่การเปลี่ยนแปลงวิทยาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น ทำให้ผู้ที่ได้รับการศึกษาไปแล้วต้องการหรือสมควรที่จะได้รับการฝึกอบรมหรือเพิ่มพูนความรู้เฉพาะเรื่องเพิ่มเติม เพื่อเป็นการเสริมให้บุคคลมีความรู้กว้างขวาง ทันต่อวิทยาการสมัยใหม่ ตามสภาพการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

การที่พยาบาลได้รับการอบรมด้านวิจัย จะสามารถพัฒนาองค์ความรู้จากการทำวิจัยและสามารถใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเพื่อยกระดับการปฏิบัติการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ Liptrott, Orlando, Clerici, Cocquio, and Martinelli (2009) ศึกษาเรื่องโปรแกรมการศึกษาสมรรถนะสำหรับพยาบาลวิจัยกลุ่มเป้าหมายการศึกษาในครั้งนี้คือ พยาบาล การเปลี่ยนผ่านจากพยาบาลประจำตึกผู้ป่วยสู่การเป็นพยาบาลวิจัยโปรแกรมการศึกษานี้ มีการพัฒนาทั้งการทบทวนความรู้ปัจจุบันและการปฏิบัติการขั้นพื้นฐานพัฒนาสมรรถนะเกี่ยวกับบทบาทของ

พยาบาลวิจัย โลกิตวิทยา-มะเร็งในเด็ก และศึกษาทดลองถึงการสนับสนุนการปฏิบัติการขั้นสูงสำหรับ
สมรรถนะเชิงวิชาชีพของพยาบาล ผลการศึกษา พบว่า การสะท้อนกลับข้อมูลโดยรวมเป็นบวก ใน
การทดลองพยาบาลมีความสามารถและมีความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่พยาบาลวิจัยสูงขึ้น

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ศึกษากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ได้แก่ R2R CQI นวัตกรรม มี
รายละเอียด ดังนี้

1. การพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (R2R)

ความหมายของ R2R

ไพโรจน์ บุญลักษณ์ศิริ (2554) กล่าวไว้ว่า R2R คือ การพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย
ผลลัพธ์ของR2R ไม่ได้หวังเพียงได้ผลงานวิจัย แต่มีเป้าหมายเพื่อนำผลงานวิจัยไปใช้พัฒนางานประจำ
นั้นๆ R2R จึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน เพื่อพัฒนางาน

วิศิษฐ์ สงวนวงค์วาน (2560) กล่าวไว้ว่า R2R คือ การทำงานวิจัยจากงานประจำ
หรือทำงานประจำจนเป็นงานวิจัย โดยมุ่งเน้นที่จะนำงานวิจัยไปพัฒนาการทำงานประจำของตนให้ดี
ขึ้นเป็นลำดับแรก ไม่เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ

การศึกษาในครั้งนี้ R2R หมายถึง การทำวิจัยจากงานประจำ โดยมุ่งเน้นที่จะนำ
งานวิจัยไปพัฒนางานประจำให้ดีขึ้น

กระบวนการ R2R ไพโรจน์ บุญลักษณ์ศิริ (2554) มีขั้นตอน ดังนี้

1. ตั้งคำถามวิจัย โดยคำถามนั้นคาดว่าจะสามารถหาคำตอบได้จากการวิจัย ปัญหา
หรือคำถามที่หาคำตอบได้จากวิธีอื่นหรือรู้ได้จากสัญชาตญาณอยู่แล้ว ไม่ถือว่าเป็นคำถามวิจัย เมื่อไม่
เป็นคำถามหรือไม่มีคำถามก็ไม่ต้องทำวิจัย

2. ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยในขั้นตอนต่อไป ได้แก่ ทบทวนวรรณกรรม
เขียนโครงร่างวิจัย กำหนดวิธีวิจัย โดยเลือกให้เหมาะสมกับปัญหาหรือคำถามการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล
ตั้งแต่ระดับพรรณนาอย่างเดี่ยวแบบไม่ซับซ้อนไปจนถึงการใช้สถิติขั้นสูงมาช่วย ผลการศึกษาไม่ทราบ
ว่าจะได้ผลบวกหรือลบหรือไม่เปลี่ยนแปลง หรือไม่แตกต่าง ดังนั้นผลการศึกษาจึงเป็นความรู้ใหม่หรือ
ยืนยันความรู้เดิมที่มีช่องว่างอยู่

3. เผยแพร่ผลงานวิจัยในรูปแบบต่างๆ เช่น ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการต่างๆ การ
นำเสนอในการประชุมวิชาการ เป็นต้น

4. นำผลการศึกษาามาประยุกต์ใช้แก้ปัญหางานประจำต่อไป

ระดับของการใช้ประโยชน์จากผลงาน R2R อรุณ จิรวัดณ์กุล (2560) การนำ
ผลงาน R2Rไปใช้ประโยชน์ มี 5 ระดับ ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาในหน่วยงาน ยังไม่ได้นำไปพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาเกิดการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาให้ดีขึ้นที่ระดับหนึ่ง ผลกระทบที่เกิดขึ้นอยู่ในวงจำกัด (เฉพาะหน่วยงานที่ทำ)
2. มีองค์ความรู้/ นวัตกรรมเกิดขึ้นจากการพัฒนางานเกิดการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในหน่วยงานให้ดีขึ้นมาก
3. มีการขยายผลข้ามหน่วยงานหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงนโยบายขององค์กร
4. มีการพัฒนาผลงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีการขยายผลข้ามองค์กร
5. มีผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง ผลงานได้รับการยอมรับในวงการศึกษา

การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (CQI)

การพัฒนาคุณภาพในที่นี้คือ การจัดระบบบริหารและระบบการทำงานในโรงพยาบาลตามแนวทางที่กำหนดไว้ในมาตรฐานโรงพยาบาล ซึ่งมุ่งเน้นการทำงานด้วยใจที่มุ่งมั่นต่อคุณภาพของเจ้าหน้าที่การทำงานเป็นทีมการตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยและผู้รับบริการ ตามแนวทางที่กำหนดหรือผลลัพธ์ให้เป็นไปตามที่คาดหวัง และมุ่งสู่ความเป็นเลิศมีระบบตรวจสอบเพื่อแก้ไขปรับปรุงด้วยการประสานกิจกรรมการบริหารความเสี่ยง (Risk management: RM) การประกันคุณภาพ (Quality Assurance: QA) และการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (Continual Quality Improvement: CQI) ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพบริการจึงได้นำกระบวนการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน (Hospital Accreditation: HA) โดยได้แนวคิดการจัดการคุณภาพโรงพยาบาลด้วยระบบ TQM/CQI (Total Quality Improvement/Continual Quality Improvement) ในการตรวจประเมินสถานบริการสุขภาพตั้งแต่ปี 2536 จนถึงปัจจุบัน ลดาวัลย์ รวมนเมธ, พัทยา แก้วสาร, และศิริรัตน์ จุมจะนะ, 2559)

ขั้นตอนของ CQI ไพโรจน์ บุญลักษณะศิริ (2554) กล่าวไว้ ดังนี้

ขั้นตอนของการพัฒนาคุณภาพงานอย่างต่อเนื่องคือการใช้แนวคิด Plan-Do-Check-Act (PDCA) คล้ายกับการออกแบบทดลองหรือกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ร่วมกับความคิดสร้างสรรค์ Plan คือการวางแผนทำเพื่อแก้ปัญหาโดยอาศัยข้อมูลที่มี Do คือการนำความคิดดังกล่าวไปปฏิบัติ Check คือการวัดผลการปฏิบัติดังกล่าว Act คือการนำผลไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอ

ขั้นตอนข้างต้นเป็นกระบวนการสากลซึ่งปรากฏอยู่ในการพัฒนาหรือการแก้ปัญหาทุกเรื่องการดูแลรักษาผู้ป่วย ประกอบด้วยการประเมินปัญหาของผู้ป่วย การวิเคราะห์สาเหตุ การสั่งการรักษา การติดตามประเมินผล รูปแบบนี้มีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือ

1. คำถามพื้นฐาน 3 ข้อ ซึ่งอาจจะสลับถามข้อใดก่อนก็ได้ ได้แก่ การตั้งเป้า (set aim) ใฝ่ดู (establish measure) ปรับเปลี่ยน(develop changes) การนำวงล้อ PDCA หรือ PDSA โดย S หมายถึง study มาศึกษาทางเลือกในการเปลี่ยนแปลงPlan กำหนดวัตถุประสงค์ของการทดสอบ, คาดการณ์ว่าจะเกิดอะไรขึ้น พร้อมทั้งเหตุผล, จัดทำแผนการทดสอบDo ดำเนินการทดสอบ, บันทึก

ปัญหาและสิ่งที่ไม่คาดคิดจะเกิดขึ้น Study วิเคราะห์ข้อมูล, เปรียบเทียบข้อมูลกับสิ่งที่คาดการณ์ไว้, สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ Act สรุปผลว่าควรมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร, เตรียมแผนสำหรับการทดสอบรอบต่อไปนอกจากการจำ PDSA, PDCA

นวัตกรรมทางการพยาบาล

กมลทิพย์ ชลัษธรรมเนียม (2554) กล่าวว่า นวัตกรรมบริการพยาบาล หมายถึง นวัตกรรมบริการพยาบาล (nursing service innovation) หมายถึง สิ่งใหม่ที่สร้างสรรค์ การบริการพยาบาล ได้แก่ สิ่งประดิษฐ์เครื่องมือ ในการให้บริการพยาบาล วิธีการให้บริการแบบใหม่ ระบบงานบริการพยาบาลใหม่ เช่น แบบประเมิน ทางการพยาบาล เครื่องมือในการวัดหรือเก็บรวบรวม ข้อมูลจากผู้รับบริการ แนวปฏิบัติพยาบาล เทคนิค หรือหัตถการในการให้บริการ กิจกรรมการบริการ ทั้งในด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การฟื้นฟู สมรรถภาพ และการรักษาพยาบาล การบริหารจัดการ ระบบการให้บริการ เป็นต้น

วีณา จีระแพทย์ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงบทบาทพยาบาลวิชาชีพกับการวิจัยเพื่อพัฒนา นวัตกรรมทางการพยาบาลไว้ว่านวัตกรรม เริ่มต้นที่การมีความคิดดี ๆ การนำความคิดไปออกแบบ และศึกษาความเป็นไปได้ตลอดจนมีกระบวนการที่สามารถนำความคิดนั้นไปใช้ และ/หรือ ถ่ายทอด ให้ เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติการพยาบาลที่มีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม

ขั้นตอนการพัฒนานวัตกรรมทางการพยาบาล (วีณา จีระแพทย์,ม.ป.ป.)

ขั้นตอนการพัฒนานวัตกรรมทางการพยาบาลที่มีคุณภาพและประสบความสำเร็จในการ ดำเนินการ สามารถทำโดยการบูรณาการความรู้ของระเบียบวิจัย ร่วมกับการดำเนินการศึกษาพัฒนา ขณะปฏิบัติงานประจำ หรือที่รู้จักกันว่า Routine to Research (R-to-R) โดยอาจทำเป็นโครงการ ขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ตามสภาพของปัญหา ซึ่งมีข้อแนะนำในการดำเนินการ ดังนี้

1. มองเห็นปัญหาในการปฏิบัติการพยาบาลและ/หรือ บริหารจัดการงานบริการพยาบาลที่มีอยู่เดิม ซึ่งต้องอาศัยพยาบาลที่ช่างสังเกต เอาใจใส่ในสิ่งที่ผิดปกติที่พบในงานประจำ และสนใจค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อการแก้ไขปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและไม่ย่อท้อ

2. ประเมินความต้องการนวัตกรรม (need analysis) โดยประเมินสภาพปัญหาเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน อาจใช้แนวทาง Root Cause Analysis เพื่อค้นหาสาเหตุของ ความบกพร่อง ความไม่สมบูรณ์ของสิ่งที่มีอยู่และก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติ/การบริหารงานการพยาบาล รวมทั้งปัจจัยอุปสรรคที่อาจมีผลขัดขวางการพัฒนาคุณภาพบริการจากใช้นวัตกรรม

3. สร้างแนวร่วมและทีมงานจากการพูดคุย บอกต่อ เพื่อค้นหาคนที่มีความสนใจ เหมือนกันร่วมงานกัน โดยอาจขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้งในประเด็นทางคลินิกและกระบวนการ ทำวิจัยเพื่อการเริ่มต้นที่ชัดเจนและตรงตามสภาพปัญหา

4. กำหนดประเด็น/หัวข้อที่ต้องการพัฒนานวัตกรรม ให้มีความเฉพาะเจาะจง ไม่ศึกษาหลายเรื่องในเวลาเดียวกัน โดยนวัตกรรมที่จะพัฒนาอาจเป็น กลวิธี เทคนิค โปรแกรม วัสดุ/อุปกรณ์ การปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อม ระบบหรือนโยบาย

5. ทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ โดยตรวจสอบว่ามีวิธีที่สามารถช่วยแก้ไข ปัญหาให้ดีขึ้นได้ตลอดจนข้อดี – ข้อเสีย ที่ต้องพึงตระหนักในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบนวัตกรรม และประเมินคุณภาพของวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าการศึกษา นวัตกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับสมรรถนะ ด้านการวิจัยยังมีน้อย ผู้วิจัยจึงได้เทียบเคียงศึกษาของ รัตนาวดี ขอนตะวัน, ฐิติณัฐ อัคระเดชอนันต์ และเยาวภา พรเวียง (2558) ที่ศึกษาสมรรถนะของพยาบาลในการพัฒนานวัตกรรมการสร้างเสริม สุขภาพ: กรณีศึกษา โรงพยาบาลบ้านไธสง เป็นการถ่ายทอดบทเรียนจากประสบการณ์การปฏิบัติงาน ของพยาบาลวิชาชีพชำนาญการที่ทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบการดูแลผู้ป่วยเบาหวานของพบว่า ในการ พัฒนานวัตกรรมการสร้างเสริมสุขภาพจำเป็นต้องมีสมรรถนะที่เฉพาะเจาะจง 9 ด้าน ซึ่งในสมรรถนะ ด้านที่ 8 ความสามารถในการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์(Evidence-base-practice)การปฏิบัติที่แสดง ถึงสมรรถนะด้านนี้ ได้แก่ 1) การติดตาม รวบรวม ผลการวิจัยหรือหลักฐานเชิงประจักษ์ทางการ พยาบาลและที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้ป่วยเบาหวาน 2) การเผยแพร่แนวปฏิบัติการพยาบาลที่มาจาก หลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ปฏิบัติหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาการ พยาบาลเดียวกัน 3) การนำหลักการจัดการความรู้มาใช้ร่วมกับกระบวนการพัฒนาคุณภาพตาม หลักฐานเชิงประจักษ์ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีประสบการณ์หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติ มี การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในเจ้าหน้าที่รพ.สต.4) การวิเคราะห์และประเมินผลที่ได้รับจากการปฏิบัติตาม หลักฐานเชิงประจักษ์และเผยแพร่หลักฐานการปฏิบัติที่เป็นเลิศเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพ อย่างต่อเนื่อง

3. บริบทโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นการบริหารโดยการใช้กลุ่มประชากรในพื้นที่เป็น เกณฑ์ และกระทรวงสาธารณสุขได้มีการยกระดับบริการปฐมภูมิจากสถานีอนามัยเป็นโรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพตำบล เพื่อให้บริการแก่ประชาชนครอบคลุมเป้าหมายในทุกพื้นที่อย่างมีคุณภาพ เพิ่มขึ้นนั้น กระทรวงสาธารณสุขได้มีการดำเนินการดังกล่าวแล้ว และได้มีการกำหนดนโยบายพัฒนา โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลอย่างต่อเนื่อง พยาบาลที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบล จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในภารกิจของหน่วยงานและหน้าที่ความรับผิดชอบและ

สมรรถนะของพยาบาลโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (วิจิตร ศรีสุพรรณและกาญจนา จันทร์ไทย, 2556)

3.1 ลักษณะงานและภารกิจหลักของงานการพยาบาลโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ประกอบด้วย

- 3.1.1 การบริการการพยาบาลและการผดุงครรภ์ในชุมชน (Community Nursing Service)
- 3.1.2 ให้บริการรักษาโรคเบื้องต้นและการรักษาต่อเนื่อง
- 3.1.3 จัดบริการการพยาบาลและการผดุงครรภ์ในสถานบริการ
- 3.1.4 จัดบริการการพยาบาลที่บ้าน (Home Nursing Care)
- 3.1.5 จัดการและควบคุม กำกับการแพร่กระจายเชื้อในผู้ป่วยที่สัมผัสโรค/กลุ่มเสี่ยงในสถานบริการและในชุมชน
- 3.1.6 ป้องกันภาวะเสี่ยงทางสุขภาพแก่ประชาชน
- 3.1.7 ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดบริการสุขภาพ
- 3.1.8 พัฒนาและประกันคุณภาพการพยาบาล
- 3.1.9 การศึกษาวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพบริการ

ซึ่งมีกิจกรรม ดังนี้

- 1) ศึกษา/วิจัย คิดค้น หาความรู้หรือนวัตกรรม และพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (Routine to Research: R2R) ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดบริการพยาบาล
- 2) พัฒนารูปแบบ/ระบบ บริการพยาบาลที่บ้านและชุมชนโดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์และ/หรือกระบวนการวิจัย (Evidence Based and/ or Research Based)
- 3) ประเมินผลการนำองค์ความรู้ ระบบ/ รูปแบบบริการพยาบาล ที่นำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพบริการพยาบาล

3.2 หน้าที่ความรับผิดชอบของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

กำหนดโดยใช้กรอบลักษณะงานและหน้าที่ความรับผิดชอบหลักที่ปฏิบัติ 4 ด้าน ดังนี้

3.2.1 พยาบาลวิชาชีพ ระดับปฏิบัติการ

หน้าที่ความรับผิดชอบหลัก

ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานระดับต้น ที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถทางวิชาการในการทำงาน ปฏิบัติงานการพยาบาลขั้นพื้นฐาน (Basic Nurse Practice) ในการดูแลประชาชนทุกกลุ่มวัย ทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหาสุขภาพกายและจิต/ภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยระยะสุดท้าย และผู้พิการ ตามมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย มีขอบเขตและลักษณะงาน 4 ด้านดังนี้

1) ด้านการปฏิบัติการ

(1) ปฏิบัติการพยาบาลขั้นพื้นฐานตามแนวทางที่กำหนด มาตรฐานวิชาชีพ และมาตรฐานจริยธรรม โดยคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลและการคุ้มครองสิทธิ (Human Right) ในการให้การพยาบาลแก่ประชาชนและผู้ป่วยในชุมชน เพื่อให้ได้รับการดูแลที่ถูกต้องเหมาะสมและปลอดภัย ตอบสนองปัญหาและความต้องการของผู้ใช้บริการครอบคลุมด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและจิตวิญญาณ

(2) คัดกรอง ประเมินภาวะสุขภาพ วิเคราะห์ปัญหา วินิจฉัยปัญหาความผิดปกติและภาวะเสี่ยงของประชาชนและผู้ป่วยในชุมชน เพื่อวางแผนการดูแลต่อเนื่อง ส่งต่อการรักษา และตัดสินใจให้การพยาบาลได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ทันสถานการณ์และทันเวลา

(3) ให้การพยาบาลผู้ป่วยที่บ้าน (Home Nursing Care) เพื่อให้การดูแลต่อเนื่อง ป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่ป้องกันได้ ฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตสังคม และจิตวิญญาณ แก่ผู้ป่วยและบุคคลในครอบครัว

(4) บันทึก รวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลด้านการพยาบาลเบื้องต้น และผลของการดูแล เพื่อพัฒนาการดูแลผู้ใช้บริการในชุมชนให้เกิดความปลอดภัย สุขสบาย และมีประสิทธิภาพ

(5) ส่งเสริม ป้องกัน ดูแลรักษา ฟื้นฟูสุขภาพประชาชน ผู้ป่วยและบุคคลในครอบครัว หรือการบริการอื่นๆ ทางด้านสุขภาพ เพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชน

(6) จัดสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ชุมชน บนความพอเพียง ที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพประชาชนในชุมชน เพื่อการมีสุขภาพดี ปลอดภัย ทั้งด้านร่างกาย จิตสังคม และจิตวิญญาณของประชาชน

2) ด้านการวางแผนและการบริหาร

(1) วางแผนการทำงานที่รับผิดชอบ ร่วมดำเนินการวางแผนการทำงานของหน่วยงาน หรือโครงการ บริหารจัดการเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

(2) วางแผนและดำเนินการจัดการป้องกันโรค ส่งเสริม และฟื้นฟูสุขภาพประชาชนทุกกลุ่มอายุ ทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหาสุขภาพกายและจิต/ภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยระยะสุดท้าย และผู้พิการ รวมถึงมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ จัดบริการรักษาพยาบาลอย่างเหมาะสม

(3) วางแผนและบริหารจัดการจัดการการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลที่บ้าน และในชุมชน ตามขอบเขต และตัวชี้วัด เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มอายุ ทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหาสุขภาพกายและจิต/ภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยระยะสุดท้าย และผู้พิการ ในพื้นที่รับผิดชอบได้รับการพยาบาลที่มีคุณภาพ

3) ด้านการประสานงาน

(1) ร่วมทีมสหสาขาวิชาชีพในการดูแลประชาชนทุกกลุ่มอายุ ทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหาสุขภาพกายและจิต/ภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยระยะสุดท้าย และผู้พิการ ในชุมชน ตาม

(2) ขอบเขตกฎหมายวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ เพื่อให้การสร้างเสริมสุขภาพ และการรักษาพยาบาลมีประสิทธิภาพ

(3) ประสานงานส่งต่อการรักษาพยาบาลในชุมชน เพื่อให้ประชาชนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มที่มีปัญหาสุขภาพกายและจิต/ภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยระยะสุดท้าย ได้รับการดูแลที่เหมาะสม จากบุคลากร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(4) ประสานการทำงานร่วมงานกันทั้งภายในและภายนอกทีมงาน หรือภาคีเครือข่าย เพื่อให้เกิดความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนด

(5) ประสานความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัย ของการบริการสุขภาพ รวมทั้งเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าและผดุงเกียรติแห่งวิชาชีพ

(6) ชี้แจงและให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูล ข้อเท็จจริงแก่บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเข้าใจหรือความร่วมมือในการดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมาย

4) ด้านการบริการ

(1) สอน แนะนำ ให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่ผู้ใช้บริการ ครอบครัวและชุมชน เกี่ยวกับการส่งเสริม ป้องกัน ดูแล รักษา ฟื้นฟูสภาพเพื่อให้ประชาชนสามารถดูแลตนเองได้

(2) ให้บริการข้อมูลทางวิชาการ จัดเก็บข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการพยาบาล เพื่อให้ประชาชนได้ทราบข้อมูลและความรู้ต่างๆที่เป็นประโยชน์ สอดคล้องและสนับสนุนภารกิจ

(3) ของหน่วยงาน และใช้ประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย แผนงาน หลักเกณฑ์ มาตรการต่างๆ

3.2.2 พยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการ

ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ ในการพยาบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่มอายุ ทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหาสุขภาพกายและจิต/ภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยระยะสุดท้าย และผู้พิการในชุมชน โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญในงานการพยาบาลวิชาชีพด้านการพยาบาลชุมชน ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยาก และปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย มีขอบเขตและลักษณะงาน 4 ด้านดังนี้

ด้านการปฏิบัติการ

1) ปฏิบัติการพยาบาลที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยากตามมาตรฐานวิชาชีพ ในการให้การพยาบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่มอายุ ทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มที่มีปัญหาสุขภาพ

กายและจิต/ภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยระยะสุดท้าย และผู้พิการ เพื่อให้ได้รับการดูแลที่ถูกต้องเหมาะสมและปลอดภัย

2) จัดระบบบริการพยาบาลเชิงรุก ที่มีความหลากหลายของการบริการพยาบาล สอดคล้องกับภาวะสุขภาพของประชาชน เพื่อให้ประชาชนในชุมชนที่รับผิดชอบเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีความเหมาะสมกับความต้องการ

3) คัดกรอง ประเมินภาวะสุขภาพที่ซับซ้อน และปรับปรุงบริการพยาบาลที่สอดคล้องกับภาวะสุขภาพของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อให้ประชาชน และผู้ใช้บริการได้รับการดูแลสุขภาพอนามัยได้อย่างเหมาะสม ทันทีทันที่

4) บันทึก รวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยด้านการพยาบาล เพื่อพัฒนาคุณภาพการพยาบาลให้ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพยาบาล

5) ติดตามประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาล เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา และปรับปรุงพัฒนาระบบบริการพยาบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่มอายุ ทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มที่มีปัญหาสุขภาพกายและจิต/ภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยระยะสุดท้าย และผู้พิการในชุมชน อย่างต่อเนื่อง

6) เสริมพลังและศักยภาพประชาชนในชุมชน เพื่อให้ประชาชนในชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทักษะที่ถูกต้องในการดูแลสุขภาพตนเอง ควบคู่กับพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม

7) เฝ้าระวังและติดตามผู้ป่วย และประชาชนในชุมชนที่มีภาวะเสี่ยงทางสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนกลุ่มดังกล่าว ได้รับการป้องกันและรักษาโรคที่เหมาะสม ต่อเนื่อง

8) ใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์หรือกระบวนการวิจัย (Evidence Based Practice and/ or Research Based/R2R) เพื่อพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการพยาบาล (Nursing Practice Guideline) สำหรับการดูแลประชาชนในชุมชนที่มีประสิทธิภาพ

9) พัฒนามาตรฐานการพยาบาลในชุมชนที่สอดคล้องกับปัญหาด้านสุขภาพของพื้นที่เพื่อนำไปสู่บริการพยาบาลที่มีมาตรฐานสูงขึ้น/มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

10) ส่งเสริม ป้องกัน ดูแลรักษา พื้นฟูสุขภาพประชาชน หรือการบริการอื่นๆ ทางด้านสุขภาพที่เป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ เพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชน ด้านการวางแผนและการบริหาร

11) วางแผนหรือร่วมวางแผนการทำงานตามแผนงานหรือโครงการของหน่วยงานหรือระดับจังหวัด เขต สำนักหรือกอง หรือกระทรวง บริหารจัดการ แก้ไข ปัญหาในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย หรือผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

12) วางแผนการรักษาพยาบาลประชาชนทุกกลุ่มอายุ ทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มที่มีปัญหาสุขภาพกายและจิต/ภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยระยะสุดท้าย และผู้พิการในชุมชน ร่วมกับหน่วยงาน องค์กร ภาควิชา เครือข่าย และภาคประชาชน บริหารจัดการเพื่อให้การดำเนินงานด้านการรักษาพยาบาลบรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ชีวิตของนโยบายด้านสุขภาพ

13) วางแผนร่วมกับทีมสหวิชาชีพ/ กลุ่มแกนนำในชุมชน ในการดำเนินกิจกรรมการรักษาพยาบาลการพยาบาลที่บ้าน การรับมือสาธารณภัย (Emergency and Disaster) โรคอุบัติใหม่/ อุบัติซ้ำ (Emerging and Re-Emerging Disease) ในพื้นที่รับผิดชอบ บริหารจัดการเพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้รับการดูแลที่เหมาะสม ลดอุบัติการณ์โรค ที่เป็นปัญหาสำคัญของพื้นที่

14) วางแผนหรือมีส่วนร่วมในการวางแผนและบริหารการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลที่บ้านและในชุมชนตามขอบเขต เป้าหมาย ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของหน่วยงาน เพื่อหาแนวทางปฏิบัติที่ก่อให้เกิดบริการพยาบาลที่มีคุณภาพ
ด้านการประสานงาน

15) ประสานการทำงานร่วมกันโดยมีบทบาทในการให้ความเห็น และคำแนะนำ เบื้องต้นแก่สมาชิกในทีมงานหรือหน่วยงานอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้

16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน กลุ่มแกนนำในชุมชน หรือภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ในการดูแลสุขภาพคนในชุมชน เพื่อให้ประชาชนและกลุ่มเป้าหมายในชุมชนได้รับการดูแลสุขภาพที่มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง บนพื้นฐานการพึ่งพาตนเองและการพึ่งพากันและกัน

17) ให้ข้อคิดเห็นหรือคำแนะนำเบื้องต้นแก่สมาชิกในทีมงานหรือบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเข้าใจ และความร่วมมือในการดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมาย
ด้านการบริการ

18) ให้บริการวิชาการพยาบาลที่ซับซ้อน ที่สอดคล้องกับภาวะสุขภาพของผู้ใช้บริการและชุมชนและวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน เพื่อให้ผู้ใช้บริการมีความรู้ ความสามารถดูแลตนเองได้

19) สอน ให้คำปรึกษา เพิ่มพูนความรู้ นิเทศ ฝึกอบรม ถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยีทางการแพทย์แก่ผู้ได้บังคับบัญชาหรือบุคคลภายนอก เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

20) จัดทำข้อมูล เอกสาร คู่มือ สื่อเอกสาร เผยแพร่ พัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ วิธีการ หรือประยุกต์เทคโนโลยีเข้ามาใช้ เพื่อก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาองค์ความรู้ด้านการรักษาพยาบาลในชุมชน

พยาบาลวิชาชีพทุกคนที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจะต้องมีสมรรถนะด้านการวิจัยจากขั้นพื้นฐานถึงระดับชำนาญการ ดังนั้นพยาบาลวิชาชีพทุกคนจะต้องพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของตนเองเพื่อก้าวเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นด้วยเช่นกัน

3.3 สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลอำเภอคูเมือง

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในจังหวัดบุรีรัมย์มีทั้งหมด 223 แห่ง แบ่งเป็น 3 เขตพื้นที่ (เหนือ กลาง ใต้) อำเภอคูเมืองอยู่ในเขตพื้นที่ที่ 1 โชนเหนือ เป็นอำเภอขนาดกลาง มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจำนวน 10 แห่ง เป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลขนาดกลางทั้งหมด มีเจ้าหน้าที่รวมทั้งลูกจ้างแห่งละประมาณ 8-11 คน มีพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 11 คน มีผลงานด้านวิชาการโดยเป็นผลงานของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานใน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตั้งแต่ปี พ.ศ.2560,2561,2562 คือการส่งผลงาน R2R จำนวน 1,1,2 เรื่องตามลำดับ จากการสำรวจข้อมูลพบว่าส่วนใหญ่ไม่เคยอบรมพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพนั้นมี 8 ด้าน ประกอบด้วย 1) สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณและกฎหมาย 2) สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ 3) สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ 4) สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ การจัดการและการพัฒนาคุณภาพ 5) สมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัย 6)สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ 7) สมรรถนะด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ 8) สมรรถนะด้านสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่พยาบาลทุกคนต้องมี และสมรรถนะด้านการวิจัยเป็นสมรรถนะข้อที่ 5 ซึ่งมีความสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลเป็นการสร้างความรู้ใหม่ๆเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพทางการพยาบาลต่อไป กลุ่มของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ซึ่งเป็นหน่วยปฐมภูมิพยาบาลวิชาชีพทุกคนต้องพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของตนเองเพื่อก้าวเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น ซึ่งการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล นั้น ประกอบด้วย การเพิ่มความรู้อันเนื่องมาจากการวิจัย ทักษะด้านการวิจัย ทักษะการคิดด้านการวิจัย รวมถึงจรรยาบรรณนักวิจัย ซึ่งพบว่าสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพอยู่ระดับน้อยถึงปานกลาง

จากข้อมูลดังกล่าวส่งผลให้ผู้วิจัยสนใจเรื่องการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานใน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โดยการพัฒนาโปรแกรมการอบรมเกี่ยวกับการวิจัย เพื่อเพิ่มสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพให้มีมากขึ้น

4. โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ

ฐิินันท์พัทธ์ รรรมธรรม (2562) โปรแกรมประกอบด้วย กระทบวนการวิจัย 4 ชั้นตอน (P-A-O-R) ดังนี้

ระยะที่ 1 (PLAN) เป็นชั้นตอนการวิเคราะห์สถานการณ์และวางแผนดำเนินการ มีการประเมินสภาพปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงาน ประเมินผลการดำเนินงาน ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูล ปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงาน โดยใช้แบบสอบถามและแบบบันทึกข้อมูล การประชุมและการสนทนากลุ่ม

กิจกรรมที่ 1 ศึกษาบริบท วิเคราะห์ปัญหาและรวบรวมข้อมูล

กิจกรรมที่ 2 ประชุมทีมวิจัยเพื่อทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการวิจัยและแนวทางการวิจัยแบบมีส่วนร่วม

กิจกรรมที่ 3 ประชุมคณะทำงานเพื่อวางแผนจัดทำแผนปฏิบัติการ

ระยะที่ 2 (ACT) ดำเนินการพัฒนาตามแนวทางที่กำหนด จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ พัฒนาการจัดการความรู้การวิจัยจากงานประจำ โดยประยุกต์ใช้ กระทบวนการอบรมแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เทคนิคกระทบวนการกลุ่ม กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย และกระทบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

กิจกรรมที่ 4 ปฏิบัติการแก้ปัญหาและดำเนินการตามแผน

- จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัยให้แก่บุคลากร

- จัดกิจกรรมโครงการเยี่ยมสำรวจภายใน (internal survey) เพื่อเสริมพลังบวกและต่อยอดการพัฒนาคุณภาพในการทำงาน

- จัดกิจกรรมสนับสนุนการเผยแพร่งานวิจัย โดยจัดงานมหกรรมคุณภาพโรงพยาบาล เพื่อให้ทุกกลุ่มงานส่งผลงานวิจัย นวัตกรรม และ R2R เพื่อคัดเลือกนำเสนอในเวทีระดับโรงพยาบาล และส่งต่อเวทีภายนอกโรงพยาบาลต่อไป

ระยะที่ 3 (OBSERV) สังเกตและบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและผลการปฏิบัติงานระหว่างและหลังการดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้

กิจกรรมที่ 5 สังเกตผลการดำเนินงาน ติดตาม สนับสนุนการดำเนินงาน ก่อน ระหว่าง และหลังการดำเนินการ ทำการบันทึกผลทุกขั้นตอน

ระยะที่ 4 (REFLECTION) การคิดไตร่ตรอง การทบทวนแก้ไข และสะท้อนผล เป็นการสรุปผลการดำเนินงาน นำเสนอผลงานด้านวิชาการ ประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ ฝึกอบรมและการจัดการความรู้ สรุปผลการดำเนินการให้ผู้บริหารรับทราบ

กิจกรรมที่ 6 ประชุมคณะทำงานและแกนนำเพื่อถอดบทเรียนในแต่ละกิจกรรม สนทนากลุ่มย่อยและจัดเวทีเพื่อสรุปบทเรียนคืนข้อมูลให้องค์กร เพื่อปัจจัยแห่งความสำเร็จและประเมินผลหลังการศึกษารวช

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัชรา เปรมปราณี (2551) ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัยของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพ ปฏิบัติงานในแผนกผู้ป่วยในมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปีในโรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 289 คน พบว่าพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เขตกรุงเทพมหานครมีอายุเฉลี่ย 38.14 ปี ร้อยละ 85.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และร้อยละ 14.2 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท เคยทำการพัฒนางานวิจัยสู่งานประจำ ร้อยละ 51.9 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ระดับการศึกษา โดยมีค่า Odd ratio = 4.64 (95% CI 1.93-11.15) และทัศนคติต่อการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย โดยมีค่า Odd ratio = 2.93 (95% CI 1.24-6.91) นั่นคือ การที่พยาบาลวิชาชีพระดับการศึกษาปริญญาโท มีโอกาสที่ทำให้การพัฒนางานประจำสู่งานวิจัยสูงกว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีถึง 4.64 เท่า นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่า พยาบาลวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษาปริญญาโท ร้อยละ 14.2 ส่วนใหญ่มีบทบาทในการเป็นหัวหน้าโครงการหรือเจ้าของผลงานวิจัย ในขณะที่พยาบาลที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีบทบาทในการเป็นผู้ร่วมวิจัยมากกว่า

วิริยา วิจารณ์ันท์ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 เพื่อศึกษาปัจจัยทางการบริหารการวิจัย และสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 และศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ร่วมพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 325 คน เก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพด้านความรู้และด้านทักษะเกี่ยวกับการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านทัศนคติเกี่ยวกับการวิจัยอยู่ระดับดี และปัจจัยทางการบริหารการวิจัยโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้บริหารควรสนับสนุนให้พยาบาลวิชาชีพได้เพิ่มพูนสมรรถนะด้านการวิจัย โดยการพัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับการวิจัย มีการกำหนดโครงสร้างและนโยบายการวิจัยที่ดีและชัดเจน

เมธา พันธุ์รัมย์ (2556) ศึกษา ปัจจัยสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า 1) สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับสูง 2) ปัจจัยจูงใจได้แก่ ความสำเร็จในงาน ความรู้สึกได้รับการยอมรับ ความรับผิดชอบต่องาน และปัจจัยค้ำจุนได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สถานภาพวิชาชีพ นโยบายและการบริหารงานและองค์กร เงินเดือน และปัจจัยในชีวิตส่วนบุคคล ร่วมทำนายแรงจูงใจในการทำงานได้ร้อยละ 50 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 3) แรงจูงใจในการทำงานสามารถทำนายสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้ร้อยละ 35

มัทธนา จิระกังวาน และ สาวิตรี สารพล (2556) ได้ทำการศึกษาผลการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพที่เข้าอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรพัฒนานักวิจัย R to R จำนวน 51 ราย พบว่าภายหลังการอบรมคะแนนความรู้ด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสมรรถนะด้านการทำวิจัยของพยาบาลวิชาชีพภายหลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กลุ่มตัวอย่างสามารถสร้างงานวิจัยได้ 37 เรื่อง การอบรมกระบวนการวิจัยและการฝึกปฏิบัติการทำวิจัย 4 ระยะเวลา สามารถเพิ่มความรู้ด้านการวิจัยและเพิ่มสมรรถนะด้านการทำวิจัยของพยาบาลวิชาชีพได้ ผู้บริหารสามารถนำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพไปใช้ในการอบรมบุคลากร และกระตุ้นให้มีการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

อัมภา สีแดด (2557) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบและระดับสมรรถนะพยาบาลผู้จัดการรายกรณีโรงพยาบาลชุมชน กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ทำหน้าที่พยาบาลผู้จัดการรายกรณี 1 ปีขึ้นไป จำนวน 214 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ สกัดองค์ประกอบด้วยวิธีปัจจัยร่วม และหมุนแกนแบบมุมแหลม ด้วยวิธีออบลิมิน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ด้านระดับความจำเป็นมี 6 องค์ประกอบ โดยเรียงตามลำดับตามอัตราร้อยละของความแปรปรวน ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านการบริหารจัดการและผู้นำ 2) สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ 3) สมรรถนะด้านการวิจัย 4) สมรรถนะด้านธุรกิจ 5) สมรรถนะด้านวิชาชีพ 6) สมรรถนะด้านสารสนเทศและการพัฒนางาน ส่วนด้านระดับความสามารถมี 6 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับ ตามอัตราร้อยละของความแปรปรวน ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านการบริหารจัดการและผู้นำ 2) สมรรถนะด้านการวิจัย 3) สมรรถนะด้านวิชาชีพ 4) สมรรถนะด้านธุรกิจ 5) สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ 6) สมรรถนะด้านสารสนเทศและการพัฒนางาน ดังนั้นการพัฒนาสมรรถนะของพยาบาลผู้จัดการรายกรณีในการปฏิบัติงาน เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะต่างๆ ที่จำเป็น และเป็นการเพิ่มความความสามารถในการดูแลผู้ป่วย อันจะทำให้เกิดความสำเร็จในการทำงาน มีการพัฒนาตนเองเมื่อ

ทราบข้อบกพร่องต่างๆ สามารถให้การพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังลดระยะเวลาในการนอนโรงพยาบาล รวมทั้งลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลผู้ป่วย แต่ผู้ป่วยยังคงได้รับการรักษาพยาบาลที่มีคุณภาพ

ศรีสุพรรณ วรรณเสริฐ (2557) ศึกษา สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่าง เป็นพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 27 คน วิเคราะห์ผลการประเมินโดยใช้ สถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1.ระดับสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลนามน จังหวัดกาฬสินธุ์มีค่าเฉลี่ยระดับสมรรถนะเท่ากับ 2.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.35 ซึ่งพยาบาลร้อยละ 62.96 มีสมรรถนะอยู่ในระดับสูงกว่าหรือเท่ากับ สมรรถนะที่คาดหวัง ร้อยละ 25.93 มีสมรรถนะต่ำกว่าสมรรถนะที่คาดหวัง 1 ระดับ และร้อยละ 11.11 มีสมรรถนะอยู่ในระดับต่ำกว่าสมรรถนะที่ คาดหวัง 2 ระดับ 2.ผลการประเมินสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพในรายด้าน พบว่า สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ เป็นสมรรถนะที่พยาบาลวิชาชีพ อยู่ในระดับ ที่สูงกว่าหรือเท่ากับ สมรรถนะที่คาดหวัง จำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 74.07 ส่วนสมรรถนะด้านปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และสมรรถนะด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ เป็นสมรรถนะที่พยาบาลวิชาชีพ อยู่ในระดับที่ต่ำกว่า สมรรถนะที่คาดหวัง ระดับมากที่สุด ร้อยละ 29.63 สมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัยเป็นสมรรถนะที่พยาบาลวิชาชีพ อยู่ในระดับที่ต่ำกว่า สมรรถนะที่คาดหวัง 2 ระดับ มากที่สุดร้อยละ 25.93 ส่วน สมรรถนะที่พยาบาลวิชาชีพอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า สมรรถนะที่คาดหวัง 3 ระดับ มี 3 ด้าน คือสมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัย ร้อยละ 11.11 สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพ ร้อยละ 7.41 และสมรรถนะด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ ร้อยละ 3.70 นอกจากนี้พบว่ามีสมรรถนะที่พยาบาลวิชาชีพอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าสมรรถนะที่คาดหวัง 4 ระดับ มี 2 ด้าน คือ สมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัยและสมรรถนะด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศเท่ากัน ที่ร้อยละ 3.70 องค์กรพยาบาลโรงพยาบาลนามน ควรมีสมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัย ซึ่งมีระดับการประเมินสมรรถนะน้อยที่สุด ควรมีโครงการในการพัฒนาทั้งองค์กร โดยการประชุมวิชาการเรื่องการวิจัยทางการพยาบาลและจัดทำวิจัย หรือนำผลวิจัย มาปรับปรุงการปฏิบัติงาน สนับสนุนให้นำข้อมูลเชิงประจักษ์และความรู้ใหม่ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น

มุกดา สีสถานุชิต (2558) พบว่า R2R กับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นแนวทางที่เป็นความท้าทายสำหรับผู้บริหารการศึกษาที่จะนำมาใช้ในองค์กรเพื่อการพัฒนาคนสู่การพัฒนางานที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาหลังมีการดำเนินการนำ R2R ในหน่วยงานบริการสุขภาพให้ประสบผลสำเร็จและเป็นรูปธรรมจึงควรสนับสนุนให้ผู้บริหารการศึกษาใช้ R2R ในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรเพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนและคุณภาพการศึกษา

วิโรจน์ เชมรัมย์ (2559) พบว่าการศึกษารองคค์ประกอบสมรรถนะการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย ของบุคลากรสาธารณสุขในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า 1) องคค์ประกอบการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความสามารถ ด้านทักษะ ด้านลักษณะนิสัยที่เอื้อ ด้านเจตคติ ด้านแรงจูงใจ ด้านการเห็นคุณค่าในตัวเอง และด้านความสามารถในการนำผลการวิจัยจากงานประจำไปพัฒนางาน 2) องคค์ประกอบสมรรถนะการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ องคค์ประกอบด้านเจตคติและด้านการเห็นคุณค่าในตัวเอง ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ระดับปานกลาง คือความรู้ในการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฐิรินทร์พัทธ์ รวมธรรม (2562) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาและส่งเสริมงานวิจัยและนวัตกรรมในงานประจำโรงพยาบาลวารินชำราบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า กระบวนการในการศึกษาทั้ง 6 ขั้นตอนซึ่งประกอบด้วย 1) การศึกษาบริบทของพื้นที่ วิเคราะห์และรวบรวมข้อมูล 2) การแต่งตั้งคณะทำงาน 3) การประชุมและจัดทำแผนปฏิบัติการ 4) การปฏิบัติตามแผน 5) การสังเกตการณ์และติดตาม 6) การประเมินผลและถอดบทเรียน กระบวนการนี้ส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายมีการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้และแรงจูงใจ รวมถึงการประเมินสมรรถนะด้านการวิจัย และพัฒนานวัตกรรมของกลุ่มเป้าหมาย เปลี่ยนแปลงดีขึ้น รูปแบบการดำเนินงานครั้งนี้เรียกว่า LINK Model เป็นองค์กรนวัตกรรมที่เกิดจากการสร้างเครือข่ายและการจัดการความรู้ที่ดีและต่อเนื่องระหว่างกลุ่มผู้เรียนรู้ ส่งผลให้เป็นองค์กรที่เข้มแข็งต่อไป

อิสริย์ พันธุ์เหนือ (2560) สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เพื่อศึกษารองคค์ประกอบสมรรถนะด้านการวิจัยและระดับสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน ศึกษาในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 276 คน เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม 1) สมรรถนะด้านการวิจัยของ พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน มี 5 องคค์ประกอบ (ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย, ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย, เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย, จรรยาบรรณการวิจัย, การรับรู้อุปสรรคเกี่ยวกับการทำวิจัย) โดยรวมอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 60.95 และ 2) พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชนมีสมรรถนะโดยรวมด้านการวิจัยอยู่ในระดับมาก พยาบาลวิชาชีพตั้งแต่ระดับปฏิบัติการไปจนถึงระดับชำนาญการพิเศษต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยเพื่อให้พยาบาลวิชาชีพค่อยๆเพิ่มระดับสมรรถนะขึ้น

Benner (1984) มักจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาตามมาตรฐานวิชาชีพในการให้บริการแก่ประชาชนทุกกลุ่มวัย ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นสิ่งสำคัญที่พยาบาลต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไป

Breimaier , Halfens , and Lohrmann (2011) ศึกษาเรื่อง ความต้องการของพยาบาล ความรู้ ทัศนคติ และอุปสรรคในการนำวิจัยสู่การปฏิบัติการพยาบาลของผู้สำเร็จการศึกษา

พยาบาลในประเทศออสเตรเลีย กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลผู้สำเร็จหลักสูตรประกาศนียบัตร จำนวน 1,825 คน พบว่า ทักษะคติของพยาบาลมีแนวโน้มไปในเชิงลบ มีคะแนนเฉลี่ย 3.10 (SD 0.57, n=900) จากจำนวนพยาบาลกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ควรมีการจัดให้พยาบาลที่ขาดทางการศึกษา/ข้อมูลสารสนเทศได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น องค์กรต้องให้การสนับสนุนอย่างเพียงพอ มีการใช้ผลงานวิจัยในการปฏิบัติการพยาบาลในทุกๆวัน

Bohman, Ericson, and Borglin (2012) ศึกษาการรับรู้ของพยาบาลสวีเดนเกี่ยวกับการวิจัยทางการพยาบาลและการปฏิบัติการทางคลินิก: การทำกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยพยาบาลชาย 3 คน พยาบาลหญิง 13 คน ผลการวิจัย พบว่า องค์กรประกอบ 3 อย่างคือ ระดับการศึกษา ข้อมูลส่วนบุคคล และบริบทของงาน เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลเป็นอย่างสูงที่ส่งผลกระทบต่อมุมมองของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อการวิจัยและนำไปใช้ปฏิบัติการ ตลอดจนความพร้อมของพยาบาลที่จะยอมรับและให้การสนับสนุนงานวิจัยแต่ด้านที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ระดับการศึกษา ซึ่งพยาบาลวุฒิปริญญาตรีมีมุมมองต่อการวิจัยและการปฏิบัติการทางคลินิกดีกว่าพยาบาลวุฒิปริญญาตรีถึงแม้ว่าจะเป็นการวิจัยกึ่งทดลองขนาดเล็กแต่เป็นข้อบ่งชี้การวิจัยในอนาคตเกี่ยวกับการศึกษามุมมองของพยาบาลที่มีต่อการวิจัยและการปฏิบัติการพยาบาลตั้งนั้นระดับการศึกษาที่ดีของพยาบาลในแผนกที่มีความเครียดสูงทำให้มองการณ์ไกลในขณะเดียวกันก็จะต้องมีกลยุทธ์ที่สามารถเป็นไปได้ การสนับสนุนให้เกิดมุมมองที่ดีในปัญหาต่างๆและการศึกษาทางการพยาบาลเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อความพยายามในการทำวิจัย

Akerjordet, Lode, and Severinsson (2012) ศึกษาทัศนคติ พยาบาล คลินิก ที่มีต่อการวิจัย และการจัดการทรัพยากร ขององค์กร ในโรงพยาบาล มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่าง เป็นพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล มหาวิทยาลัย จำนวน 364 คน ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกต่องานวิจัย 40% แม้จะมีพยาบาลบางส่วนที่ไม่ว่างในการทำกิจกรรมวิจัย ทัศนคติของพยาบาลกลุ่มตัวอย่างมี ดังนี้ ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะทำงานวิจัย 60% งานวิจัยมีความน่าสนใจ 31% งานวิจัยช่วยเพิ่มความรู้ 31% ดังนั้นควรจะมีการสร้างกลยุทธ์การดำเนินงานและสร้างเครือข่ายการทำงานวิชาการร่วมกันเพื่อที่จะสนับสนุนให้พยาบาลที่ปฏิบัติงานในคลินิกมีความสามารถด้าน การวิจัย

Kajermo, Alinaghizadeh, Falk, Wandell, and Tornkvist (2013) ได้ศึกษาแบบวัดประเมินด้านจิตใจของและทัศนคติที่มีต่อวิจัยและการใช้ผลการวิจัยของพยาบาลหน่วยบริการปฐมภูมิ เป็นวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลจำนวน 1,054 คน ผลการวิจัยพบว่า พยาบาลโดยทั่วไปมีทัศนคติต่อวิจัยในเชิงบวก พยาบาลมีการใช้ผลการวิจัยในการปฏิบัติการพยาบาล 37% กลุ่มเป้าหมายให้ข้อมูลว่าไม่เคยหรือไม่ค่อยได้ใช้ผลการวิจัย ครั้งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้ว่าจะสามารถวิเคราะห์รายงานบทความวิจัยได้ ทัศนคติของพยาบาลประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่

ทัศนคติต่อการวิจัยทางการแพทย์, ทัศนคติต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ผลงานวิจัย , ทัศนคติต่อภาษาที่ใช้ในงานวิจัยมีความสัมพันธ์กับการใช้ผลงานวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทัศนคติเชิงบวกที่มีต่อการทำวิจัยและการใช้ผลการวิจัยมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างมาก ระหว่างทัศนคติเชิงบวกกับสมรรถนะและความสามารถในการวิเคราะห์รายงานบทความและการใช้ผลการวิจัย การสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการเกิดทัศนคติเชิงบวก จะทำให้ทักษะในการวิเคราะห์ วารสาร สิ่งตีพิมพ์ เพิ่มมากขึ้น พยาบาลจำนวนมากมีการใช้ผลการวิจัยในอยู่ในระดับต่ำ การปฏิบัติการพยาบาลที่ซับซ้อนจะขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลในการทำงานและบริบทของงาน

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการนั้นเป็นการศึกษาค้นคว้ารวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลและตีความหมายอย่างมีระบบและยืดหยุ่น ในเหตุการณ์เฉพาะหน้า โดยมีการทำงานตามขั้นตอน ดังนี้ 1)การวางแผนกลยุทธ์ 2)การปฏิบัติ 3)การสังเกต 4)การสะท้อนผลเชิงวิพากษ์จากตนเองและเพื่อนร่วมงาน แล้วนำผลที่ได้ปรับเข้าสู่แผนจนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ปัญหาขององค์กรได้จริง ภายใต้กรอบจรรยาบรรณที่เป็นที่ยอมรับ

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องส่งผลให้ผู้วิจัยสนใจเรื่องการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานใน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โดยการพัฒนาโปรแกรมการอบรมเกี่ยวกับการวิจัยด้วยการส่งเสริมให้ได้รับการอบรมเพิ่มความรู้ด้านการวิจัย การเพิ่มทักษะด้านการวิจัย การมีเจตคติเชิงบวกด้านการวิจัย การมีจรรยาบรรณนักวิจัยที่ดี การฝึกเขียนโครงร่างวิจัย จะช่วยส่งเสริมให้มีสมรรถนะด้านการวิจัยเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นที่พยาบาลวิชาชีพทุกคนจะต้องเพิ่มสมรรถนะด้านการวิจัยของตนเอง ซึ่งโปรแกรมดังกล่าวจะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพและส่งเสริมให้มีการทำวิจัยเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยผู้วิจัยได้สร้างโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

พื้นที่ในการศึกษาโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 10 แห่ง โดยเก็บรวบรวมข้อมูล ในเดือน กันยายน พ.ศ.2563 รวมระยะเวลา 1 เดือน

1.1 ประชากร คือ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 10 แห่ง มีพยาบาลวิชาชีพรวม 11 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรทั้งหมด เป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 10 แห่ง รวม 11 คน

โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าร่วมการวิจัย (Inclusion criteria) ดังนี้คือ

ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ และยินยอมเข้าร่วมโครงการการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนจบโปรแกรม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งประยุกต์มาจาก ชูรินทร์พัทธ์ รวมธรรม โมเดล (2562) และจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดสมรรถนะด้านการวิจัยของ สภาการพยาบาล (2562) และ Hye -Young Park and Ji-Soo Kim (2017) ประกอบด้วย การบรรยาย ความรู้เรื่องการทำวิจัยโดยวิทยากร เรื่อง ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และพฤติกรรมของพยาบาลวิชาชีพเกี่ยวกับการวิจัย ในด้านต่าง ๆ มีการสอนและการฝึกปฏิบัติการเขียนโครงร่างงานวิจัย รวมถึงมีแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเข้าโปรแกรม 2) แบบประเมินสมรรถนะด้านการวิจัย และได้ขออนุญาตใช้เครื่องมือแล้ว 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเข้าโปรแกรม ดังนี้

2.1.1 โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ

ประกอบด้วย กิจกรรมดังนี้

การเข้าโปรแกรมมีการเข้าโปรแกรมเชิงปฏิบัติการ ด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 4 สัปดาห์กลุ่มเป้าหมาย พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 11 คน

ตารางที่ 3.1 โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ

วัตถุประสงค์	กิจกรรมการเข้าโปรแกรม	การประเมินผล
สัปดาห์ที่ 1	-ผู้วิจัยประเมินสภาพปัญหาเกี่ยวกับ การทำงานวิจัยในพยาบาลวิชาชีพ และอุปสรรคการดำเนินงาน วิเคราะห์ปัญหาและรวบรวมข้อมูล โดยการโดยการประชุมกลุ่มย่อย -วางแผนการดำเนินการจัดอบรม	
สัปดาห์ที่ 2		
อบรมวันที่ 1	-แบบประเมินก่อนการเข้าโปรแกรม -กิจกรรมการบรรยายประกอบ สื่อ Power point เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย	-การสังเกตท่าทีและ การมีส่วนร่วม -การแสดงความคิดเห็น และการสะท้อนคิด -ผลลัพธ์ของแบบประเมิน ก่อนการเข้าโปรแกรม (Pre-test)
2. มีทักษะเกี่ยวกับการวิจัย	-กิจกรรมการบรรยายประกอบ สื่อ Power point เรื่อง ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย	-การสังเกตท่าทีและ การมีส่วนร่วม -การแสดงความคิดเห็น และการซักถาม

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	กิจกรรมการเข้าโปรแกรม	การประเมินผล
3. มีความรู้ด้านเจตคติเกี่ยวกับ การทำวิจัย	-การบรรยายประกอบ สื่อ Power point เรื่อง เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย	-การสังเกตความสนใจและ การมีส่วนร่วมในการฟังการ บรรยาย -การแสดงความคิดเห็นและ การซักถาม
4. มีความรู้ด้านจรรยาบรรณ นักวิจัยให้กับพยาบาลวิชาชีพ	-การบรรยายประกอบ สื่อ Power point เรื่อง จรรยาบรรณนักวิจัยให้กับพยาบาล วิชาชีพ	-การสังเกตท่าทีและ การมีส่วนร่วม -การแสดงความคิดเห็น
5. ฝึกปฏิบัติการเขียนโครงร่าง งานวิจัย	-แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมเป็น 6 กลุ่ม -สอนการเขียนโครงร่างงานวิจัย -ให้คำแนะนำขณะเข้ากลุ่ม -การฝึกปฏิบัติการเขียนโครงร่าง วิจัย	-จำนวนโครงร่างงานวิจัยที่ ส่ง -ผลลัพธ์ของแบบประเมิน หลังการเข้าโปรแกรม (Post-test)
อบรมวันที่ 2		
1. ฝึกปฏิบัติการเขียนโครงร่าง งานวิจัย(ต่อ)	-แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมเป็น 6 กลุ่ม -สอนการเขียนโครงร่างงานวิจัย -ให้คำแนะนำขณะเข้ากลุ่ม -การฝึกปฏิบัติการเขียนโครงร่าง วิจัย (ต่อ) -วิทยากรทั้ง 3 ท่าน อ่านโครงร่าง งานวิจัย และให้คำแนะนำ เพื่อให้ ผู้เข้าร่วมอบรมแก้ไขส่งโครงร่าง งานวิจัย	-จำนวนโครงร่างงานวิจัยที่ ส่ง -นัดครั้งต่อไปส่งงานอีก 1 อาทิตย์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ อ่านและให้คำแนะนำอีกครั้ง

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	กิจกรรมการเข้าโปรแกรม	การประเมินผล
2. ให้คำแนะนำการเขียนโครงร่างการวิจัย	-1 สัปดาห์ต่อมา ติดตามโครงร่างงานวิจัยที่แก้ไขตามคำแนะนำเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญอ่านและให้คำแนะนำอีกครั้ง	-จำนวนโครงร่างการวิจัยที่แก้ไขตามคำแนะนำ -สรุปโครงการ
สัปดาห์ที่ 3		
ให้คำแนะนำการเขียนโครงร่างการวิจัย	-ติดตามการทำงานของผู้เข้าโปรแกรมผ่านทางโทรศัพท์ -รับฟังปัญหาที่ผู้เข้าโปรแกรมพบเจอในการทำโครงร่างงานวิจัย -ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือในการหาข้อมูลและตอบข้อสงสัยของผู้เข้าร่วมการวิจัยในช่วงที่เขียนโครงร่างงานวิจัย -นัดส่งโครงร่างการวิจัย -วิทยากรทั้ง 3 ท่าน อ่านโครงร่างงานวิจัย และให้คำแนะนำ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมแก้ไขส่งโครงร่างงานวิจัย	-จำนวนโครงร่างงานวิจัยที่ส่ง -นัดครั้งต่อไปส่งงานอีก 1 อาทิตย์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญอ่านและให้คำแนะนำอีกครั้ง
สัปดาห์ที่ 4		
ให้คำแนะนำการเขียนโครงร่างการวิจัยและสรุปผลของโปรแกรม	- ติดตามโครงร่างงานวิจัยที่แก้ไขตามคำแนะนำเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญอ่านและให้คำแนะนำอีกครั้ง	-จำนวนโครงร่างการวิจัยที่แก้ไขตามคำแนะนำ -สรุปโครงการ

2.1.2 แบบประเมินสมรรถนะด้านการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบประเมินสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่สร้างโดยอิสริย์ พันธุ์เหนือ (2560) ซึ่งใช้แนวคิดของ Hye -Young Park and Ji-Soo Kim (2017) และไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม (2559) และได้ขออนุญาตใช้เครื่องมือแล้ว ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ ประกอบด้วย เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงานรวม ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำวิจัยหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง/คล้ายคลึงกับการวิจัย ประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาตนเองด้านวิจัย การเข้าโปรแกรมเกี่ยวกับการทำวิจัยหรือพัฒนาความรู้ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย ดังแสดงในภาคผนวก

ส่วนที่ 2 แบบประเมินสมรรถนะด้านการวิจัย เป็นแบบประเมินความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพต่อข้อความรายการสมรรถนะด้านการวิจัย เครื่องมือประกอบด้วย องค์กรประกอบ 4 องค์กรประกอบได้แก่

1 ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย	จำนวน 10 ข้อ
2 ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย	จำนวน 13 ข้อ
3 ด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย	จำนวน 18 ข้อ
4 ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย	จำนวน 11 ข้อ
มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 52 ข้อ	

แบบประเมินสมรรถนะด้านการวิจัย เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ใช้วัดความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อข้อความรายการสมรรถนะด้านการวิจัยว่าอยู่ในระดับใด โดยมีเกณฑ์กำหนดคะแนนในการเลือกตอบดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามเชิงบวก

5	หมายความว่า เห็นด้วยว่าพยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านการวิจัยอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายความว่า เห็นด้วยว่าพยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านการวิจัยอยู่ในระดับมาก
3	หมายความว่า เห็นด้วยว่าพยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายความว่า เห็นด้วยว่าพยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านการวิจัยอยู่ในระดับน้อย

- 1 หมายความว่า เห็นด้วยว่าพยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านการวิจัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามเชิงลบ

- 5 หมายความว่า เห็นด้วยว่าพยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านการวิจัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 4 หมายความว่า เห็นด้วยว่าพยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านการวิจัยอยู่ในระดับน้อย
- 3 หมายความว่า เห็นด้วยว่าพยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายความว่า เห็นด้วยว่าพยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านการวิจัยอยู่ในระดับมาก
- 1 หมายความว่า เห็นด้วยว่าพยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านการวิจัยอยู่ในระดับมากที่สุด

การแปลผลคะแนนเฉลี่ย การให้ความหมาย ดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2542)

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านวิจัยอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านวิจัยอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านวิจัยอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านวิจัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 2 ชุด คือ 1) โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 2) แบบประเมินสมรรถนะด้านการวิจัย ที่สร้างโดย

อิสริย์ พันธุ์เหนือ (2560) จากวิทยานิพนธ์เรื่อง สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ
โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดร้อยเอ็ด ดังนี้

3.1 แบบประเมินสมรรถนะด้านการวิจัย

3.1.1 ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินสมรรถนะด้านวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาล
ส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ข้อคำถาม ที่ผ่านการพิจารณาแก้ไขจากอาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปตรวจสอบความตรง (Validity) ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5
ท่าน ประกอบด้วย พยาบาลวิชาชีพมีประสบการณ์ในการรับผิดชอบงานวิจัย 1 ท่าน นักวิชาการ
สาธารณสุขที่มีคุณวุฒิด้านวิจัย 1 ท่าน อาจารย์พยาบาล 3 ท่าน (รายละเอียดตามภาคผนวก)
ภายหลังพบผู้ทรงคุณวุฒิผู้วิจัยได้ปรับปรุง แก้ไของค์ประกอบตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

โดยขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความสอดคล้องของคำจำกัดความกับข้อคำถามแต่ละข้อ
โดยให้คะแนนความสอดคล้องเป็น 4 ระดับ Polit, Beck and Owen (2007) ดังนี้

- 1 หมายถึง ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกันเลย
- 2 หมายถึง ข้อคำถามไม่สามารถประเมินค่าความสอดคล้องกันได้นอกจากจะนำ
ข้อคำถามนั้นไปปรับปรุงแก้ไขหรือข้อคำถามนั้นควรจะต้องได้รับการ
ปรับปรุงแก้ไขถ้าไม่ปรับปรุงใหม่ก็จะเป็นไม่มีความสอดคล้องกันอีกต่อไป
- 3 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกันแต่ต้องได้รับการปรับปรุงบ้างเล็กน้อย
- 4 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกันมากที่สุด

นำค่าที่ได้มาคำนวณดัชนีความตรงตามเนื้อหา

$$CVI = \frac{\text{จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนให้ความคิดเห็นในระดับ 3 และ 4}}{\text{จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด}}$$

โดยถือเกณฑ์ความสอดคล้องกันและการยอมรับของผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งต้องมีค่า CVI
มากกว่าหรือเท่ากับ 0.70 Polit & Beck (2014) ซึ่งแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.92 ผู้วิจัยนำ
ข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แบบ
ประเมินฉบับสมบูรณ์ที่มีจำนวนข้อคำถาม 52 ข้อ จึงนำไปหาค่าความเที่ยงต่อไป

การตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบประเมินสมรรถนะ
ด้านวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ไปทดลองเก็บรวบรวมข้อมูล

(Try out) กับพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอหนองกี่และหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค (Cronbach' s Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบประเมินทั้งฉบับ จำนวน 52 ข้อ เท่ากับ 0.94

3.2 โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ

โดยเป็นการจัดอบรม พร้อมเอกสารประกอบการเข้าโปรแกรมโดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับการฝึกอบรม มีแบบประเมินก่อนและหลังอบรม เรื่องความรู้ ทักษะ ความสามารถ และพฤติกรรมของพยาบาลวิชาชีพเกี่ยวกับการวิจัย ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1) ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย 2) ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย 3) เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย 4) จรรยาบรรณนักวิจัย ให้กับพยาบาลวิชาชีพ และแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเข้าโปรแกรม ใช้ระยะเวลา 15 วัน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย ในการจัดการเข้าโปรแกรมผู้วิจัยเตรียมผู้ช่วยจำนวน 2 คน ในการช่วยดำเนินการ แจกกำหนดการ แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ตรวจสอบการทำแบบประเมินทั้งก่อนและหลังการเข้าโปรแกรม และซักซ้อมความเข้าใจในขั้นตอนการเข้าโปรแกรมตามกำหนดการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การเข้าโปรแกรมต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการการวิจัยในมนุษย์ ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บและรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 นำเสนอโครงร่างวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์

4.2 เมื่อโครงร่างวิจัยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์

4.3 หลังจากผ่านการอนุมัติจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์แล้วผู้วิจัยขอหนังสือจากประธานสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์และสาธารณสุขอำเภอหนองกี่และหนองหงส์ เพื่อขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือ ทั้งนี้

นักศึกษาจะได้ประสานงานในรายละเอียด เกี่ยวกับ วัน เวลา และสถานที่ ในการขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าวต่อไป

4.4 ผู้วิจัยขอหนังสือจากประธานสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ส่งถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอคูเมือง ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ประสานงานกับพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแต่ละแห่งเพื่อขอความร่วมมือเชิญอบรม ตามโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัย และรายละเอียดของการวิจัย

4.5 จัดกิจกรรมตามโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ทำแบบประเมินสมรรถนะด้านการวิจัยก่อนการเข้าโปรแกรม พร้อมตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบประเมิน
- 2) แจกเอกสารประกอบการเข้าโปรแกรม
- 3) ฟังการบรรยายความรู้การทำวิจัยโดยวิทยากร เรื่อง ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และพฤติกรรมของพยาบาลวิชาชีพเกี่ยวกับการวิจัย ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1) ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย 2) ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย 3) เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย 4) จรรยาบรรณนักวิจัย
- 4) มีการสอนและการฝึกปฏิบัติการเขียนโครงร่างงานวิจัย
- 5) ทำแบบประเมินสมรรถนะด้านการวิจัยหลังการเข้าโปรแกรม พร้อมตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบประเมิน
- 6) วิทยากร ผู้เชี่ยวชาญตรวจการเขียนโครงร่างงานวิจัยของผู้เข้าร่วมอบรม พร้อมกับวิพากษ์และให้คำแนะนำ
- 7) อีก 1 สัปดาห์ให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรมส่งโครงร่างฉบับแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจอีกครั้งโดยผู้วิจัยช่วยเหลือ รับฟังปัญหาและอุปสรรคการเขียนโครงร่างการวิจัย
- 8) ผู้วิจัยแจ้งข้อเสนอแนะการปรับปรุงโครงร่างการวิจัยและช่วยเหลือต่อผู้เข้าร่วมโปรแกรมและนัดส่งโครงร่างฉบับแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจอีกครั้ง
- 9) อีก 1 สัปดาห์ต่อมาโทรติดตามงานจากผู้เข้าร่วมโปรแกรมส่งโครงร่างการวิจัยฉบับสมบูรณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ และสรุปโปรแกรม
- 10) ทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเข้าโปรแกรม

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีวิจัยทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 2 แบบประเมินสมรรถนะด้านการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของสมรรถนะด้านการวิจัย ทั้ง 4 ด้าน และเปรียบเทียบคะแนนแบบประเมินความรู้ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ Wilcoxon matched pairs Signed-Ranks Test จำแนกเป็นรายด้าน

ส่วนที่ 3 การเขียนโครงร่างงานวิจัย จำนวนโครงร่างที่ได้

6. การพิทักษ์สิทธิของผู้ร่วมวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ขออนุญาตทำการศึกษาจากสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ทั้งนี้ผู้วิจัยคำนึงถึงควมมีคุณค่า และศักดิ์ศรีของผู้ร่วมวิจัยในทุกขั้นตอนกระบวนการวิจัย โดยให้ความสำคัญใน 3 ด้านดังนี้

6.1 ด้านความเคารพในบุคคล โดยการคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวตระหนักถึงสิทธิส่วนบุคคล และเคารพการตัดสินใจของผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยผู้เข้าร่วมการวิจัยมีอิสระในการตัดสินใจให้ข้อมูล การยินยอมให้บันทึกภาพผู้วิจัยจะไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดอันตรายคุกคามต่อร่างกาย จิตใจ สังคม จิตวิญญาณของผู้ร่วมการวิจัย

6.2 ด้านการป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดกับผู้ร่วมวิจัย ในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการทำหนังสือขออนุญาตทำการศึกษาจากสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อออกเอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ตามเอกสารรับรองเลขที่ BRO 2020 -18 รหัสโครงการ 29/2020 วันที่ให้การรับรอง 21 กันยายน 2563 วันที่หมดอายุการรับรอง 20 กันยายน 2564 และขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย จากประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลเสียหายแก่ผู้เข้าร่วมการวิจัย มีการขออนุญาตดำเนินการวิจัย ชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการดำเนินการวิจัย การนำข้อมูลไปใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้นไม่มีการเปิดเผยนามผู้ให้ข้อมูล

6.3 ด้านความยุติธรรม โดยผู้เข้าร่วม การวิจัยมีสิทธิ์จะปฏิเสธ หรือยุติการเข้าร่วมการวิจัย หรือการเข้าร่วมกระบวนการได้ตลอดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยโดยไม่มีผลกระทบในทุกกรณี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยแบ่งหัวข้อการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และค่าความต่าง ของผลการเปรียบเทียบการใช้โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ประกอบด้วย 4 ด้านได้แก่ 1) ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย 2) ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย 3) ด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย 4) ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย

ตอนที่ 3 โครงร่างงานวิจัยของผู้เข้าร่วมอบรม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.1 จำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของพยาบาลวิชาชีพ (n =11)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (11 คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	1	9.09
หญิง	10	90.91
2. อายุ		
อายุเฉลี่ย 29 ปี อายุต่ำสุด 22 ปี อายุสูงสุด 44 ปี		
20-30 ปี	7	63.64
31-40 ปี	3	27.27
41-50 ปี	1	9.09
3. ประสบการณ์การทำงาน		
ค่าเฉลี่ย 5.6 ปี ต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 20 ปี		

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (11 คน)	ร้อยละ
0- 5 ปี	7	63.64
6-10ปี	2	18.18
11-20 ปี	2	18.18
4. ระดับการศึกษา		
ระดับปริญญาตรี	11	100.00
5. ตำแหน่งงาน		
ลูกจ้างชั่วคราว(ชั่วคราว,รายเดือน)	7	63.64
ปฏิบัติการ	1	9.09
ชำนาญการ	3	27.27
6. ประสบการณ์ในการทำวิจัยกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง/คล้ายคลึงกับการวิจัย		
(1 คนตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ไม่มี	6	54.55
มี	5	45.45
วิจัย	4	80.00
R2R	2	40.00
CQI	0	0
เป็นหัวหน้าทีมวิจัย	1	20.00
เป็นผู้ร่วมทีมวิจัย	2	40.00
เป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล	4	80.00
เป็นผู้เขียนบทความเผยแพร่	0	0
ผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	0	0
ผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวิจัย	0	0
7. ประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาตนเองด้านวิจัย		
(1 คนตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ไม่มี	5	45.45

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (11 คน)	ร้อยละ
มี	6	54.55
อ่านผลงานวิจัย	3	50.00
เข้าร่วมรับฟังการนำเสนอผลงานวิจัยในเวทีวิชาการ	5	83.33
นำเสนอผลงานวิจัยในเวทีวิชาการ	0	0
แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้มีความรู้ด้านวิจัย	0	0
นำผลงานวิจัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน	0	0
8.การเข้าโปรแกรมเกี่ยวกับการทำวิจัยหรือพัฒนา		
ความรู้ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย		
ไม่เคย	7	63.64
เคย	4	36.36
จำนวน 1 ครั้ง	3	75.00
จำนวน 2 ครั้ง	1	25.00
อบรมในหน่วยงาน	3	75.00
อบรมนอกหน่วยงาน	1	25.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 90.91 มีอายุระหว่าง 20-30 ปีคิดเป็นร้อยละ 63.64 อายุต่ำสุด 22 ปี อายุสูงสุด 44 ปี อายุเฉลี่ย 29 ปี มีประสบการณ์การทำงานอยู่ระหว่าง 0-5 ปี ร้อยละ 63.64 อายุการทำงานต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 20 ปี ค่าเฉลี่ย 5.6 ปี ทั้งหมด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ดำรงตำแหน่งงานพยาบาลวิชาชีพระดับลูกจ้าง (ชั่วคราว, รายเดือน) ร้อยละ 63.64 ร้อยละ 54.55 ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องคล้อยคลึงกับการวิจัย ส่วนคนที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย ร้อยละ 45.45 พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้เก็บข้อมูลร้อยละ 80 มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาตนเองด้านวิจัยร้อยละ 54.55 โดยมีประสบการณ์ด้านการเข้าร่วมรับฟังการนำเสนอผลงานวิจัยในเวทีวิชาการและอ่านผลงานวิจัย ร้อยละ 83.33 และ 50.00 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ไม่เคยอบรมเกี่ยวกับการวิจัยหรือพัฒนาความรู้ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยร้อยละ 72.73

ส่วนที่เคยมีประสบการณ์เคยอบรมมากที่สุดจำนวน 1 ครั้ง และอบรมในหน่วยงาน ร้อยละ 75.00 และ 75.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบการใช้โปรแกรม

ตาราง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และค่าความต่างของผลการเปรียบเทียบการใช้โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

โดยผู้วิจัยนำเสนอค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมดังตาราง 4.2

ตารางที่ 4.2 ตารางผลการเปรียบเทียบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยรวมรายด้านและทุกด้าน ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมของพยาบาลวิชาชีพ (n =11)

รายการ	ก่อนเข้าโปรแกรม			หลังเข้าโปรแกรม			df	P-value
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย	3.66	0.82	มาก	4.64	0.53	มากที่สุด	0.98	0.005
ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย	3.28	0.49	ปานกลาง	4.41	0.55	มาก	1.13	0.003
เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย	3.60	0.46	มาก	3.60	0.46	มาก	0	1.000
จรรยาบรรณนักวิจัย	4.31	0.68	มาก	4.31	0.68	มาก	0	1.000
ผลรวมทุกด้าน	3.71	0.40	มาก	4.24	0.33	มาก	0.53	0.003

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผลรวมก่อนเข้าโปรแกรมสมรรถนะด้านการวิจัยทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71, S.D. = 0.40$) หลังจากเข้าร่วมโปรแกรมคะแนนเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.24, S.D. = 0.33$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ผลสมรรถนะด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยก่อนเข้าโปรแกรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66, S.D. = 0.82$) หลังเข้าโปรแกรมเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64, S.D. = 0.53$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และผลรวมสมรรถนะด้านทักษะเกี่ยวกับการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28, S.D. = 0.49$) หลังเข้าโปรแกรมเพิ่มขึ้นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41, S.D. = 0.55$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนผลรวมสมรรถนะด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัยก่อนเข้าโปรแกรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60, S.D. = 0.46$) หลังเข้าโปรแกรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60, S.D. = 0.46$) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) และผลรวมสมรรถนะด้านจรรยาบรรณนักวิจัยก่อนและหลังการเข้าโปรแกรมไม่มีความแตกต่างกัน ก่อนเข้าโปรแกรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31, S.D. = 0.68$) หลังเข้าโปรแกรมเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31, S.D. = 0.68$) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติมีค่า ($p > .05$)

ตารางที่ 4.3 ตารางผลการเปรียบเทียบการพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม จำแนกรายข้อ (n = 11)

สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ	ก่อนเข้าโปรแกรม			หลังเข้าโปรแกรม			df
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย							
1. การวิจัยเป็นกระบวนการสร้างความรู้ใหม่โดยเริ่มต้นจากการทบทวนวรรณกรรม							
กำหนดปัญหา/คำถามวิจัย	3.91	0.94	มาก	4.82	0.40	มากที่สุด	0.91
สร้างสมมุติฐานเก็บรวบรวมข้อมูล							
วิเคราะห์ สรุปผล							

สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคู เมือง จังหวัดบุรีรัมย์	ก่อนเข้าโปรแกรม		หลังเข้าโปรแกรม			df	
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.		แปลผล
2. ท่านเข้าใจกระบวนการวิจัยเพื่อจะ ออกแบบการวิจัยให้สอดคล้องกับปัญหา/ คำถามวิจัยของท่าน	3.27	0.78	ปาน กลาง	4.45	0.52	มาก	1.18
3. ผู้วิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้และ ประสบการณ์อย่างเพียงพอในเรื่องที่จะทำ วิจัย	3.73	1.19	มาก	4.36	0.67	มาก	0.63
4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยต้องระบุ คุณลักษณะค่านวนขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม และวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	3.64	1.20	มาก	4.73	0.46	มาก ที่สุด	1.09
5. เครื่องมือวิจัยที่ดีจะช่วยให้ตอบปัญหา/ คำถามวิจัยได้อย่างถูกต้องและสะดวกต่อ ผู้ตอบแบบประเมินงานวิจัย	3.82	0.87	มาก	4.73	0.64	มาก ที่สุด	1.09
6. การสืบค้นข้อมูล แนวคิดหรือทฤษฎีและ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัยเป็น จุดเริ่มต้นสำคัญของการวิจัย	4.00	0.89	มาก	4.73	0.46	มาก ที่สุด	0.73
7. การรวบรวมข้อมูลต่างๆ จากปัญหาในงาน ที่ปฏิบัติเป็นวิธีการหนึ่งของการกำหนด ปัญหา/คำถามวิจัย	3.73	1.00	มาก	4.73	0.46	มาก ที่สุด	1.00
8. การรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติงานเช่น รายงานประจำเดือนตัวชี้วัดเป็นต้น สามารถ นำมาวิเคราะห์สภาพปัญหาในงานเพื่อทำ วิจัยได้	3.55	1.12	มาก	4.45	0.52	มาก	0.90

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาล วิชาชีพ	ก่อนเข้าโปรแกรม			หลังเข้าโปรแกรม			df
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
9. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ทำได้โดย การคำนวณเองหรือใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เช่น Excel, SPSS	3.27	1.27	ปาน กลาง	4.73	0.64	มากที่สุด	1.46
10. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เช่น จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย เป็นต้น จะต้องนำมา แปลผลเพื่อเสนอเป็นผลการวิจัย	3.73	1.00	มาก	4.64	0.50	มากที่สุด	0.91
รวม	3.66	0.82	มาก	4.64	0.53	มากที่สุด	0.98

จากตารางที่ 4.3 สมรรถนะด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย มีทั้งหมด 10 ข้อ พบว่าโดยรวมก่อนเข้าอบรม ($\bar{X} = 3.66, S.D. = 0.82$) มีระดับความคิดเห็นมาก และหลังเข้าอบรม ($\bar{X} = 4.64, S.D. = 0.53, df = 0.98$) เข้าโปรแกรมมีระดับความคิดเห็นเป็นมากที่สุดคือ ข้อ 9) การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ทำได้โดยการคำนวณเองหรือใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเช่น Excel, SPSS และ พบว่าก่อนเข้าอบรมมีระดับความคิดเห็นจากปานกลาง ($\bar{X} = 3.27, S.D. = 1.27$) และหลังเข้าโปรแกรมมีระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X} = 4.73, S.D. = 0.64, df = 1.46$)

ตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะเกี่ยวกับการวิจัยของพยาบาล
วิชาชีพก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม จำแนกรายข้อและโดยรวม (n =11)

สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาล วิชาชีพ	ก่อนเข้าโปรแกรม			หลังเข้าโปรแกรม			df
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
2.ด้านทักษะเกี่ยวกับการวิจัย							
11. หากผู้วิจัยต้องการทราบความพึงพอใจ ของประชาชนต่อบริการพยาบาล ควรใช้ วิธีวิจัยเชิงบรรยาย	3.18	0.98	ปาน กลาง	4.09	0.70	มาก	0.91
12. ผู้วิจัยที่ต้องการทดสอบวิธีการทำแผล เบาหวานแบบใหม่ว่าได้ผลดีหรือไม่ ควรใช้ วิธีวิจัยแบบทดลองหรือกึ่งทดลอง	3.27	1.27	ปาน กลาง	4.18	1.07	มาก	0.91
13. ท่านสามารถบอกได้ว่ากลุ่มตัวอย่างใน การวิจัยของท่านต้องมีจำนวนเท่าใดและ คุณลักษณะ เป็นอย่างไร	3.55	0.93	มาก	4.36	0.67	มาก	0.81
14. ท่านสามารถบอกได้ว่าจะใช้เครื่องมือ ใดในการเก็บรวบรวมข้อมูล	3.55	0.68	มาก	4.73	0.46	มาก ที่สุด	1.18
15. ท่านสามารถสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ ทางอินเทอร์เน็ตเพื่อประกอบการทำวิจัย	3.64	0.80	มาก	5.00	0.00	มาก ที่สุด	1.36
16. ท่านมีส่วนร่วมในการสืบค้นและ ทบทวนวรรณกรรมในการทำวิจัยหรืองาน ที่เกี่ยวข้อง เช่น พัฒนาแนวทางปฏิบัติทาง การพยาบาล (CNPg)	3.45	0.82	ปาน กลาง	4.73	0.46	มาก ที่สุด	1.28

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาล วิชาชีพ	ก่อนเข้าโปรแกรม			หลังเข้าโปรแกรม			df
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
17. ท่านสามารถประเมินได้ว่างานวิจัยใด เหมาะสมที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติงานของท่าน	3.18	0.60	ปาน กลาง	4.55	0.52	มาก ที่สุด	1.37
18. ท่านรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติงาน เพื่อวิจยหาแนวทางการดูแลผู้ป่วยได้อย่าง เหมาะสม	3.18	0.60	ปาน กลาง	4.64	0.50	มาก ที่สุด	1.46
19. ท่านสามารถแปลผลการวิจัยที่ได้จาก การคำนวณได้อย่างถูกต้อง	3.00	0.77	ปาน กลาง	4.00	0.63	มาก	1.00
20. ท่านสามารถจัดการข้อมูลและ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ต้องการด้วย ตนเองหรือขอรับความช่วยเหลือจากผู้รู้ได้	3.18	0.87	ปาน กลาง	4.45	0.52	มาก	1.27
21. ท่านสามารถเผยแพร่ผลงานวิจัยด้วย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ร่วมงาน หรือผู้เกี่ยวข้องในหน่วยงาน	3.36	0.80	มาก	4.55	0.68	มาก ที่สุด	1.19
22. ท่านสามารถนำเสนอผลงานวิจัยในที่ ประชุมวิชาการเช่น การนำเสนอแบบปาก เปล่า และโปสเตอร์ เป็นต้น	3.27	0.90	ปาน กลาง	4.27	0.78	มาก	1.00
23. ท่านสามารถเขียนบทความวิจัยเพื่อ การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการได้	2.82	0.87	ปาน กลาง	3.82	0.75	มาก	1.00
รวม	3.28	0.49	ปาน กลาง	4.41	0.35	มาก	1.13

จากตารางที่ 4.4 สมรรถนะด้านทักษะเกี่ยวกับการวิจัย มีทั้งหมด 13 ข้อ พบว่าก่อนเข้าโปรแกรม ($\bar{X} = 3.28, S.D. = 0.49$) มีระดับความคิดเห็นจากปานกลาง และหลังเข้าโปรแกรมเป็นมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.41, S.D. = 0.35, df = 1.13$) ข้อ 16) ท่านมีส่วนร่วมในการสืบค้นและทบทวนวรรณกรรมในการทำวิจัยหรืองานที่เกี่ยวข้อง เช่น พัฒนาแนวทางปฏิบัติทางการพยาบาลพบว่าก่อนเข้าโปรแกรม ($\bar{X} = 3.45, S.D. = 0.82$) มีระดับความคิดเห็นจากปานกลาง และหลังเข้าโปรแกรมเป็นมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.73, S.D. = 0.46, df = 1.28$) (CNPg) ข้อ 17) ท่านสามารถประเมินได้ว่างานวิจัยใดเหมาะสมที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของท่านได้พบว่าก่อนเข้าโปรแกรม ($\bar{X} = 3.18, S.D. = 0.60$) มีระดับความคิดเห็นจากปานกลาง และหลังเข้าโปรแกรมเป็นมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.52, df = 1.37$) ข้อ 18) ท่านรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติงานเพื่อวิจัหาแนวทางการดูแลผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสมพบว่าก่อนเข้าโปรแกรม ($\bar{X} = 3.18, S.D. = 0.60$) มีระดับความคิดเห็นจากปานกลาง และหลังเข้าโปรแกรมเป็นมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.64, S.D. = 0.50, df = 1.46$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และค่าความต่างของผลการเปรียบเทียบการพัฒนาสมรรถนะด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม จำแนกรายด้านและโดยรวม ($n = 11$)

สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ	ก่อนเข้าโปรแกรม			หลังเข้าโปรแกรม			df
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
3. ด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย							
24. การทำวิจัยไม่ใช่เรื่องน่าเบื่อหน่าย แต่เป็นเรื่องท้าทายที่จะต้องมุ่งมั่น ทำให้สำเร็จ	3.09	1.04	ปานกลาง	4.00	1.26	มาก	0.91
25. การทำงานวิจัยต้องมีความพยายาม รับผิดชอบเพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์	4.27	0.64	มาก	4.64	0.50	มากที่สุด	0.37
26. การทำวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานที่ท่านต้องมุ่งมั่นฝึกฝนและเรียนรู้	4.00	0.44	มาก	4.91	0.30	มากที่สุด	0.91

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาล วิชาชีพ	ก่อนเข้าโปรแกรม			หลังเข้าโปรแกรม			df
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
27.การมีผลงานวิจัยของตนเองเป็นสิ่งที่ น่าภาคภูมิใจ	4.18	0.60	มาก	4.45	0.52	มาก	0.27
28.ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักจะได้รับยก ย่องยอมรับจากผู้ร่วมงาน	3.27	1.10	ปาน กลาง	4.09	0.94	มาก	0.82
29. การทำวิจัยช่วยให้มีความรู้ใหม่ เพิ่มพูนขึ้น	3.91	0.94	มาก	4.91	0.30	มาก ที่สุด	1.00
30. การทำวิจัยมีประโยชน์ต่อการพัฒนา คุณภาพงานพยาบาล	4.27	0.78	มาก	4.55	0.52	มาก ที่สุด	0.28
31. ท่านมีภาระงานมาก ไม่มีเวลาเพียง พอที่จะทำวิจัย	3.55	1.03	มาก	2.73	1.27	ปาน กลาง	-0.82
32.พยาบาลมีความยุ่งยากในการนำ ผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์	2.82	1.25	ปาน กลาง	2.18	1.25	น้อย	-0.64
33.การทำวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยากเกินกว่าที่ ท่านจะทำได้	3.00	1.09	ปาน กลาง	2.00	1.18	น้อย	-1.00
34.รายงานวิจัยอ่านเข้าใจยาก	2.73	1.00	ปาน กลาง	2.73	1.10	ปาน กลาง	0.00
35.การวิจัยจะสำเร็จได้ถ้าได้รับการ สนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา	3.64	1.50	มาก	4.45	0.68	มาก ที่สุด	0.81
36.การได้รับคำปรึกษาจากผู้รู้ด้านการ วิจัยช่วยให้การทำวิจัยง่าย	4.09	0.83	มาก	4.82	0.40	มาก ที่สุด	0.73
37.การที่หน่วยงานมีนโยบายผลักดันและ เอื้ออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการวิจัย จะทำให้ท่านสนใจที่จะทำวิจัยมากขึ้น	4.18	0.87	มาก	4.18	0.98	มาก	0.00

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาล วิชาชีพ	ก่อนเข้าโปรแกรม			หลังเข้าโปรแกรม			df
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
38.การนำผลการวิจัยมาใช้ช่วย แก้ปัญหาในการปฏิบัติงานได้	3.73	1.10	มาก	4.45	0.82	มาก	0.72
39.การนำผลการวิจัยมาใช้ในการ ปฏิบัติงานทำให้หน่วยงานมีภาระ ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	3.09	1.30	ปาน กลาง	2.73	1.00	ปาน กลาง	-0.36
40.การนำผลงานวิจัยมาใช้ เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานทำให้ท่าน เครียดและเหนื่อยล้า	3.00	1.26	ปาน กลาง	2.73	1.00	ปาน กลาง	-0.27
41.ท่านคิดว่าการนำผลการวิจัยมาใช้ ในการปฏิบัติงานทำให้การทำงานง่าย ขึ้นและเป็นแนวทางเดียวกัน	3.91	0.83	มาก	4.55	0.52	มาก ที่สุด	0.64
รวม	3.60	0.46	มาก	3.60	0.46	มาก	0.00

จากตารางที่ 4.5 สมรรถนะด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย มีทั้งหมด 18 ข้อ พบว่าก่อน
เข้าโปรแกรม ($\bar{X} = 3.60, S.D. = 0.46$) มีระดับความคิดเห็นจากมาก และหลังเข้าโปรแกรมเป็นมากคือ
($\bar{X} = 3.60, S.D. = 0.46, df = 0.00$) คือไม่แตกต่างจากเดิมและพบว่าข้อคำถามเชิงลบทั้ง 6 ข้อ มีข้อ
31) 32) 33) 34) 39) 40) มีเจตคติเชิงบวกมากขึ้น มีระดับความคิดเห็นเป็นมาก ด้านลบก่อนการเข้า
โปรแกรมลดลงเป็นปานกลาง คือข้อ 31) ท่านมีภาระงานมาก ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะทำวิจัยพบว่า
ก่อนเข้าโปรแกรม ($\bar{X} = 3.55, S.D. = 1.03$) มีระดับความคิดเห็นจากมาก และหลังเข้าโปรแกรมเป็น
ปานกลางคือ ($\bar{X} = 2.73, S.D. = 1.27, df = -0.82$) และมีเจตคติเชิงบวกมากขึ้น คือข้อ 32) พยาบาลมี
ความยุ่งยากในการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์พบว่าก่อนเข้าโปรแกรม ($\bar{X} = 2.82, S.D. = 1.25$) มี
ระดับความคิดเห็นจากปานกลาง และหลังเข้าโปรแกรมเป็นน้อยคือ ($\bar{X} = 2.18, S.D. = 1.25, df = -$
0.64) และข้อ 33) การทำวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยากเกินกว่าที่ท่านจะทำได้ พบว่าก่อนเข้าโปรแกรม(\bar{X}
= 3.00, S.D. = 1.09) มีระดับความคิดเห็นจากปานกลาง และหลังเข้าโปรแกรมเป็นน้อยคือ (\bar{X}

=2.00,S.D.=1.18,df=-1.00) และข้อที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลยด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัยคือข้อ 34) 39) 40) ระดับความคิดเห็นเชิงลงอยู่ในระดับปานกลางทั้งก่อนและหลังเข้าโปรแกรม ข้อ 34) พบว่าก่อนเข้าโปรแกรม (\bar{X} =2.73,S.D.=1.00)มีระดับความคิดเห็นจากปานกลาง และหลังเข้าโปรแกรมเป็นปานกลางคือ (\bar{X} =2.73,S.D.=1.10,df=-0.00) ข้อ 39)พบว่าก่อนเข้าโปรแกรม (\bar{X} =3.09,S.D.=1.30)มีระดับความคิดเห็นจากปานกลาง และหลังเข้าโปรแกรมเป็นปานกลางคือ (\bar{X} =2.73,S.D.=1.00,df=-0.36) ข้อ 40) พบว่าก่อนเข้าโปรแกรม (\bar{X} =3.00,S.D.=1.26) มีระดับความคิดเห็นจากปานกลาง และหลังเข้าโปรแกรมเป็นปานกลางคือ (\bar{X} =2.73,S.D.=1.00,df=-0.27)

ตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาสมรรถนะด้านจรรยาบรรณนักวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม จำแนกรายด้านและโดยรวม (n =11)

สมรรถนะด้านการวิจัยของ พยาบาลวิชาชีพ	ก่อนเข้าโปรแกรม			หลังเข้าโปรแกรม			df
	\bar{X}	S.D	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	
4.ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย							
42.ผู้วิจัยต้องไม่เบียดเบียนผลการวิจัย ให้เป็นไปตามที่ตนเองต้องการ	3.73	1.27	มาก	4.27	1.27	มาก	0.54
43.นักวิจัยควรจะไม่เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยเครื่องมือที่มีความน่าเชื่อถือ	4.45	0.93	มาก	4.82	0.40	มากที่สุด	0.37
44.นักวิจัยต้องไม่คัดลอกงานของ คนอื่นโดยไม่อ้างอิงแหล่งข้อมูล	4.64	0.92	มากที่สุด	4.73	0.64	มากที่สุด	0.09
45.การใช้ภาพถ่ายในการเผยแพร่ ผลงานนักวิจัยต้องไม่ดัดแปลงปรับสี ตัดต่อ ลบหรือเพิ่มส่วนหนึ่งส่วนใด ของภาพถ่าย	4.36	0.92	มาก	4.82	0.40	มากที่สุด	0.46
46.เมื่อต้องตีพิมพ์ภาพถ่ายบุคคล นักวิจัยจะปกป้องความเป็นส่วนตัว ของผู้ป่วยโดยคาดแถบดำที่ใบหน้า ทุกภาพ	4.36	0.92	มาก	4.73	0.64	มากที่สุด	0.37

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาล วิชาชีพ	ก่อนเข้าโปรแกรม			หลังเข้าโปรแกรม			df
	\bar{X}	S.D	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	
47.นักวิจัยต้องทำให้ผู้เข้าร่วมวิจัยมั่นใจ ว่าจะเก็บรักษาความลับและนำเสนอ ผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น	4.45	0.82	มาก	4.91	0.30	มากที่สุด	0.46
48.นักวิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลที่เป็น ความลับไว้อย่างปลอดภัย	4.55	0.82	มากที่สุด	4.82	0.60	มากที่สุด	0.27
49.นักวิจัยจะดำเนินการวิจัยโดยไม่ให้ เกิดผลกระทบใดๆต่อกลุ่มตัวอย่าง	4.45	0.82	มาก	4.73	0.64	มากที่สุด	0.28
50.การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างเป็น ขั้นตอนสำคัญสำหรับนักวิจัย	4.36	0.80	มาก	4.73	0.46	มากที่สุด	0.37
51.การเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยการส่งผล งานตีพิมพ์ในวารสาร นักวิจัยต้องไม่ส่งผล งานไปตีพิมพ์ในวารสารหลายฉบับพร้อม กัน	3.91	0.83	มาก	4.09	1.37	มาก	0.18
52.การนำผลงานเก่าไปตีพิมพ์ใหม่ โดยปรับเล็กน้อยเป็นการผิดจริยธรรม การวิจัย	4.18	0.87	มาก	4.27	1.00	มาก	0.09
รวม	4.31	0.68	มาก	4.31	0.68	มาก	0.00

จากตารางที่ 4.5 สมรรถนะด้านจรรยาบรรณนักวิจัย มีทั้งหมด 11 ข้อ พบว่าภาพรวมสมรรถนะด้านจรรยาบรรณนักวิจัยก่อนเข้าโปรแกรม (\bar{X} =4.31,S.D.=0.68)มีระดับความคิดเห็นจากมาก และหลังเข้าโปรแกรมเป็นมากคือ (\bar{X} =4.31,S.D.=0.68,df=-0.00) พบว่าทั้งก่อนและหลังเข้า

โปรแกรม ระดับความคิดเห็นอยู่ที่ระดับมากที่สุด คือข้อ 44)นักวิจัยต้องไม่คัดลอกงานของคนอื่นโดยไม่อ้างอิงแหล่งข้อมูลก่อนเข้าโปรแกรม($\bar{X} = 4.64, S.D.=0.92$)มีระดับความคิดเห็นจากมากที่สุด และ หลังเข้าโปรแกรมเป็นมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.73, S.D.=0.64, df=-0.09$) และ ข้อ 48) นักวิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นความลับไว้อย่างปลอดภัย และทุกข้อระดับความคิดเห็นอยู่ที่ระดับมากที่สุดก่อนเข้าโปรแกรม($\bar{X} = 4.55, S.D.=0.82$)มีระดับความคิดเห็นจากมากที่สุด และหลังเข้าโปรแกรมเป็นมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.82, S.D.=0.60, df=-0.27$)

ตอนที่ 3 โครงร่างงานวิจัยของผู้เข้าร่วมอบรม

ตารางที่ 4.6 แสดงโครงร่างงานวิจัยของผู้เข้าร่วมโปรแกรม (n =11)

กลุ่มที่	ชื่อเรื่องโครงร่างงานวิจัย	คำแนะนำการวิภาคครั้งที่ 1	คำแนะนำการวิภาคครั้งที่ 2	คำแนะนำการวิภาคครั้งที่ 3
1 (2 คน)	การติดตามและป้องกันภาวะโลหิตจางจากการขาดธาตุเหล็กในเด็กอายุ 6-12 เดือน	1. ชื่อผู้แต่ง 2. เนื้อหาความเป็นมาและความสำคัญ	แก้ไขตามคำแนะนำ เครื่องมือการวิจัย	ผ่าน
2 (2 คน)	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการควบคุมความดันโลหิตของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงชนิดไม่ทราบสาเหตุ รพ.สต.บ้านโนนเจริญ อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์	ความเป็นมาและความสำคัญต้องหาข้อมูลกลุ่มผู้ป่วยรวมและของพื้นที่ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการทบทวนวรรณกรรม	แก้ไขตามคำแนะนำ การทบทวนวรรณกรรม	ผ่าน
3 (2 คน)	ความต้องการและการได้รับการตอบสนองความต้องการของผู้ดูแลผู้ป่วยแบบ	วัตถุประสงค์ นิยามคำศัพท์ กรอบแนวคิด การใช้สถิติ	แก้ไขตามคำแนะนำ กรอบแนวคิด	ผ่าน

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

กลุ่มที่	ชื่อเรื่องโครงงานวิจัย	คำแนะนำการวิภาคครั้งที่ 1	คำแนะนำการวิภาคครั้งที่ 2	คำแนะนำการวิภาคครั้งที่ 3
	ประทับประคองที่บ้าน ในเขตพื้นที่ รพสต. บ้านปะเคียบ			
4 (2 คน)	การศึกษาการเลี้ยงลูก ด้วยนมแม่หลังคลอด 6 เดือนในเขตพื้นที่ รพ สต.หินเหล็กไฟ อ.คู เมือง จ.บุรีรัมย์	รูปแบบการวิจัย ขอบเขต การวิจัย ประชากรและ กลุ่มตัวอย่าง	แก้ไขตามคำแนะนำ เครื่องมือการวิจัย	ผ่าน
5 (2 คน)	ปัจจัยที่มีผลต่อการคัด กรองมะเร็งปากมดลูก รพสต.บ้านแพ อ.คู เมือง จ.บุรีรัมย์	สมมติฐานการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ เกณฑ์คัดเข้า-คัดออก	แก้ไขตามคำแนะนำ เครื่องมือการวิจัย	ผ่าน
6 (1 คน)	ปัจจัยที่มีผลต่อการ ควบคุมระดับน้ำตาลใน เลือดของผู้ป่วย โรคเบาหวาน ชนิดที่ 2 ในพื้นที่ รพสต.บ้าน กรูด ต.ตุมใหญ่ อ.คู เมือง จ.บุรีรัมย์	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือการวิจัย เกณฑ์คัดเข้า-คัดออก	แก้ไขตามคำแนะนำ เครื่องมือการวิจัย	ผ่าน
รวม (11 คน)				ผ่าน

จากตารางที่ 4.6 โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ หลังจากที่ได้จัดอบรมตามโปรแกรม

โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย และ จรรยาบรรณนักวิจัย รวมถึงฝึกทักษะการเขียนโครงร่างงานวิจัย ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 11 คนแบ่งเป็น 6 กลุ่มได้โครงร่าง งานวิจัยทั้งหมด 6 เรื่อง ส่งวิทยากรเพื่อพิจารณาให้คำแนะนำโครงร่างงานวิจัย 1 ครั้ง และแก้ไขตาม คำแนะนำทั้งหมด 6 เรื่อง

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบวัดกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง (one group pretest – posttest design) ซึ่งแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วนคือ 1) สรุปการวิจัย 2) อภิปรายผล 3) ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1 สรุปการวิจัย

จากผลการศึกษาการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) แบบวัดกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง (one group pre test - post test design) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พื้นที่ในการศึกษาโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 10 แห่ง รวม 11 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูล ในเดือน กันยายน พ.ศ.2563 รวมระยะเวลา 4 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ประกอบด้วย การบรรยายความรู้เรื่องการทำวิจัยโดยวิทยากร เรื่อง ความรู้ ทักษะ เจตคติ และจรรยาบรรณนักวิจัยของพยาบาลวิชาชีพเกี่ยวกับ มีการสอนและการฝึกปฏิบัติการเขียนโครงงานวิจัย รวมถึงมีแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดโปรแกรม 2) แบบวัดสมรรถนะด้านการวิจัยทั้งก่อนและหลังการเข้าอบรมแบบสอบถามมีค่าความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ 0.92 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาและสถิติ Wilcoxon Signed Ranks Test โดยมีผลการวิจัยตามรายละเอียด ดังนี้

1.1 สรุปผลการวิจัย

1.1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 10 แห่ง รวม 11 คน ส่วน

ใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 90.91 มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 63.64 อายุต่ำสุดคืออายุ 22 ปี สูงสุดอายุ 44 ปี อายุเฉลี่ย 29 ปี มีประสบการณ์การทำงานในช่วง 0-5 ปี ร้อยละ 63.64 มีค่าเฉลี่ย 5.6 ปี ต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 20 ปี ทุกคนจบปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นพยาบาลวิชาชีพลูกจ้าง (ชั่วคราว, รายเดือน) ร้อยละ 63.64 และร้อยละ 54.55 ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย/กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง คล้ายคลึงกับการวิจัย ส่วนคนที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย ร้อยละ 45.45 ส่วนใหญ่จะเป็นผู้เก็บข้อมูลร้อยละ 80 และมีประสบการณ์การพัฒนาค้นคว้าด้านวิจัย ร้อยละ 54.55 โดยมีประสบการณ์ด้านการเข้าร่วมรับฟังการนำเสนอผลงานวิชาการในเวทีวิชาการและอ่านผลงานวิจัย ร้อยละ 83.33 และร้อยละ 50.00 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ไม่เคยอบรมเกี่ยวกับการวิจัยหรือพัฒนาความรู้ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย ร้อยละ 72.73 ส่วนคนที่เคยมีประสบการณ์ ร้อยละ 27.27 เคยผ่านการเข้าโปรแกรม มากที่สุด 1 ครั้ง และอบรมในหน่วยงาน ร้อยละ 75.00 และ 75.00 ตามลำดับ

1.1.2 การศึกษาโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบได้แก่ 1) ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย 2) ด้านทักษะเกี่ยวกับการวิจัย 3) ด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย 4) ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย หลังจากที่ได้จัดอบรมตามโปรแกรมโดยให้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย และจรรยาบรรณนักวิจัย รวมถึงฝึกทักษะการเขียนโครงงานวิจัย ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 11 คนแบ่งเป็น 6 กลุ่มได้โครงงานวิจัยทั้งหมด 6 เรื่อง ส่งวิทยากรเพื่อพิจารณาให้คำแนะนำโครงงานวิจัย 2 ครั้ง และแก้ไขตามคำแนะนำผ่านทั้งหมด 6 เรื่อง

1.1.3 ผลของการใช้โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาล

วิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าภายหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์มีระดับสมรรถนะสูงขึ้นกว่าก่อนเข้าโปรแกรม ดังนี้ ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย หลังใช้โปรแกรมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64, S.D. = 0.53$) รองลงมาด้านทักษะเกี่ยวกับการวิจัยหลังใช้โปรแกรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41, S.D. = 0.55$) และผลรวมทุกด้านของการพัฒนาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24, S.D. = 0.33$) ส่วนผลรวมด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัยและด้านจรรยาบรรณนักวิจัย ก่อนและหลังใช้โปรแกรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากันแต่ยังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60, S.D. = 0.46$) และ ($\bar{X} = 4.31, S.D. = 0.68$) ตามลำดับ

2. อภิปรายผล

การศึกษาโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 พยาบาลวิชาชีพที่เข้ารับการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยตามโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น มีสมรรถนะด้านการวิจัยทั้ง 4 ด้านและสามารถเขียนโครงร่างงานวิจัยได้

ผลการศึกษาโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย 2) ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย 3) ด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย 4) ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย สอดคล้องกับการศึกษาของ Hye-Young Park and Ji-Soo Kim (2017) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะหลักของพยาบาลห้องฉุกเฉิน พบว่าพยาบาลวิชาชีพต้องมีสมรรถนะหลัก ทักษะ เจตคติและความรู้ ซึ่งถ้าพยาบาลมีสมรรถนะหลักก็จะช่วยสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมายได้ รวมทั้งการศึกษาของวิริยา วิรานันท์ (2555) พบว่าสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ประกอบด้วยด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านทัศนคติ แต่ไม่สอดคล้องกับอิสริย์ พันธุ์เหนือ (2560) ในองค์ประกอบที่ 5 การรับรู้อุปสรรคเกี่ยวกับการวิจัย แต่ด้านอื่นๆ ก็ยังมีความสอดคล้องกัน

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย ด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย และด้านจรรยาบรรณนักวิจัยนั้น สอดคล้องกับสมรรถนะของสภาการพยาบาล (2562) ซึ่งประกอบไปด้วยสมรรถนะหลักของพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 8 ด้าน สมรรถนะด้านการวิจัยเป็นหนึ่งในสมรรถนะหลักของสภาการพยาบาลที่พยาบาลวิชาชีพควรมีและสามารถปฏิบัติได้

2.2 เปรียบเทียบสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้งก่อนและหลังการเข้ารับโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผลของการใช้โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยของสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริม

สุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ได้ดังนี้ ผลรวมด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผลรวมด้านทักษะเกี่ยวกับการวิจัยอยู่ในระดับมาก ผลรวมสมรรถนะด้านเจตคติและด้านจรรยาบรรณนักวิจัยก่อนและหลังการพัฒนาโปรแกรมไม่มีความแตกต่างกัน แต่ผลรวมสมรรถนะทั้งสองด้านนี้ยังอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยนี้อภิปรายได้ดังนี้

2.2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย อยู่ในระดับมากที่สุดอันดับแรก เนื่องจากพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ทั้งหมด มีระดับการศึกษาปริญญาตรีร้อยละ 100 ซึ่งยังไม่มีการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สอดคล้องกับการศึกษาของเมธา พันธุ์รัมย์ (2557) พบว่าพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดบุรีรัมย์ส่วนมากจบปริญญาตรีร้อยละ 94.20 ซึ่งพยาบาลวิชาชีพตั้งแต่ระดับปฏิบัติการไปจนถึงระดับชำนาญการพิเศษต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยเพื่อให้พยาบาลวิชาชีพค่อยๆเพิ่มระดับสมรรถนะขึ้นส่งเสริมให้มีการทำวิจัยเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานมากขึ้น (อิสริย์พันธ์เหนือ, 2560) และสอดคล้องกับพัชรา เปรมปราณี, 2551; Bohman, Ericson and Borglin, 2012 พบว่า พยาบาลที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีบทบาทในการเป็นผู้ร่วมวิจัยมากกว่าและมีมุมมองต่อการวิจัยและการปฏิบัติการทางคลินิกดีกว่าพยาบาลที่จบประกาศนียบัตร ส่วนด้านการมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาตนเองด้านวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลอำเภอคูเมือง จะมีประสบการณ์ด้านการเข้าร่วมรับฟังการนำเสนอผลงานวิจัยในเวทีวิชาการและอ่านผลงานวิจัย ซึ่งเมื่อพิจารณาจากด้านความรู้ของการวิจัยในข้อย่อยพบว่า มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการวิจัย ทราบถึงกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมืองานวิจัย การสืบค้นข้อมูลแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิจัยซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และ Akerjordet, Lode, and Severinsson (2012) พบว่างานวิจัยช่วยเพิ่มความรู้ร้อยละ 31 จากการศึกษาของมณฑนา จิระกัญวาน และ สาวิตรี สารพล (2556) พบว่าภายหลังการเข้าโปรแกรมคะแนนความรู้ด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่ไม่สอดคล้องกับศรีสุพรรณวรรณ เสริฐ (2557) Kajermo, Alinaghizadeh, Falk, Wandell, and Tomkvist (2013) ที่พบว่าสมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัยอยู่ในระดับต่ำ

2.2.2 ด้านทักษะเกี่ยวกับการวิจัย อยู่ในระดับมากเนื่องจากพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ มีทักษะด้านการใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ทบทวนวรรณกรรมด้านงานวิจัย สามารถประยุกต์งานวิจัยนำมาใช้ในการปฏิบัติงานได้ และเผยแพร่ผลงานวิจัยด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ David C. McClelland (1993) อ้างใน สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ ,2548); อัมภา สีแดด, 2557 ที่กล่าวว่า ทักษะเป็นสิ่งที่บุคคลกระทำได้ดี เป็นบุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคล ฝึกปฏิบัติเป็นประจำจนเกิดความชำนาญ ซึ่งสามารถผลักดันให้บุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ และสอดคล้องกับ Kajermo, Alinaghizadeh, Falk, Wandell, and Tornkvist (2013) ที่ว่าสมรรถนะและความสามารถในการวิเคราะห์รายงานบทความและการใช้ผลการวิจัย การสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการเกิดทัศนคติเชิงบวก จะทำให้ทักษะในการวิเคราะห์ วารสาร สิ่งตีพิมพ์ เพิ่มมากขึ้น แต่ไม่สอดคล้องกับ วิโรจน์ เชมรัมย์ (2559) ที่ว่าความรู้ในการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของบุคลากรสาธารณสุขในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดอุบลราชธานีอยู่ระดับปานกลาง

2.2.3 ด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย อยู่ในระดับมากเนื่องจากพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ มีเจตคติเกี่ยวกับการวิจัยเรื่องการทำงานวิจัยต้องมีความพยายามและความรับผิดชอบเพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพ การทำงานวิจัย ต้องฝึกฝนและเรียนรู้ ช่วยให้ได้ความรู้ใหม่ๆมากขึ้น มีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพงานพยาบาล สอดคล้องกับอิสริย์ พันธุ์เหนือ, 2560; พัชรา เปรมปราณี, 2551; วิริยา วิจารณ์นท์, 2556 ที่พบว่าทัศนคติเกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับสูง และการศึกษาของ Hye-Young Park and Ji-Soo Kim (2017) พบว่าพยาบาลวิชาชีพต้องมีเจตคติที่ดีก็จะสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับการศึกษาของ Akerjordet, Lode, and Severinsson (2012) พยาบาล คลินิกมีทัศนคติเชิงบวกต่องานวิจัยร้อยละ 40 และ Kajermo, Alinaghizadeh, Falk, Wandell, and Tornkvist (2013) พบว่าพยาบาลโดยทั่วไปมีทัศนคติต่อวิจัยในเชิงบวก จะมีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล ร้อยละ 37 และกิบสัน Gibson, 2000; เซอร์เมอร์ฮอร์น Schermerhorn, 2000 กล่าวว่าทัศนคติ เป็นสภาวะจิตใจในการพร้อมที่จะส่งผลกระทบต่อ การตอบสนองของบุคคลนั้นๆ ต่อบุคคลอื่นๆ หรือต่อสถานการณ์ส่งผลต่อการตอบสนองของบุคคลในเชิงบวกหรือเชิงลบ

ส่วนเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัยข้อที่มีคะแนนหลังเข้าโปรแกรมดีขึ้น เนื่องจากพยาบาลโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ยังมีภาระงานมาก ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะทำวิจัย มีความยุ่งยากในการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ และเป็นเรื่องยุ่งยากเกินกว่าที่จะทำได้หลังเข้าโปรแกรมมีเจตคติด้านการวิจัยที่ดีขึ้น และรายงานวิจัยอ่านเข้าใจยากนั้นมีคะแนนเฉลี่ยที่ไม่เปลี่ยนแปลงเพราะพยาบาลมีประสบการณ์การทำงานอยู่ระหว่าง 0-5 ปี ร้อยละ 63.64 อายุการทำงานต่ำสุด 1 ปี และร้อยละ 54.55 ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย/กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง คล้ายคลึงกับการวิจัย ส่วนใหญ่ไม่เคยอบรมเกี่ยวกับการวิจัยหรือพัฒนาความรู้ทักษะที่เกี่ยวข้องกับ

การทำวิจัยร้อยละ 72.73 ส่วนที่เคยมีประสบการณ์เคยอบรมมากที่สุดจำนวน 1 ครั้ง จึงทำให้เจตคติไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งพยาบาลที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี (Benner, 1984) มักจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัดสินใจและแก้ปัญหาตามมาตรฐานวิชาชีพในการให้บริการแก่ประชาชนทุกกลุ่มวัย ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นสิ่งสำคัญที่พยาบาลต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไป

2.2.4 ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย อยู่ในระดับมาก เนื่องจากพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ มีจรรยาบรรณนักวิจัยเรื่องการเก็บข้อมูลจากเครื่องมือที่มีความน่าเชื่อถือ ไม่คัดลอกงานวิจัยของคนอื่นโดยไม่อ้างอิง ใช้ภาพถ่ายในการเผยแพร่ผลงานต้องไม่ตัดแปลง ตัดต่อ การตีพิมพ์ภาพถ่ายต้องปกป้องความเป็นส่วนตัวโดยคาดแถบดำที่ใบหน้าทุกภาพ ต้องทำให้ผู้เข้าร่วมวิจัยมั่นใจว่าจะเก็บความลับและนำเสนอผลงานวิจัยในภาพรวมเท่านั้น ดำเนินการวิจัยโดยไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผู้เข้าร่วมงานวิจัยและพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมงานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับสภาการพยาบาล (2561) สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณของพยาบาลวิชาชีพเป็นหนึ่งในสมรรถนะทั้งหมด 8 ด้าน ซึ่งตระหนักในคุณค่าโดยแสดงออกถึงการเคารพในคุณค่า ความเชื่อ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ตระหนักในข้อจำกัดของสมรรถนะตนเอง ไม่เสี่ยงในการปฏิบัติงานที่อาจเกิดผลเสียและปรึกษาผู้รู้อย่างเหมาะสมเพื่อความปลอดภัย ส่งเสริมผู้ใช้บริการได้รับรู้และเข้าใจในสิทธิของตนเอง ปกป้องผู้ที่อยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิ หรือได้รับการปฏิบัติที่ผิดหลักคุณธรรม จริยธรรมอย่างเหมาะสม วิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติการพยาบาล ตัดสินใจเชิงจริยธรรมและดำเนินการได้อย่างเหมาะสม ในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งทางจริยธรรมและกฎหมายที่ซับซ้อน และสอดคล้องกับสำนักงานวิจัยแห่งชาติ (วช.) จรรยาบรรณนักวิจัย เป็นหลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไป เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกันมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัย ซึ่งเป็นสิ่งที่พยาบาลจำเป็นที่จะต้องทราบและปลูกฝังให้มีในวิชาชีพพยาบาล

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 สาธารณสุขอำเภอและผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

โดยส่งเสริมสมรรถนะด้านการวิจัยให้อยู่ในระดับมากที่สุด เพื่อพัฒนางานวิจัยอย่างต่อเนื่องและ

พัฒนาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพด้านการวิจัยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

3.1.2 สมรรถนะด้านเจตคติเกี่ยวกับการวิจัยและด้านจรรยาบรรณนักวิจัย อยู่ในระดับมากซึ่งไม่เปลี่ยนแปลงเหมือนสมรรถนะด้านอื่นๆ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลควรมีการสนับสนุนด้านการให้ความรู้เรื่องการนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ให้มากยิ่งขึ้น สนับสนุนการจัดอบรมฟื้นฟูความรู้ทางวิชาการด้านการใช้ประโยชน์จากการทำวิจัย เพื่อให้เกิดความรู้ใหม่และสามารถใช้ประโยชน์จากงานวิจัยที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ในการปรับปรุงพัฒนางานเพื่อดูแลประชาชนต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรนำโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ไปวิจัยหรือเปรียบเทียบกับโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านอื่นๆ เพื่อให้ครอบคลุมสมรรถนะในทุกด้านของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

3.2.2 ควรเพิ่มกลุ่มประชากรพยาบาลวิชาชีพ ในการศึกษาสมรรถนะเพื่อเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรและสามารถอ้างอิงไปยังประชากรกลุ่มอื่นๆ ได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ ชลิ่งธรรมเนียม. (2554). นวัตกรรมบริการพยาบาล. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้าจันทบุรี*. 22,(2): 71-79.
- กรรณิกา เรืองเดช ชาวสวนศรีเจริญ และคณะ. (2560). ผลของการพัฒนาความรู้ การรับรู้ ความสามารถของตนเอง และทักษะเพื่อลดความเสี่ยง จากอุบัติเหตุและภัยพิบัติในโรงเรียน และชุมชน ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง ในนักเรียนระดับประถมศึกษาของจังหวัดตรัง. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้*. 4,(1): 102-116.
- ขวัญดาว แจ่มแจ่ม. (2556). กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 86-96.
- ชมพูนุท พงษ์ศิริ. (2559). การนำผลการวิจัยทางการพยาบาลไปใช้ในคลินิก. *วารสารพยาบาลสหภาพชาติไทย*. 9,(2):1-13.
- ชรัสนิกุล ยิ้มบุญณะ. (2550). การนำผลการวิจัยมาใช้และอุปสรรคของการนำผลการวิจัยมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล. *วารสารพยาบาลศิริราช*.(1):11-26.
- ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม. (2559). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู: การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 230-246.
- ฐิณันท์พัทธ์ รวมธรรม, สงครามชัย ลีทองดี, เมธีรัตน์ มั่นวงศ์, 2562. รูปแบบการพัฒนาและส่งเสริมงานวิจัยและนวัตกรรมในงานประจำโรงพยาบาลวารินขาราบ อำเภอวารินขาราบ จังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*. 8,(2): 186-194.
- ณรงค์ บุญเลิศ. (2557). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการองค์การและทรัพยากรมนุษย์* (หน้า 6,41). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธนชัย ยมจินดา. (2554). “หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการเชิงกลยุทธ์และการจัดการเพื่อสร้างสมรรถนะ*. หน่วยที่ 8 หน้า 4-13 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ธานี แก้วธรรมานุกูล และสมใจ ศิระกมล. (2559). สมรรถนะและการปฏิบัติบทบาทการสร้างเสริมสุขภาพของพยาบาล ในการให้บริการระดับปฐมภูมิ เขตภาคเหนือ. *พยาบาลสาร*. 43, (ฉบับพิเศษ):184-195.
- บุญพิชชา จิตต์ภักดี. (2557). ความสำคัญของการวิจัยและชนิดของการวิจัยทางการพยาบาล. ใน *เอกสารประกอบการสอนการวิจัยทางการพยาบาล*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ประณีต ส่งวัฒนา. (2552). *สถานภาพและทิศทางการวิจัยทางการแพทย์พยาบาล: มุมมองจาก
ประสบการณ์*. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2559 จาก <http://journal.pnu.ac.th>.
- ปิยนุช อนุแก่นทราย. (2557). *องค์ประกอบสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานใน
โรงพยาบาลชุมชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเทศไทย ภายใต้บริบทประชาคมอาเซียน
(วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
ขอนแก่น
- พัชรา เปรมปราณี. (2551). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ
ในโรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาพยาบาลมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช: นนทบุรี.
- พิชิต เทพวรรณ. (2555). *A-Z เครื่องมือการจัดการทรัพยากรมนุษย์สมัยใหม่*. กรุงเทพมหานคร:
วี พรินท์ (1991).
- ไพโรจน์ บุญลักษณ์ศิริ. (2554). *เปิดห้องแห่งความลับ R2R CQI กับ R2R ต่างกันไฉน. อนุสาร R2R
มาหณะเฮอ, 3-6.*
- มันทนา จิระกังวาน, และ สาวิตรี สารพล. (2556). *ผลการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาล
วิชาชีพ. วารสารการแพทย์โรงพยาบาลศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์, 121-129.*
- มุกดา สีสถานุชิต. (2558). *R2R: Routine to Research* กับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา.
วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย. 5,(1):223-228.
- เมธา พันธุ์รัมย์. (2556). *ปัจจัยสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริม
สุขภาพตำบลในจังหวัดบุรีรัมย์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- รัตนาวดี ขอนตะวัน, ฐิติณัฐ อัครเดชอนันต์, และ เขียวภา พรเวียง. (2558). *สมรรถนะของพยาบาล
ในการพัฒนานวัตกรรมการสร้างเสริมสุขภาพ: กรณีศึกษา โรงพยาบาลบ้านไธสง. พยาบาลสาร,
163-170.*
- ราณี อีสัยกุล. (2554). *“การจูงใจและการสื่อสารในองค์กร” ใน ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการ
องค์กรและทรัพยากรมนุษย์. หน้าที่ 7 หน้า 1-26. (พิมพ์ครั้งที่ 3) นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*
- ราชิน อโรราและรุ่งทิภา หมื่นปา. (2553). *ธรรมชาติของงานวิจัยในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวง
สาธารณสุข บทเรียนสำหรับผู้สนับสนุนงานวิจัย. ลำปางเวชสาร. 31,(2):32-37.*
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิม
พระชนมพรรษา 7 พรรษา 5 ธันวาคม 2556*. กรุงเทพมหานคร: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้น.

- ลดวัลย์ รวมเมฆ, พัทยา แก้วสาร, และศิริรัตน์ จุมจะนะ. (2559). ผู้บริหารกับการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาประเด็นและแนวโน้มทางการบริหารการพยาบาล*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิจิตร ศรีสุพรรณและกาญจนา จันทร์ไทย. (2556). *คู่มือปฏิบัติงานพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล*. กรุงเทพมหานคร. จุดทอง.
- วิภา แซ่เตี้ยและคณะ. (2551). สถานภาพการทำวิจัยและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ของพยาบาลหลังจบการศึกษาในระดับมหาบัณฑิต จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *สงขลานครินทร์เวชสาร*. 26,(5): 451-458.
- วิภาดา คุณาวิฑิตกุล. (2558). ฐานข้อมูลงานวิจัยทางการบริหารการพยาบาลในประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2556. *พยาบาลสาร*. 42,(4): 98-107.
- วิริยา วิจารณ์นท์. (2556). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์).มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วิโรจน์ เขมรัมย์. (2559). การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย ของบุคลากรสาธารณสุขในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดอุบลราชธานี. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วิสิษฐ์ สวงนวนศ์วาน. (2560). ยกระดับ สร้างคุณค่า R2R คุณภาพ. *โครงการพัฒนางานประจำให้เป็นงานวิจัย:ยกระดับคุณภาพ R2R*. ขอนแก่น: เขตสุขภาพที่ 7.
- วิณา จีระแพทย์. (ม.ป.ป.). *บทบาทพยาบาลวิชาชีพกับการวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมทางการพยาบาล*. ค้นคืนเมื่อ 30 พฤษภาคม 2560 จาก phnbangkokgoth/index.php?option=com_docman&task=doc_download
- ศรีสุพรรณณ วรณเสริฐ. (2557). สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลนามน จังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารวิจัยและพัฒนาระบบบริการสุขภาพ*, 126-133.
- สมใจ พุทธาพิทักษ์ผล. (2556). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการวิจัย. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยทางการพยาบาล สถิติและเทคโนโลยีสารสนเทศ* (หน้า 8-9). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมศิริ รุ่งอมรัตน์ และจงกลวรรณ มุสิกทอง. (2559). สมรรถนะด้านการสร้างเสริมสุขภาพของพยาบาล:กรณีศึกษาพื้นที่ภาคกลาง. *วารสารพยาบาลศาสตร์*. 34,(1):88-100.
- สภาการพยาบาล. (2553). *สมรรถนะผู้ประกอบการวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์*. กรุงเทพมหานคร: ศิริยอดการพิมพ์.

- สภาการพยาบาล. (2562). สมรรถนะหลักของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก สาขาพยาบาลศาสตร์ หลักสูตรฝึกอบรมการพยาบาลขั้นสูงระดับวุฒิบัตรและได้รับวุฒิบัตรหนังสืออนุมัติแสดงความรู้ความชำนาญเฉพาะทางการพยาบาลและการผดุงครรภ์และการพยาบาลเฉพาะทางสาขาพยาบาลศาสตร์. นนทบุรี. สภาการพยาบาล.
- สุธารัตน์ ชำนาญช่าง. (2560). สมรรถนะการสร้างเสริมสุขภาพและการปฏิบัติบทบาทการสร้างเสริมสุขภาพของพยาบาลในการบริการสุขภาพระดับปฐมภูมิ เขตพื้นที่ตะวันออก. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. 25,(2):19-30.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2548). *คู่มือสมรรถนะข้าราชการพลเรือนไทย* กรุงเทพมหานคร. พี.เอ.ลีฟวิ่ง.
- _____. (2551). *ประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเรื่องข้อกำหนดมาตรฐานกำหนดตำแหน่งและจัดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ*.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2540). *สรุปสาระสำคัญของนโยบายและแนวทางการวิจัยของชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2540 - 2544) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ*. ปิกไลน์:กรุงเทพฯ.
- _____. (2558). *คู่มือการประเมินผลข้อเสนอการวิจัยของหน่วยงานภาครัฐที่เสนอของบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ตามมติคณะรัฐมนตรี*. กรุงเทพมหานคร:123-126.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์. (2563). *คู่มือคำอธิบายตัวชี้วัดการดำเนินงานพัฒนาสุขภาพตาม คำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์*. สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดบุรีรัมย์. บุรีรัมย์.
- อรุณ จิรวัดน์กุล. (2560). ยกระดับ สร้างคุณค่า R2R คุณภาพ. *โครงการพัฒนางานประจำให้เป็น งานวิจัย*. ขอนแก่น: เขตสุขภาพที่7.
- อิสริย์ พันธุ์เหนือ. (2560). *สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- อัมภา สีแดด. (2557). องค์ประกอบและระดับสมรรถนะพยาบาลผู้จัดการรายกรณีโรงพยาบาล ชุมชน. *การประชุมสัมมนาทางวิชาการ มทร. ตะวันออก มทร.กลุ่มศรีอยุธยาและราช นครินทร์ วิชาการและวิจัย*. ชลบุรี.
- Akerjordet, K., Lode, K., & Severinsson, E. (2012). Clinical nurses attitude towards research, management and organizational resources in university Hospital. *Journal of Nursing Management*, 814-823.
- Benner, P. (1984). *From novice to expert: excellence and power in clinic nursing practice*. Menlo Park: Addition-Wesley.

- Best, J., & Kahn, J. V. (1993). *Research in Education* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Bohman, D., Ericson, T., & Borglin, G. (2012). Swedish nurses perception of nursing research and its implementation in clinical practice: a focus group study. *Scandinavian Journal of Caring Sciences*, 524-533.
- Breimaier, H., Halfens, R., & Lohrmann, C. (2011). Nurses wishes, knowledge, attitudes and perceived barriers on implementing research findings into practice among graduate nurses in Austria. *Journal of Nursing*, 1744-1756.
- Casbas, T. M., Gallego, C. F., Miuuel, A. G., Masis, E. G., & Clark, S. (2011). Spanish nurse attitude toward research and perceived barriers and facilitators of research utilization: a comparative survey of nurses with and without experience as principal investigators. *Journal of Clinical Nursing*, 1936-1947.
- David C. McClelland. (1987). *Human motivation*. New York: Cambridge University Press.
- Gibson, J. L. (2000). *Organizations Behavior* (7th ed.) Boston: Irwin.
- Hye-Young Park and Ji-Soo Kim. (2017). Factor influencing disaster nursing core competencies of emergency nurse. *Applied Nursing Research*. 37:1-5.
- Kajermo, K. N., Alinaghizadeh, H., Falk, U., Wandell, P., & Tornkvist, L. (2013). Psychometric evaluation of a questionnaire and primary healthcare nurse attitudes towards research and use of research findings. *Nordic College of Caring Science*, 173-185.
- Liptrott, S., Orlando, L., Clerici, M., Cocquio, A., & Martinelli, G. (2009). A competency based education programme for research nurse: an Italian experience. *Ecancer medical science*, 1-10.
- Mckee, G. (2017). Describing the implementation of an innovative intervention and evaluating its effectiveness in increasing research capacity of advance clinical nurses: using the consolidated framework for implementation research. *Biomed Central*, 1-13.
- Schermerhon, J. R. (1993). *Organization Behavior* (7th ed.). New - York: Mc. Graw - Hill.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวแพรวนภา แหวนมุข
วัน เดือน ปีเกิด	6 พฤศจิกายน 2527
สถานที่เกิด	อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
ประวัติการศึกษา	พยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา ปี 2550
สถานที่ทำงาน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกรูด อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่ง	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ดร.สุหทัย โตสังวาลย์ อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลจิตเวช
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา
2. ดร.ปิ่นนที บนขุนทด หัวหน้าสาขาการพยาบาลชุมชน
คณะพยาบาลศาสตร์ บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
3. ดร.ถาวรีย์ แสงงาม อาจารย์ประจำสาขาการพยาบาลชุมชน
คณะพยาบาลศาสตร์ บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
4. นายฉวีวาลย์ ทะนานทอง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
สาธารณสุขอำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
5. นายเมธา พันธุ์รัมย์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหนองโพรง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ภาคผนวก ข

หนังสือขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

ที่ อว 0602.26/ 1042

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120

17 กันยายน 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน สาธารณสุขอำเภอหนองกี่

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวนมุข นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.พทยา แก้วสาร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอหนองกี่ ทั้งนี้นักศึกษาจะได้ประสานงานในรายละเอียดเกี่ยวกับ วัน เวลา และสถานที่ ในการขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร มุลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2504-8096

โทรสาร 0-25032620

ที่ อว 0602.26/1041

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120

17 กันยายน 2563

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวนมุข นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทยา แก้วสาร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในอำเภอหนองกี่ ทั้งนี้ นักศึกษาจะได้ประสานงานในรายละเอียดเกี่ยวกับ วัน เวลา และสถานที่ ในการขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธีพร มุลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2504-8096

โทรสาร 0-25032620

ที่ อว 0602.26/ 1057

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120

๒๒ กันยายน 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน สาธารณสุขอำเภอหนองหงส์

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวนมุข นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทธา แก้วสาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอหนองหงส์ ทั้งนี้ นักศึกษาจะได้ประสานงานในรายละเอียดเกี่ยวกับ วัน เวลา และสถานที่ ในการขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุธีพร มูลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

ที่ อว 0602.26/ 1056

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120

22 กันยายน 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวนมุข นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทยา แก้วสาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอหนองกี่และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอหนองหงส์ ทั้งนี้ นักศึกษาจะได้ประสานงานในรายละเอียดเกี่ยวกับ วัน เวลา และสถานที่ ในการขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุธีพร มุลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2504-8096

โทรสาร 0-25032620

ภาคผนวก ค

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในการวิจัย

ที่ อว 0602.26/ ก 1090

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
 จังหวัดนนทบุรี 11120

29 กันยายน 2563

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวนमुख นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทธา แก้วสาร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัย โดยใช้โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในอำเภอคูเมือง ทั้งนี้ นักศึกษาได้ประสานงานในรายละเอียดในเบื้องต้นแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร มุลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร 0-2504-8036-7

โทรสาร : 0-2503-2620

ที่ อว 0602.26/ ก 1090

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

29 กันยายน 2563

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน สาธารณสุขอำเภอคูเมือง

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวนมุข นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พทยา แก้วสาร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขออนุญาตคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการวิจัย โดยใช้โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในอำเภอคูเมือง ทั้งนี้ นักศึกษาได้ประสานงานในรายละเอียดในเบื้องต้นแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุธีพร มุลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร 0-2504-8036-7

โทรสาร : 0-2503-2620

ภาคผนวก ง
เอกสารจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์

เอกสารรับรองโครงการวิจัย
โดยคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์

เอกสารรับรองเลขที่ BRO ๒๐๒๐-๑๘

ชื่อโครงการ การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
(The Development of Research Competency among Registered Nurses in Tambon
Health Promoting Hospitals, KhuMueang District, Buriram Province.)

รหัสโครงการ ๒๙/๒๐๒๐

ชื่อหัวหน้าโครงการ นางสาวแพรวนภา แหวนมุข ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

หน่วยงานที่สังกัด โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกรูด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอคูเมือง

เอกสารที่รับรอง ๑. แบบเสนอโครงการ
๒. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
๓. หนังสือยินยอมตนให้ทำการวิจัย

วันที่รับรอง ๒๑ กันยายน ๒๕๖๓

วันที่หมดอายุ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔

ขอรับรองว่าโครงการดังกล่าวข้างต้น ได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับคำประกาศเฮลซิงกิ
จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์

ลงนาม.....

(นายแพทย์พิเศษรัฐ ฟ้าตุนทด)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์

42/1 ม.18 ต.ตุมใหญ่
อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์ 31190

22 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขออนุญาตใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณอิสริย์ พันธุ์เหนือ

ด้วย ข้าพเจ้านางสาวแพรวนภา แหวนมุข นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กำลังดำเนินการ
วิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมี ผศ.ดร.พัทยา แก้วสาร เป็นอาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขออนุญาตใช้เครื่องมือวิจัย แบบสอบถามสมรรถนะด้าน
การวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดร้อยเอ็ด ของ คุณอิสริย์ พันธุ์เหนือ วิทยานิพนธ์
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต เรื่อง “สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน”

ข้าพเจ้า หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวแพรวนภา แหวนมุข)

นักศึกษาระดับปริญญาตรี
แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

731 ม.16 ต. รอบเมือง

อ. เมืองร้อยเอ็ด จ. ร้อยเอ็ด 31190

23 สิงหาคม 2563

เรื่อง อนุญาตให้ใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณแพรวนภา แหวนมุข

ข้าพเจ้านางอิสริย์ พันธุ์เหนือ ได้รับหนังสือขออนุญาตขอใช้เครื่องมือการวิจัย จากคุณแพรวนภา แหวนมุข นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมี ผศ.ดร.พทยา แก้วสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น

ในการนี้ข้าพเจ้า อนุญาตให้ใช้เครื่องมือการวิจัย แบบสอบถามสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต เรื่อง “สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน”

ข้าพเจ้า หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะได้รับประโยชน์จากงานวิจัยนี้ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางอิสริย์ พันธุ์เหนือ)

ที่ อว 0602.26/ ก ๑52

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

3 กันยายน 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ถาวรีย์ แสงงาม

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวนमुख นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พทยา แก้วสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร มูลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2504-8036-7

โทรสาร 0-2503-2620

โทร 099-4585999 (นางสาวแพรวนภา แหวน मुख)

ที่ อว 0602.26/ว 452

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

3 กันยายน 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ปิ่นนัทธ์ บณขุนทด

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวนमुख นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พทยา แก้วสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธีพร มุลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2504-8036-7

โทรสาร 0-2503-2620

โทร 099-4585999 (นางสาวแพรวนภา แหวนमुख)

ที่ อว 0602.26/ ก ๑5๒

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

3 กันยายน 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สุหทัย โดสังวาลย์

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวนมุข นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทธา แก้วสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร มूलศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2504-8036-7

โทรสาร 0-2503-2620

โทร 099-4585999 (นางสาวแพรวนภา แหวนมุข)

ที่ อว 0602.26/ ก 432

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

31 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์เมธา พันธุ์รัมย์

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวนมุข นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทยา แก้วสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร มุลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทรศัพท์ 0-2504-8036-7
โทรสาร 0-2503-2620
โทร 099-4585999 (นางสาวแพรวนภา แหวนมุข)

ที่ อว 0602.26/ 0 932

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

31 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ฉวีวัลย์ ทะนานทอง

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวนमुख นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พทยา แก้วสาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธีพร มุลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2504-8036-7

โทรสาร 0-2503-2620

โทร 099-4585999 (นางสาวแพรวนภา แหวนमुख)

ที่ อว 0602.26/1056

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120

21 กันยายน 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวน मुख นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทธยา แก้วสาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอหนองกี่และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอหนองหงส์ ทั้งนี้ นักศึกษาจะได้ประสานงานในรายละเอียดเกี่ยวกับ วัน เวลา และสถานที่ ในการขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุธีพร มูลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0 2504 8036 7, 0 2504-8096

โทรสาร 0-25032620

โทรศัพท์ 0994585999 (นางสาวแพรวนภา แหวน मुख)

สำเนาเรียน 1. สาธารณสุขอำเภอหนองกี่ 2. สาธารณสุขอำเภอหนองหงส์

ที่ อว 0602.26/ 105๗

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120

๒๑ กันยายน 2563

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน สาธารณสุขอำเภอหนองหงส์

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวน मुख นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทยา แก้วสาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขออนุมัติครุภัณฑ์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอหนองหงส์ ทั้งนี้ นักศึกษาจะได้ประสานงานในรายละเอียดเกี่ยวกับ วัน เวลา และสถานที่ ในการขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร มุลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036 7, 0 2504 8096

โทรสาร 0-25032620

โทรศัพท์ 0994585999 (นางสาวแพรวนภา แหวน मुख)

ที่ อว 0602.26/ 1042

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120

17 กันยายน 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน สาธารณสุขอำเภอหนองกี่

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวนमुख นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.พทยา แก้วสาร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอหนองกี่ ทั้งนี้ นักศึกษาจะได้ประสานงานในรายละเอียดเกี่ยวกับ วัน เวลา และสถานที่ ในการขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธีพร มูลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-2504-8096

โทรสาร 0-25032620

โทรศัพท์ 0994585999 (นางสาวแพรวนภา แหวนमुख)

ที่ อว 0602.26/ ๓ 10๑0

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๒๑ กันยายน 2563

เรื่อง ขอบความอนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวนमुख นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทยา แก้วสาร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัย โดยใช้โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในอำเภอคูเมือง ทั้งนี้ นักศึกษาได้ประสานงานในรายละเอียดเบื้องต้นแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุธีพร มุลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร 0-2504-8036-7

โทรสาร : 0-2503-2620

โทรศัพท์ : 099-4585999 (นางสาวแพรวนภา แหวนमुख)

สำเนาเรียน สาธารณสุขอำเภอคูเมือง

ที่ อว 0602.26/ ก 10๑๐

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๒๑ กันยายน 2563

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน สาธารณสุขอำเภอคูเมือง

ด้วยนางสาวแพรวนภา แหวน मुख นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัทยา แก้วสาร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการวิจัย โดยใช้โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในอำเภอคูเมือง ทั้งนี้ นักศึกษาได้ประสานงานในรายละเอียดในเบื้องต้นแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร มูลศาสตร์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร 0 2504-8036-7

โทรสาร : 0-2503 2620

โทรศัพท์ : 099-4585999 (นางสาวแพรวนภา แหวน मुख)

ภาคผนวก จ
เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชของ นางสาวแพรวนภา แหวนमुख
นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาล
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะ
ด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.พัทยา แก้วสาร และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย
เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หากท่านมีข้อสงสัยหรือต้องการสอบถามเพิ่มเติม สามารถติดต่อผู้วิจัยได้ที่
099-4585999

1. คำตอบของท่านเป็นสิ่งสำคัญ ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้อ่านคำชี้แจงและตอบ
แบบสอบถามครบทุกข้อตามความเป็นจริง ผลการวิจัยอาจจะไม่มีประโยชน์กับท่านโดยตรงแต่ข้อมูลที่ได้จะ
เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผนพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ในจังหวัดบุรีรัมย์
คำตอบของท่านไม่ถือเป็นคำตอบที่ถูกผิด แต่เป็นความคิดเห็นต่อสมรรถนะด้านการวิจัยที่เป็นจริง คำตอบ
ของท่านจะได้รับการเก็บรักษาไว้เป็นความลับและนำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม

2. แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสมรรถนะด้านการวิจัย เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 52 ข้อ

แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย

ด้านที่ 2 ด้านทักษะเกี่ยวกับการวิจัย

ด้านที่ 3 ด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย

ด้านที่ 4 ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวแพรวนภา แหวนमुख

นักศึกษาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี (เกิน 6 เดือนนับเป็น 1 ปี)
3. ประสบการณ์ทำงานรวม.....ปี (เกิน 6 เดือนนับเป็น 1 ปี)
4. ระดับการศึกษา
 - ปริญญาตรี
 - ปริญญาโท สาขา.....
 - ปริญญาเอก สาขา.....
5. ตำแหน่งงาน
 - ลูกจ้าง (ชั่วคราว,รายเดือน)
 - ระดับปฏิบัติการ
 - ระดับชำนาญการ
 - ระดับชำนาญการพิเศษ
6. ท่านมีประสบการณ์ในการทำวิจัย หรือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง/คล้ายคลึงกับการวิจัยหรือไม่
 - ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ7)
 - มี โปรดระบุ
 - [] วิจัย (งานวิจัยอื่นๆที่ไม่ใช่ R2R)
 - [] R2R (การพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย)
 - [] CQI (การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง)
 กิจกรรมใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - หัวหน้าทีม
 - ผู้ร่วมทีม
 - ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล
 - ผู้เขียนบทความเผยแพร่

- ผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- ผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิจัย
- อื่น ๆ

7. ท่านมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาตนเองด้านวิจัยหรือไม่

- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 8)
- มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - อ่านผลงานวิจัย
 - เข้าร่วมรับฟังการนำเสนอผลงานวิจัยในเวทีวิชาการ
 - นำเสนอผลงานวิจัยในเวทีวิชาการ
 - แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่มีความรู้ด้านวิจัย
 - นำผลงานวิจัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน
 - อื่น ๆ

8. ท่านเคยอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยหรือพัฒนาความรู้ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยหรือไม่

- ไม่เคย (ข้ามไปตอบส่วนที่ 2)
- เคย จำนวน.....ครั้ง
 - อบรมในหน่วยงาน
 - โปรดระบุเรื่อง/หัวข้อที่ท่านคิดว่ามีประโยชน์ที่สุด.....
 - อบรมนอกหน่วยงาน
 - โปรดระบุเรื่อง/หัวข้อที่ท่านคิดว่ามีประโยชน์ที่สุด.....

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ

ตำบล

คำชี้แจง โปรดพิจารณาสมรรถนะด้านการวิจัยแต่ละข้อแล้วตัดสินใจใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตัวเลขที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยตัวเลขแต่ละค่ามีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง ข้อคำถามนั้นตรงกับความคิดเห็น/สมรรถนะด้านการวิจัยที่ท่านมีมากที่สุด
- 4 หมายถึง ข้อคำถามนั้นตรงกับความคิดเห็น/สมรรถนะด้านการวิจัยที่ท่านมีมาก
- 3 หมายถึง ข้อคำถามนั้นตรงกับความคิดเห็น/สมรรถนะด้านการวิจัยที่ท่านมีปานกลาง
- 2 หมายถึง ข้อคำถามนั้นตรงกับความคิดเห็น/สมรรถนะด้านการวิจัยที่ท่านมีน้อย
- 1 หมายถึง ข้อคำถามนั้นตรงกับความคิดเห็น/สมรรถนะด้านการวิจัยที่ท่านมีน้อยที่สุด

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย

ข้อรายการ	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การวิจัยเป็นกระบวนการสร้างความรู้ใหม่โดยเริ่มต้นจากการทบทวนวรรณกรรม กำหนดปัญหา/คำถามวิจัย สร้างสมมุติฐาน เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ สรุปผล					
2. ท่านเข้าใจกระบวนการวิจัยเพื่อจะออกแบบการวิจัยให้สอดคล้องกับปัญหา/คำถามวิจัยของท่าน					
3. ผู้วิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์อย่างเพียงพอในเรื่องที่จะทำวิจัย					
4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยต้องระบุคุณลักษณะ คำนวณขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมและวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง					
5. เครื่องมือวิจัยที่ดีจะช่วยให้ตอบปัญหา/คำถามวิจัยได้อย่างถูกต้องและสะดวกต่อผู้ตอบแบบสอบถามงานวิจัย					
6. การสืบค้นข้อมูล แนวคิดหรือทฤษฎีและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัยเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญของการวิจัย					
7. การรวบรวมข้อมูลต่างๆ จากปัญหาในงานที่ปฏิบัติเป็นวิธีการ					

ข้อรายการ	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
หนึ่งของการกำหนดปัญหา/คำถามวิจัย					
8. การรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติงานเช่น รายงานประจำเดือน ตัวชี้วัดเป็นต้น สามารถนำมาวิเคราะห์สภาพปัญหาในงานเพื่อ ทำวิจัยได้					
9. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ทำได้โดยการคำนวณเองหรือใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปเช่น Excel, SPSS					
10. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เช่น จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย เป็นต้น จะต้องนำมาแปลผลเพื่อเสนอเป็นผลการวิจัย					

2. ด้านทักษะเกี่ยวกับการวิจัย

ข้อรายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
11. หากผู้วิจัยต้องการทราบความพึงพอใจของประชาชนต่อ บริการพยาบาล ควรใช้วิธีวิจัยเชิงบรรยาย					
12. ผู้วิจัยที่ต้องการทดสอบวิธีการทำแผลเบาหวานแบบใหม่ว่า ได้ผลดีหรือไม่ควรใช้วิธีวิจัยแบบทดลองหรือกึ่งทดลอง					
13. ท่านสามารถบอกได้ว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยของท่านต้องมี จำนวนเท่าใดและคุณลักษณะเป็นอย่างไร					
14. ท่านสามารถบอกได้ว่าจะใช้เครื่องมือใดในการเก็บรวบรวม ข้อมูล					
15. ท่านสามารถสืบค้นข้อมูลสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตเพื่อ ประกอบการทำวิจัย					
16. ท่านมีส่วนร่วมในการสืบค้นและทบทวนวรรณกรรมในการทำ วิจัยหรืองานที่เกี่ยวข้อง เช่น พัฒนาแนวทางปฏิบัติทางการ พยาบาล (CNPG)					
17. ท่านสามารถประเมินได้ว่างานวิจัยใดเหมาะสมที่จะนำมา ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของท่านได้					

ข้อรายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
18. ท่านรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติงานเพื่อวิจัยหาแนวทางการดูแลผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสม					
19. ท่านสามารถแปลผลการวิจัยที่ได้จากการคำนวณได้อย่างถูกต้อง					
20. ท่านสามารถจัดการข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ต้องการด้วยตนเองหรือขอรับความช่วยเหลือจากผู้รู้ได้					
21. ท่านสามารถเผยแพร่ผลงานวิจัยด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ร่วมงานหรือผู้เกี่ยวข้องในหน่วยงาน					
22. ท่านสามารถนำเสนอผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการ เช่น การนำเสนอแบบปากเปล่า และโปสเตอร์ เป็นต้น					
23. ท่านสามารถเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการได้					

3. ด้านเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย

ข้อรายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
24. การทำวิจัยไม่ใช่เรื่องน่าเบื่อหน่าย แต่เป็นเรื่องท้าทายที่จะต้องมุ่งมั่น ทำให้สำเร็จ					
25. การทำงานวิจัยต้องมีความพยายาม รับผิดชอบเพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์					
26. การทำวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานที่ท่านต้องมุ่งมั่นฝึกฝน และเรียนรู้					
27. การมีผลงานวิจัยของตนเองเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ					
28. ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักจะได้รับยกย่อง ยอมรับจากผู้ร่วมงาน					
29. การทำวิจัยช่วยทำให้มีความรู้ใหม่เพิ่มพูนขึ้น					
30. การทำวิจัยมีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพงานพยาบาล					
31. ท่านมีภาระงานมาก ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะทำวิจัย					
32. พยาบาลมีความยุ่งยากในการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์					

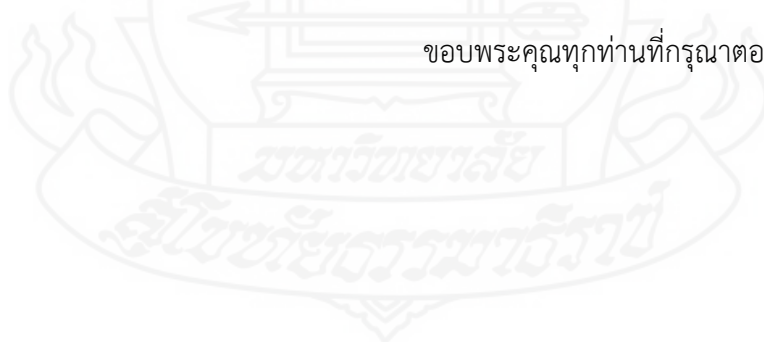
ข้อรายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
33. การทำวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยากเกินกว่าที่ท่านจะทำได้					
34. รายงานวิจัยอ่านเข้าใจยาก					
35. การวิจัยจะสำเร็จได้ถ้าได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา					
36. การได้รับคำปรึกษาจากผู้รู้ด้านการวิจัยช่วยให้การทำวิจัยง่ายขึ้น					
37. การที่หน่วยงานมีนโยบายผลักดันและเอื้ออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการวิจัยจะทำให้ท่านสนใจที่จะทำวิจัยมากขึ้น					
38. การนำผลการวิจัยมาใช้ช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานได้					
39. การนำผลการวิจัยมาใช้ในการปฏิบัติงานทำให้หน่วยงานมีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น					
40. การนำผลงานวิจัยมาใช้เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานทำให้ท่านเครียดและเหนื่อยล้า					
41. ท่านคิดว่าการนำผลการวิจัยมาใช้ในการปฏิบัติงานทำให้การทำงานง่ายขึ้นและเป็นแนวทางเดียวกัน					

4. ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย

ข้อรายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
42. ผู้วิจัยต้องไม่เบี่ยงเบนผลการวิจัยให้เป็นไปตามที่ตนเองต้องการ					
43. นักวิจัยควรจะได้รวบรวมข้อมูลด้วยเครื่องมือที่มีความน่าเชื่อถือ					
44. นักวิจัยต้องไม่คัดลอกงานของคนอื่นโดยไม่อ้างอิงแหล่งข้อมูล					
45. การใช้ภาพถ่ายในการเผยแพร่ผลงานนักวิจัยต้องไม่ตัดแปลงปรับสี ตัดต่อ ลบหรือเพิ่มส่วนหนึ่งส่วนใดของภาพถ่ายที่อาจนำไปสู่การสร้างข้อมูลเท็จ					

ข้อรายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
46. เมื่อต้องตีพิมพ์ภาพถ่ายบุคคล นักวิจัยจะปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้ป่วยโดยคาดแถบดำที่ใบหน้าทุกภาพ					
47. นักวิจัยต้องทำให้ผู้เข้าร่วมวิจัยมั่นใจว่าจะเก็บรักษาความลับและนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น					
48. นักวิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นความลับไว้อย่างปลอดภัย					
49. นักวิจัยจะดำเนินการวิจัยโดยไม่ให้เกิดผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่าง					
50. การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างเป็นขั้นตอนสำคัญสำหรับนักวิจัย					
51. การเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยการส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสาร นักวิจัยต้องไม่ส่งผลงานไปตีพิมพ์ในวารสารหลายฉบับพร้อมกัน					
52. การนำผลงานเก่าไปตีพิมพ์ใหม่ โดยปรับเล็กน้อยเป็นการผิดจริยธรรมการวิจัย					

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาล

ส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่ 29-30 กันยายน 2563 เวลา 8.00 น. – 16.00 น.

ณ. ห้องประชุม สำนักงานสาธารณสุขอำเภอคูเมือง

การอบรมเชิงปฏิบัติการ ด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 2 วัน

กลุ่มเป้าหมาย พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

จำนวน 11 คน

อบรมวันที่ 1

วัตถุประสงค์	กิจกรรมการอบรม	การประเมินผล
1. มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัย	-แบบประเมินก่อนการอบรม -กิจกรรมการบรรยายประกอบ สื่อ Power point เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย	-การสังเกตท่าทีและ การมีส่วนร่วม -การแสดงความคิดเห็นและ การสะท้อนคิด -ผลลัพธ์ของแบบประเมิน ก่อนการอบรม (Pre-test)
2. มีทักษะเกี่ยวกับการวิจัย	-กิจกรรมการบรรยายประกอบ สื่อ Power point เรื่อง ทักษะเกี่ยวกับการวิจัย	-การสังเกตท่าทีและ การมีส่วนร่วม -การแสดงความคิดเห็นและ การซักถาม
3. มีความรู้ด้านเจตคติเกี่ยวกับการ การทำวิจัย	-การบรรยายประกอบ สื่อ Power point เรื่อง เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัย	-การสังเกตความสนใจและ การมีส่วนร่วมในการฟังการ บรรยาย -การแสดงความคิดเห็นและ การซักถาม

วัตถุประสงค์	กิจกรรมการอบรม	การประเมินผล
4. มีความรู้ด้านจรรยาบรรณนักวิจัยให้กับพยาบาลวิชาชีพ	-การบรรยายประกอบ สื่อ Power point เรื่อง จรรยาบรรณ นักวิจัยให้กับ พยาบาลวิชาชีพ	-การสังเกตท่าทีและ การมีส่วนร่วม -การแสดงความคิดเห็น
5. ฝึกปฏิบัติการเขียนโครงร่างงานวิจัย	-แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมเป็น 6 กลุ่ม -สอนการเขียนโครงร่างงานวิจัย -ให้คำแนะนำขณะเข้ากลุ่ม -การฝึกปฏิบัติการเขียนโครง ร่างวิจัย	-จำนวนโครงร่างงานวิจัยที่ส่ง -ผลลัพธ์ของแบบประเมินหลัง การอบรม (Post-test)

อบรมวันที่ 2

วัตถุประสงค์	กิจกรรมการอบรม	การประเมินผล
1. ฝึกปฏิบัติการเขียนโครงร่างงานวิจัย(ต่อ)	-แบ่งผู้เข้าร่วมอบรมเป็น 6 กลุ่ม -สอนการเขียนโครงร่างงานวิจัย -ให้คำแนะนำขณะเข้ากลุ่ม -การฝึกปฏิบัติการเขียนโครงร่างวิจัย -วิทยากรทั้ง 3 ท่าน อ่านโครงร่าง งานวิจัย และให้คำแนะนำ เพื่อให้ ผู้เข้าร่วมอบรมแก้ไขส่งโครงร่างงานวิจัย -ทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัด โปรแกรมการอบรม การพัฒนาสมรรถนะ ด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ	-จำนวนโครงร่างงานวิจัยที่ส่ง -นัดครั้งต่อไปส่งงานอีก 1 อาทิตย์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญอ่าน และให้คำแนะนำอีกครั้ง -ผลลัพธ์ของความ พึงพอใจของผู้เข้าร่วมการอบรม
2.ให้คำแนะนำการเขียนโครงร่างการวิจัย	-1 สัปดาห์ต่อมา ติดตามโครงร่างงานวิจัย ที่แก้ไขตามคำแนะนำเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ อ่านและให้คำแนะนำอีกครั้ง	-จำนวนโครงร่างการวิจัยที่แก้ไข ตามคำแนะนำ -สรุปโครงการ